

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช). ชั้นปีที่ 1

การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
มิถุนายน 2563
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาการศึกษา ได้พิจารณาการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช). ชั้นปีที่ 1" เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยยรนเรศวร

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ดร.ทรงภพ ชุนมธุรส ประธานที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดียิ่งจนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองสำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติา เจียพงษ์ รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชญาปกรณ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษยากาญจน์ โตพิทักษ์ คณะกรรมการสอบ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องในการจัดทำารค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษยากาญจน์ โตพิทักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ อิงอาจวานิชย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฐิติมา วิทยาวงศรุจิ ที่ได้ให้คำแนะนำแก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือ จนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สมบูรณ์และมีคุณค่าสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร บุคลากร วิทยาลัยสารพัดช่างอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวก ให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่ง ในการวิจัยเชิงทดลอง และเก็บข้อมูลและขอขอบใจนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ตั้งใจ และให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตสาขาภาษาไทย ที่คอยช่วยแนะนำ และช่วยค้นคว้าหาข้อมูล ประกอบในการทำวิจัย ตลอดจนคอยเป็นกำลังใจให้ความสนับสนุนและเป็นกัลยาณมิตรที่ดีตลอดมา

ขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ที่คอยเป็นกำลังใจ เป็นแรงผลักดันสนับสนุนให้มีโอกาส และมีกำลังใจที่จะศึกษาจนสำเร็จไปได้ด้วยดี รวมทั้งบุคคลสำคัญที่อยู่ใกล้ชิด

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอน้อมเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา บุรพคณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน

กรวิภา ทรัพย์พร้อม

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพโดยใช้ กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค เพื่อพัฒนาทักษะ การเรียนรู้ทางภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช). ชั้นปีที่ 1
ผู้ศึกษาค้นคว้า ที่ปรึกษา	กรวิภา ทรัพย์พร้อม ดร.ทรงภพ ชุมนมธุรส
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยย่นเรศวร, พ.ศ. 2562
คำสำคัญ	รูปแบบการเรียนการสอน กลวิธีการสอนแบบMIA ทักษะการเรียนรู้

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ
ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ก่อนเรียนกับหลังเรียน
และเปรียบเทียบผลพัฒนาทักษะการเรียนรู้หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน
การวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช). ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์
จำนวน 30 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการ
วิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการฟังและดูสารในงานอาชีพ จำนวน 4 แผน เวลา 8 ชั่วโมง
แบบทดสอบประเมินทักษะการเรียนรู้การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จำนวน 30 ข้อ
เวลา 2 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ ($\bar{x} = 4.53$) มีความ
เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย
หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.46 คิดเป็นร้อยละ 9.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์
ร้อยละ 70 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.46 คิดเป็นร้อยละ 1.07 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Title THE DEVELOPMENT OF A MODEL FOR THE TEACHING AND LEARNING OF THAI LANGUAGE SUBJECT FOR A CAREER BY USING MIA TEACHING STRATEGIES BASED ON CONCEPTS OF MURDOCH TO DEVELOP THAI LANGUAGE LEARNING SKILLS OF STUDENTS IN VOCATIONAL CERTIFICATE LEVEL (VOCATIONAL CERTIFICATE) YEAR 1

Authors Kornwipa Subprom

Advisor Songphop Khunmaturot, Ph.D

Academic Paper Independent Study M.Ed. in Thai Language
Naresuan University, 2019

Keywords Instructional Model, MIA Teaching Strategies, Learning Skills

This research aims to develop the teaching patterns in Thai for careers with MIA's teaching strategies. It's comparing the development of educational skills before and after studying. And comparing the development of educational skills compared to the criteria of 70 percent. The populations used for research include vocational diploma the 1st year, 30 students in Department of Mechanic, the 2nd semester 2019. The research tools include a lesson plan on Listening and viewing career substances 4 plans for 8 hours. The test for listening, Speaking, reading and writing skills by 30 no. for 2 hours. The data collection can be done by using a lesson plan with an average total value of (= 4.53) is suitable for most levels. Comparison of Thai language learning skills development after studying the average cost of 21.46 as 9.1 percent, it was significantly more statistical at the .05 level in the comparison of Thai language learning skills development. The average cost of 70 per cent is higher than the 1.07 and 21.46 percent.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษา.....	4
ขอบเขตในการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
สมมุติฐานในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562.....	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอน.....	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน..	18
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21...	17
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทาง ภาษาไทย.....	20
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดกลวิธีการสอนแบบMIA.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบ MIA.....	34
3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	38
ประชากรกลุ่มตัวอย่าง.....	38
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	38
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
วิธีการทดลอง.....	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	46
ตอนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1.....	47
ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ก่อนเรียนกับหลังเรียน.....	56
ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70.....	57
5 บทสรุป.....	58
สรุปผลการวิจัย.....	58
อภิปรายผล.....	58
ข้อเสนอแนะ.....	60
บรรณานุกรม.....	62
ภาคผนวก.....	66

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการฟังและดูสารจากสื่อบุคคล วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1.....	47
2 แสดงผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการฟังและดูสารจากสื่อ สิ่งพิมพ์วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1.....	49
3 แสดงผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการฟังและดูสารจากสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1.....	51
4 แสดงผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องการฟังและดูสารจากแหล่ง เรียนรู้ในชุมชน วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1.....	53
5 แสดงผลการประเมินการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1	55
6 แสดงการเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการ สอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ก่อนเรียนกับหลังเรียน.....	56
7 แสดงการเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการ สอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70.....	57
8 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ของแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1.....	109

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
9	แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น ของแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1.....	111
10	แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง ของแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1.....	113

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
แสดงกรอบแนวคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	19
แสดงการจัดทำหน่วยการเรียนรู้บูรณาการ	20

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ภาษาไทยเป็นสมบัติอันล้ำค่าของคนไทย คนไทยใช้ภาษาไทยสำหรับการสื่อสารเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การติดต่อกิจการงานต่าง ๆ และใช้ในการศึกษาหาความรู้ เป็นต้น ภาษาสามารถสะท้อนความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ ความเข้าใจ ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ภาษาไทยมีความสำคัญต่อคนไทยทุกคน เพราะเป็นสิ่งที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติ เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดวัฒนธรรม และใช้สำหรับติดต่อสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจตรงกัน

ฉะนั้น ภาษาไทยจึงเป็นหัวใจของทุก ๆ วิชาในการเรียนการสอนภาษาไทยให้ได้ประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายนั้น จะต้องครอบคลุมทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งสี่ทักษะนี้ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาสูง เมื่อใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อความรู้ ความคิดได้ดีก็จะประสบความสำเร็จในชีวิต ดังนั้นในการพัฒนาความสามารถทางภาษาเพื่อการสื่อสาร จึงจำเป็นต้องพัฒนาทุกทักษะไปพร้อม ๆ กัน (จิรวัดณ์ เพชรรัตน์, 2560 หน้า 50) และสอดคล้องกับ ภาฏจนานาคสกุล (2550, หน้า 3) กล่าวว่า การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ก็ถือเป็นทักษะที่สำคัญและเป็นเครื่องมือสื่อสารที่มีบทบาทในการเรียนรู้ และเป็นหัวใจสำคัญของกิจกรรมทั้งหลายในการเรียนของผู้เรียน ครูจึงต้องให้ความสำคัญและจำเป็นต้องสอนควบคู่กันไป จึงนับว่าเป็นการปูพื้นฐานของการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จากคำกล่าวของนักวิชาการทั้งสองท่าน จะเห็นได้ว่าการพัฒนาทักษะภาษาไทยทั้ง 4 ด้านมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญและช่วยกันพัฒนาทักษะของผู้เรียนทั้ง 4 ด้าน เพื่อเป็นการปูพื้นฐานและช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้มแข็งทางภาษาและสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและสัมฤทธิ์ผล

แต่ในปัจจุบันพบว่า การใช้ภาษาไทยยังมีปัญหาหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะต่าง ๆ เหล่านี้ก็เริ่มเกิดในกลุ่มบุคคลที่ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการประกอบอาชีพ ดังที่ ชลธิชา หอมพูน (2557, หน้า 35) กล่าวว่า ปัจจุบันภาษาไทยถึงกาลวิกฤติเสื่อมโทรมลงทั้งภาษาเขียนและภาษาพูด และได้ยกตัวอย่างกลุ่มบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาว่า ผู้อ่านข่าวทางสื่อมวลชนหลาย ๆ คนอ่านผิด ๆ ในวงการต่าง ๆ

มีผู้เขียนหนังสือผิดอยู่มาก และยังมีความเจริญทางเทคโนโลยี เข้ามาสู่วงวิชาการอย่างรวดเร็ว การอ่านและการเขียนภาษาไทยก็ทรุดโทรมลงมาก

นอกจากปัญหาที่เกิดจากผู้ใช้ภาษาไทยแล้ว รวมไปถึงปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยด้วย โดยผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรดิตถ์ ได้ประสบปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ซึ่งในรายวิชานี้ มีจุดประสงค์ที่ต้องส่งเสริมและเน้นการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสาร ที่ครูผู้สอนต้องจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน แต่ขณะที่จัดการเรียนการสอนนั้น ครูผู้สอนสังเกตเห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่กำลังประสบปัญหาทักษะด้านการเรียนรู้ ประกอบด้วย ทักษะการฟัง คือขาดทักษะการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องขณะที่ฟัง ส่งผลให้ตีความหมายของเรื่องราวต่าง ๆ เปลี่ยนไป ไม่สามารถสรุปเรื่องจากการฟังได้ อีกทั้งทักษะการพูดในการสื่อสารกับบุคคลอื่น หรือการพูดนำเสนองานที่ยังไม่เป็นไปตามหลักการ หรือวิธีการที่ถูกต้อง รวมถึงปัญหาการด้านการอ่าน และการเขียน ที่ผู้เรียนไม่สามารถถ่ายทอดประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ จากการอ่าน และการเขียนได้อย่างถูกต้อง ส่งผลให้เวลาทำกิจกรรมจะไม่ค่อยประสบผลสำเร็จ คะแนนจากการทำแบบทดสอบของนักเรียนจะลดน้อยลงตามลำดับ เพราะอาจจะเกิดจากการขาดทักษะการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำลงเรื่อย ๆ ครูผู้สอนเห็นว่า การจัดการเรียนการสอน ที่จะช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนได้นั้น ครูอาจจะต้องปรับกระบวนการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามลำดับขั้นตอนและแปลกใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 และตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่เป็นคนรุ่นใหม่ด้วย ดังที่ นภดล เลือดนักรบ และคณะ (2560, หน้า 72) กล่าวว่า

การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 บทบาทของครูผู้สอนที่สำคัญ คือ การเรียนรู้บุคลิกภาพ และพฤติกรรมของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่เป็นเด็กยุคใหม่ (Generation Z) กระบวนการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จึงต้อง "ก้าวข้ามสาระวิชา" ไปสู่การเรียนรู้ "ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ซึ่งครูอาจไม่จำเป็นต้องจัดการเรียนการสอน แต่ครูผู้สอนจะเป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้ ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยครูจะเป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitate) ในการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ หรือค้นคว้าด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่เกิดจากภายในจิตใจ และสมองของผู้เรียนเองโดยครูทำหน้าที่เพียงช่วยแนะนำช่วยออกแบบกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเองได้" สอดคล้องกับ ประภัสสร ไชยถา (2560, หน้า 103) ที่กล่าวว่า ในโลกแห่งศตวรรษที่ 21 วิธีการที่ผู้เรียนสื่อสารกับเพื่อนๆ การรับรู้ และแบ่งปันข้อมูลข่าวสารและการดำเนินชีวิตแตกต่างจากในยุคของพ่อแม่หรือครูเป็นอย่างมาก

ไม่เฉพาะเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้น แต่รวมถึงการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็วไร้ขีดจำกัด หน้าที่ของผู้ใหญ่คือ การเตรียมบุตรหลานให้พร้อมสำหรับงานและอาชีพใหม่ ๆ ที่จะเกิดในอนาคตและอาจไม่มีอยู่ในปัจจุบัน เด็ก ๆ จึงต้องได้รับการฝึกฝนทักษะที่จำเป็นเช่น ทักษะการอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา การสร้างสรรค์และนวัตกรรม ความเข้าใจความต่างวัฒนธรรมความร่วมมือการทำงานเป็นทีมภาวะผู้นำ การสื่อสารสารสนเทศ การเท่าทันสื่อ คอมพิวเตอร์เทคโนโลยีสารสนเทศ อาชีพและการเรียนรู้ เป็นต้น เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเป็นพลเมืองในยุคศตวรรษที่ 21 ต่อไป

การออกแบบรูปแบบการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และสามารถช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน ในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้แก่ผู้เรียน ก็คือการจัดกิจกรรมการสอนแบบบูรณาการ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารูปแบบวิธีสอนที่นำมาช่วยพัฒนาความสามารถทางทักษะภาษาทั้ง 4 ด้านของผู้เรียน โดยผู้วิจัยเห็นว่า กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค (Murdoch Integrated Approach, MIA) สามารถนำมาช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนได้ ซึ่งกลวิธีการสอนแบบ MIA มีขั้นตอนการในการเรียนรู้ทั้งหมด 7 ขั้นตอน ได้แก่ การถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) การทำความเข้าใจในคำศัพท์(Understanding Vocabulary) การอ่านเนื้อเรื่อง(Reading the Text) การทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Information Transfer) การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเขต (Jigsaw Exercise & Paragraph Structure)และการประเมินผลและการแก้ไข(Evaluation & Correction)

เห็นได้จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ของ สุภรณ์ หนูคุ้ม (2544, หน้า 44) เรื่องการสร้างชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามกระบวนการสอนอ่านแบบ MIA พบว่าชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามกระบวนการสอนอ่านแบบ MIA ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 84.41/87.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังใช้ชุดการสอนสูงกว่าก่อนใช้ชุดการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และ เสาวนีย์ ธนะสาร (2553, หน้า 79) ได้ศึกษาความสามารถการอ่านจับใจความและความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน และจากการสอนอ่านตามแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค พบว่า ความสามารถด้านอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงขึ้น

จากการศึกษาแนวคิด วิธีการสอน และงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำกระบวนการทั้ง 7 ขั้นตอนมาปรับใช้ดังนี้ ขั้นการถามนำก่อนการอ่าน ครูผู้สอนสามารถกระตุ้นผู้เรียนโดยการถามนำเรื่องอื่น ๆ ก่อนเข้าสู่เนื้อหาสาระเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการตื่นตัวซึ่งถือเป็นการฝึกทักษะด้านการฟัง ขั้นการทำความเข้าใจในคำศัพท์ ครูผู้สอนจะมุ่งประเด็นให้ผู้เรียนศึกษาคำยากจากเนื้อหาที่กำลังจะเรียน เพื่อหาข้อมูลความรู้ความเข้าใจเบื้องต้น ขั้นการอ่านเนื้อเรื่อง ครูผู้สอนจะเน้นให้ผู้เรียนอ่านเรื่องราว พร้อมจับประเด็นสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ขั้นการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ครูผู้สอนจะให้ผู้เรียนจับกลุ่มวิเคราะห์ ตีความ และประเมินค่าจากเรื่องที่อ่านเพื่อสร้างความเข้าใจ ขั้นการถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น ให้ผู้เรียนนำเสนอเรื่องราวผ่านรูปแบบการนำเสนอหน้าชั้นเรียนเพื่อฝึกทักษะด้านการพูด ขั้นการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเจต เมื่อผู้เรียนสามารถเรื่องรู้เรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างเข้าใจก็จะเข้าสู่กระบวนการทดสอบโดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้จากการนำเสนอ สู่ทักษะกระบวนการเขียนสรุปเรื่องราว ขั้นการประเมินผลและการแก้ไข ครูผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันประเมินผลการจัดการเรียนรู้ และร่วมกันแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเรียนรู้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าได้ว่า รูปแบบกลวิธีการสอนอ่านแบบ MIA สามารถพัฒนาทักษะความสามารถในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี และมีขั้นตอนการสอนอ่านที่ชัดเจน ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้โดยการมุ่งเน้นการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด การแก้ปัญหาและดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง ตามกระบวนการขั้นตอนที่ครูได้เตรียมไว้ โดยผู้เรียนจะเป็นผู้ที่มีบทบาทในการเรียนมากที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำกลวิธีการสอนแบบ MIA มาใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมด้านทักษะทางภาษา และพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ทางภาษาไทย อีกทั้งจะได้นำทักษะที่เรียนรู้ไปปรับใช้ในการเรียนรายวิชาอื่น ๆ หรือในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1

3. เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ขอบเขตของงานวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยจัดตามโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 หมวดสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาไทย วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ หน่วยที่ 2 เรื่องการฟังและการดูสารในงานอาชีพ โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ทักษะ อันได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ด้านประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสารพัดช่างอุตรดิตถ์ จำนวน 150 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่างอุตรดิตถ์ จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

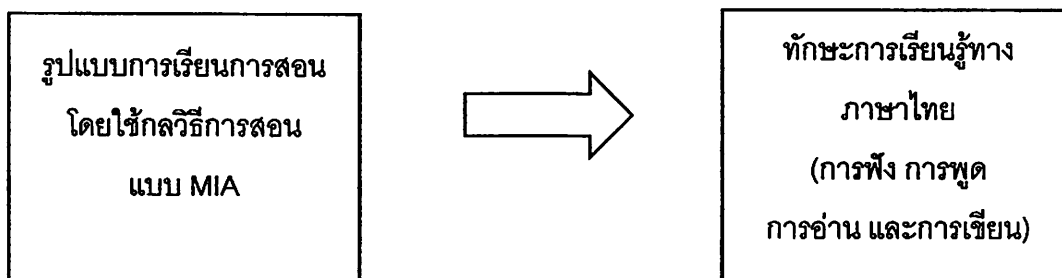
3.1 ตัวแปรต้น รูปแบบการเรียนการสอน โดยกลวิธีการสอนแบบ MIA

3.2 ตัวแปรตาม ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

4.1 การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ใช้เวลาทุกวันพุธ ของสัปดาห์ ช่วงเวลา คือ 13.30 – 15.30 น. รวมเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง และ ทดสอบประเมินทักษะทางการเรียนรู้ 2 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA (Murdoch Integrated Approach) หมายถึง กระบวนการสอน ที่ครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดแผนการเรียนการสอน วิธีการสอน กิจกรรม และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมพฤติกรรมของผู้เรียนให้สามารถแสดงศักยภาพทักษะในด้านต่าง ๆ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ที่สามารถนำมาบูรณาการทักษะทางการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ผ่านขั้นตอนการเรียนรู้ทั้ง 7 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นที่ 1 การตั้งคำถามนำก่อนการอ่าน ขั้นที่ 2 ทำความคุ้นเคยหรือทำความเข้าใจ ขั้นที่ 3 อ่านเนื้อเรื่อง ขั้นที่ 4 ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ขั้นที่ 5 ถ่ายโอนข้อมูล ขั้นที่ 6 ทำแบบฝึก และขั้นที่ 7 ประเมินผลและแก้ไข

2. ทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย คือ พฤติกรรมหรือการกระทำที่เกิดจากการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ประกอบไปด้วยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ สร้างความเข้าใจ ถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

3. วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ หมายถึง หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 กลุ่มวิชาภาษาไทย รายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

สมมติฐานของการวิจัย

1. รูปแบบการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 มีความเหมาะสมในระดับที่มากขึ้นไป

2. ผลจากการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

3. ผลจากการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562
  - 1.1 หลักการของหลักสูตร
  - 1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
  - 1.3 โครงสร้างหลักสูตร
  - 1.4 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาไทย
  - 1.5 วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ
2. เอกสารที่เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน
  - 2.1 ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน
  - 2.2 ขั้นตอนรูปแบบการเรียนการสอน
  - 2.3 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน
  - 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องการออกแบบเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
  - 3.1 แนวทางการออกแบบเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
  - 3.2 การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
4. เอกสารที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย
  - 4.1 ความหมายและความสำคัญของทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย
  - 4.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย
5. เอกสารที่เกี่ยวกับแนวคิดกลวิธีการสอนแบบ MIA
  - 5.1 ความเป็นมาของการสอนแบบ MIA
  - 5.2 กลวิธีการสอนแบบ MIA
  - 5.3 ขั้นตอนการสอนแบบ MIA

5.4 ประโยชน์ของกลวิธีการสอนแบบ MIA

5.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบ MIA

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2562, หน้า 1-12) ได้กำหนดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ไว้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 หลักการของหลักสูตร

1.1.1 เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่าด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ เป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ และกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับฝีมือ ให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรมจริยธรรม วิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระ

1.1.2 เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เน้นสมรรถนะเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเทียบโอนผลการเรียน สะสมผลการเรียน เทียบโอนความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระ

1.1.3 เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษา ระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน

1.1.4 เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการ โดยยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ และสอดคล้องกับสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1.2.1 เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพ สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ เลือกวิถีการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ

1.2.2 เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ มีทักษะการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะการเรียนรู้

ตลอดชีวิต ทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ทักษะด้านสุขภาวะและความปลอดภัย ตลอดจนทักษะการจัดการ สามารถสร้างอาชีพและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

1.2.3 เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น

1.2.4 เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงามทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน การต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ ดำรงตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีจิตสาธารณะและจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี

1.2.5 เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรมจริยธรรมและวินัย ในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับงานอาชีพ

1.2.6 เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและโลก มรความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1.3 โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 แบ่งออกเป็น 3 หมวด และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

1.3.1 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง ไม่น้อยกว่า 22 หน่วยกิต

1.3.1.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย

1.3.1.2 กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ

1.3.1.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์

1.3.1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์

1.3.1.5 กลุ่มวิชาสังคมศึกษา

1.3.1.6 กลุ่มวิชาสุขศึกษาและวิชาพลศึกษา

1.3.2 หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 71 หน่วยกิต

1.3.2.1 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน

1.3.2.2 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ

1.3.2.3 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือก

1.3.2.4 ฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ

1.3.2.5 โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ

1.3.3 หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต

1.3.4 กิจกรรมเสริมหลักสูตร (2 ชั่วโมง/สัปดาห์)

1.4 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาไทย

1.4.1 วิชาภาษาไทยพื้นฐาน 20000 – 1101

1.4.2 วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ 20000 – 1102

1.4.3 วิชาภาษาไทยธุรกิจ 20000 – 1103

1.4.4 วิชาการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ 20000 – 1104

1.4.5 วิชาการเขียนภาษาไทยในงานอาชีพ 20000 – 1105

1.4.6 ภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ 20000 – 1106

1.5 วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ 20000 – 1102

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. รู้และเข้าใจเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

2. สามารถเลือกใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา เหมาะสม

กับบุคคล กาลเทศะ โอกาสและสถานการณ์

3. สามารถนำความรู้และทักษะการฟัง การดู การพูด การอ่านและ การเขียนไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ถูกต้องตามหลักการ

4. เห็นคุณค่าและความสำคัญของการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน

สมรรถนะรายวิชา

1. แสดงความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยในการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียน

2. วิเคราะห์ประเมินค่าสารจากการฟัง การดูและการอ่านตามหลักการ

3. พูดติดต่อกิจธุระและในโอกาสต่าง ๆ ตามหลักการและมารยาทของสังคม

4. เขียนข้อความเพื่อติดต่อกิจธุระ สรุป อธิบาย บรรยาย และกรอกข้อมูล

ตามหลักการ

5. เขียนรายงานเชิงวิชาการ และโครงการตามหลักการ

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาเกี่ยวกับการรับสารและส่งสารด้วยภาษาไทย เขียนสะกดคำ การใช้ถ้อยคำสำนวน ระดับภาษา การฟัง การดูและการอ่านข่าว บทความ สารคดี โฆษณา บันทึกคดีวรรณกรรม หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วยภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การกล่าวทักทาย แนะนำตนเองและผู้อื่น การพูดโอกาสต่าง ๆ ตามมารยาทของสังคม การตอบรับและปฏิเสธ การแสดงความยินดี แสดงความเสียใจ การพูดติดต่อกิจธุระ พูดสรุปความ พูดแสดงความคิดเห็น การเขียนข้อความติดต่อกิจธุระ สรุปความ อธิบาย บรรยาย การกรอกแบบฟอร์ม การเขียนประวัติย่อ การเขียนรายงานเชิงวิชาการ และการเขียนโครงการ

จากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาไทย รายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ซึ่งเน้นการจัดการเรียนรู้ด้านการสื่อสารด้วยภาษาไทย รวมถึงการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้านการฟัง การดู การพูด การอ่านและการเขียนไปพร้อม ๆ กัน ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญ และจะนำหลักสูตรมาวิเคราะห์ วางแผนกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนต่อไป

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนมีความสำคัญในการช่วยพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของครู มีนักการศึกษาจำนวนมากสนใจพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน โดยต้องอาศัยแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

จอยซ์ และเวลล์ Joyce and weil 2004, P.2 อ้างถึงใน วิทวัส ดวงภูมิเมศ (2559, หน้า 31) ได้ให้ความหมายรูปแบบการเรียนการสอน เป็นการจัดสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และเกิดการเรียนรู้ ซึ่งในรายละเอียดดังกล่าวจะช่วยในการวางแผนหลักสูตร หน่วยการสอน แผนการสอน ช่วยในการออกแบบอุปกรณ์การเรียนรู้ และรวมไปถึงหนังสือเรียน แบบฝึกหัด โปรแกรมประเภทสื่อประสม โปรแกรมการเรียนรู้ แบบเรียน หรือคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และองค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้ คือ ชั้นการสอน (Syntax) ระบบสังคม (Social system) หลักการตอบสนอง (Principle of reaction)

ทิตนา แชมมณี (2546, หน้า 3-4) กล่าวว่า รูปแบบการสอน หมายถึง สภาพ หรือลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างมีระบบระเบียบ มีแบบแผนตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการแนวคิด หรือความเชื่อต่าง ๆ โดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ เข้ามาช่วยให้สภาพ

การเรียนการสอนนั้น เป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ ดังนั้น คุณลักษณะสำคัญของรูปแบบการสอน จึงต้อง ประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. มีปรัชญาหรือทฤษฎีหรือหลักการหรือแนวคิดหรือความเชื่อ ที่เป็นพื้นฐานหรือเป็น หลักการของรูปแบบการสอนนั้น ๆ
2. มีการบรรยายหรืออธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอน
3. มีการจัดระบบ คือ มีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ ขององค์ประกอบของระบบ ให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบ หรือกระบวนการนั้น ๆ
4. มีการอธิบาย หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ อันจะช่วยให้ กระบวนการเรียนการสอนนั้น ๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

รูปแบบการเรียนการสอนจะต้องสามารถทำนายผลที่จะเกิดตามมาได้ และมีศักยภาพ ในการสร้างความคิดรวบยอด และความสัมพันธ์ใหม่ๆได้

สรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง แผนการสอนที่จัดรูปแบบไว้อย่างเป็นระบบ ตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ โดยอาศัยเทคนิควิธีการสอน สื่อการ สอน รวมถึงสภาพแวดล้อม ที่เข้ามามีส่วนช่วยให้การจัดการเรียนการสอน เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย ที่กำหนดไว้ และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2.2 ขั้นตอนรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

จอยซ์ และเวลล์ (Joyce and well 1996,อ้างถึงใน วารีย์รัตน์ แก้วอุไร (2541, หน้า99-102) ได้สรุปสาระสำคัญของการพัฒนารูปแบบการสอนและนำเสนอรูปแบบ การสอนไว้ดังนี้ หลักการพัฒนารูปแบบการสอน ประกอบด้วย

1. รูปแบบการสอนต้องมีทฤษฎีรองรับ เช่น ทฤษฎีด้านจิตวิทยาการเรียนรู้
2. เมื่อพัฒนารูปแบบการสอนแล้วก่อนนำไปใช้อย่างแพร่หลายจะต้องมีการวิจัย เพื่อทดสอบทฤษฎี และตรวจสอบคุณภาพในเชิงการนำไปใช้ในสถานการณ์จริงและนำ ข้อค้นพบมาปรับปรุงแก้ไขอยู่เรื่อย ๆ การเสนอรูปแบบการสอนแต่ละรูปของจอยซ์ และเวลล์ ได้มีการนำไปทดลองใช้ในห้องเรียน รวมทั้งมีงานวิจัยรองรับมากมายจนเป็น หลักประกันได้ว่าสามารถใช้ได้สะดวกและได้ผลดี
3. การพัฒนารูปแบบการสอน อาจออกแบบให้ใช้ได้อย่างกว้างขวางหรือ เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้
4. การพัฒนารูปแบบการสอน จะมีจุดมุ่งหมายหลักที่นำมาใช้พิจารณาเลือกรูปแบบที่จะนำไปใช้ กล่าวคือถ้าผู้ใช้นำรูปแบบการสอนไปใช้ตรงกับจุดมุ่งหมายหลัก

ก็จะทำให้เกิดผลสูงสุดแต่ก็สามารถนำรูปแบบนั้นไปประยุกต์ใช้ในรูปแบบอื่น ๆ ถ้าพิจารณาเห็นว่าเหมาะสม แต่ก็อาจทำให้ได้ผลสำเร็จลดน้อยลงไป

สอดคล้องกับ ทิศนา ชम्मณี (2545, หน้า 44) ได้ใช้แนวคิดของการจัดระบบ การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งพอสรุปเป็นขั้นตอนได้ ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนให้ชัดเจน
2. ศึกษาหลักการ/ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดองค์ประกอบและเห็นแนวทาง ในการจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการเรียนการสอน
3. ศึกษาสภาพการณ์และปัญหาที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยในการค้นหาองค์ประกอบที่ สำคัญที่จะช่วยให้รูปแบบมีประสิทธิภาพเมื่อนำไปใช้จริง ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ ต้องนำมาพิจารณาในการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ และจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ ทั้งหมด การนำข้อมูลจากความเป็นจริงมาใช้ในรูปแบบจะช่วยขจัด หรือป้องกันปัญหา ซึ่งจะช่วยให้รูปแบบนั้นขาดประสิทธิภาพ
4. กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบ ได้แก่การพิจารณาว่ามีอะไรบ้างที่สามารถ ช่วยให้เกิดเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายบรรลุผลสำเร็จ ในขั้นตอนนี้ต้องอาศัยประสบการณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และความละเอียดรอบคอบจึงจะสามารถกำหนดองค์ประกอบที่จะ เชื่อให้รูปแบบนั้นประสบความสำเร็จ
5. ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นนั้น จะต้องนำองค์ประกอบต่าง ๆ มา จัดเป็นหมวดหมู่ เพื่อความสะดวกในการคิด และดำเนินในขั้นตอนต่อไปโดยทุก กระบวนการมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน
6. จัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ โดยพิจารณาว่าองค์ประกอบใดเป็นเหตุ และเป็นผลขึ้นต่อกันในลักษณะใด สิ่งใดควรมาก่อนหลัง สิ่งใดสามารถคู่ขนานไปได้ขั้น นี้เป็นขั้นที่อาจใช้เวลาในการพิจารณามาก
7. สร้างความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ โดยแสดงให้เห็นถึงผังจำลองของ องค์ประกอบต่าง ๆ
8. ทดลองใช้รูปแบบเพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้น
9. ประเมินผลโดยการศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการทดลองใช้รูปแบบ ว่าได้ผลตาม เป้าหมายหรือใกล้เคียงกับเป้าหมายมากน้อยเพียงใด

10. ปรับปรุงรูปแบบ โดยนำผลการทดลองมาปรับปรุงรูปแบบให้ดียิ่งขึ้นจะเห็นได้ว่าการพัฒนารูปแบบโดยใช้แนวคิดของการจัดระบบเป็นแนวคิดที่ชัดเจนเข้าใจง่าย ทำให้สะดวกต่อการที่จะนำไปสู่การปฏิบัติจริง

สรุปได้ว่า รูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอน มีองค์ประกอบสำคัญ คือ หลักการแนวคิด ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของความเชื่อ จุดประสงค์ที่ระบุถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้น มีการกำหนดเนื้อหาสาระให้สอดคล้องสัมพันธ์กับเป้าหมายดำเนินขั้นตอนกระบวนการของกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถปฏิบัติแล้วนำไปบรรลุเป้าหมาย

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร เนื่องจากงานวิจัยทางการศึกษามีความสัมพันธ์กับกิจกรรมที่มีหลายปัจจัยร่วมกันโดยต้องทำการศึกษาขอบเขตเพื่อใช้รูปแบบนั้นมาเป็นแนวทางในการพัฒนา ดังนั้นการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งมีนักพัฒนารูปแบบได้สรุปการพัฒนาในแต่ละกลุ่มไว้ดังนี้

จอยซ์, เวล และแคลฮาวน์ (Joyce, Weil and Calhoun, 2009, pp. 25-34) ได้จัดกลุ่มของรูปแบบการเรียนการสอนไว้เป็น 4 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มรูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนากระบวนการคิด (The information processing family) ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีรูปแบบที่เน้นกระบวนการที่ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารความรู้ต่าง ๆ และเน้นให้เกิดพฤติกรรมทางความคิด เพื่อพัฒนาความสามารถทางสมองโดยเฉพาะการมีเหตุการณ์ลงข้อมูล สรุปข้อค้นพบด้วยตนเอง โดยมีรูปแบบการเรียนการสอนและนักพัฒนาที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้ ดังตาราง 1

ตาราง 1 รูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนากระบวนการคิด (information processing Models)

รูปแบบ (Models)	นักพัฒนารูปแบบ (Developers)
- การสอนแบบอุปนัย (Inductive thinking)	Hilda Taba
- การสอนมโนทัศน์ (Concept attainment)	Jerome Bruner
- การสอนโดยใช้คำ-รูปภาพ (The picture – word inductive model)	Emily Calhoun
- การสืบเสาะความรู้ทางวิทยาศาสตร์ (Scientific inquiry)	Joseph Schwab
- การฝึกสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry training)	Richard Suchman

- การสอนแบบช่วยกระตุ้นความจำ (Mnemonics)	Michael Pressley, Joel Levin, Richard Anderson Willi Gordon
- การสอนพัฒนาการคิดสร้างสรรค์ (Synectics)	David Ausubel
- การนำเสนอโน้ตศัพท์กว้างล่วงหน้า (Advance organizers)	

Joyce, Weil and Calhoun, 2009, p. 26 อ้างถึงใน อนงค์ รอดแสน (2557, หน้า 23)

2. กลุ่มรูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (The social family) เป็นรูปแบบที่จัดเน้นความสัมพันธ์ในสังคม เพื่อให้บุคคลสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมโดยการเรียนรู้ร่วมกัน มีรูปแบบและนักพัฒนาที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้ ดังตาราง 2

ตาราง 2 รูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Models)

รูปแบบ (Models)	นักพัฒนารูปแบบ (Developers)
- การเรียนการสอนแบบร่วมมือกับหุ้นส่วน (Partners in learning) การเรียนการสอนแบบพึ่งพา อาศัยกัน (Positive Interdependence)	David and Roger Johnson, Margarita Calderon, Elizabeth Cohen
- การสืบเสาะสร้างความรู้ (Structured Inquiry)	Robert Slavin
- การสืบสอบแสวงหาความรู้เป็นกลุ่ม (Group investigation)	John Dewey, Herbert Theien
- การแสดงบทบาทสมมติ (Role playing)	Fannie Shaftel
- การชกค้ำ (Jurisprudentially inquiry)	Donald Oliver, James Shaver

Joyce, Weil and Calhoun, 2009, p. 29 อ้างถึงใน อนงค์ รอดแสน (2557, หน้า 24)

3. กลุ่มรูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาบุคลิกภาพ (The personal family) เป็นรูปแบบที่เน้นพัฒนาการของบุคลิกภาพของบุคคล เน้นกระบวนการที่จะพัฒนาตนเอง รับผิดชอบตนเอง และตระหนักในตนเอง รูปแบบและนักพัฒนาจัดอยู่ในกลุ่มนี้ ดังตาราง 3

ตาราง 3 รูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาบุคลิกภาพ (Personal Models)

รูปแบบ (Models)	นักพัฒนารูปแบบ (Developers)
- การสอนแบบไม่นำทาง (Nondirective teaching)	Carl Rogers
- การสอนที่เน้นคุณค่าในตนเอง	Abraham Maslow

Joyce, Weil and Calhoun, 2009, p. 31 อ้างถึงใน อนงค์ รอดแสน (2557, หน้า 24)

4. กลุ่มรูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาพฤติกรรม (The behavioral systems family) เป็นรูปแบบที่วิเคราะห์พฤติกรรมของคนโดยกำหนดสิ่งแวดล้อม รูปแบบและนักพัฒนาที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้ ดังตาราง 4

ตาราง 4 รูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาพฤติกรรม (The behavioral systems family)

รูปแบบ (Models)	นักพัฒนารูปแบบ (Developers)
- การเรียนรู้แบบความรู้ความสามารถ (Mastery learning)	Benjamin Bloom, James Block
- วิธีการสอนทางตรง (Direct instruction)	Tom Goog, Carl Bereiter, Ziggy Englerman, Wes Becker
- การเรียนการสอนโดยใช้แบบจำลอง (Simulation)	Carl and Mary Smith
- การเรียนรู้ทางสังคม (Social learning)	Albert Bandura, Carl Thoresen, Wes Becker

Joyce, Weil and Calhoun, 2009, p. 33 อ้างถึงใน อนงค์ รอดแสน (2557, หน้า 25)

จากการพัฒนารูปแบบทั้ง 4 กลุ่ม จอยซ์, เวล และแคลฮาวน์ (Joyce, Weil and Calhoun, 2009) ยังได้เสนอหลักการสำคัญของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนไว้สรุปได้ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนต้องมีทฤษฎีรองรับ เช่น ทฤษฎีด้านจิตวิทยาการเรียนรู้
2. เมื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแล้ว ก่อนนำไปใช้ต้องมีการวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎี และตรวจสอบคุณภาพในลักษณะของการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง และนำข้อค้นพบมาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบที่พัฒนาขึ้น
3. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน อาจออกแบบให้ใช้ได้อย่างกว้างขวาง หรือใช้เฉพาะวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้
4. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน จะมีจุดมุ่งหมายหลักในการพิจารณาเลือกใช้รูปแบบ นั่นคือ ถ้าผู้ใช้นำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ตรงกับจุดมุ่งหมายหลัก ก็จะทำให้เกิดผลสูงสุด แต่ก็สามารถนำรูปแบบไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้ ถ้าพิจารณาเห็นว่าเหมาะสมแต่อาจมีผลน้อยลง

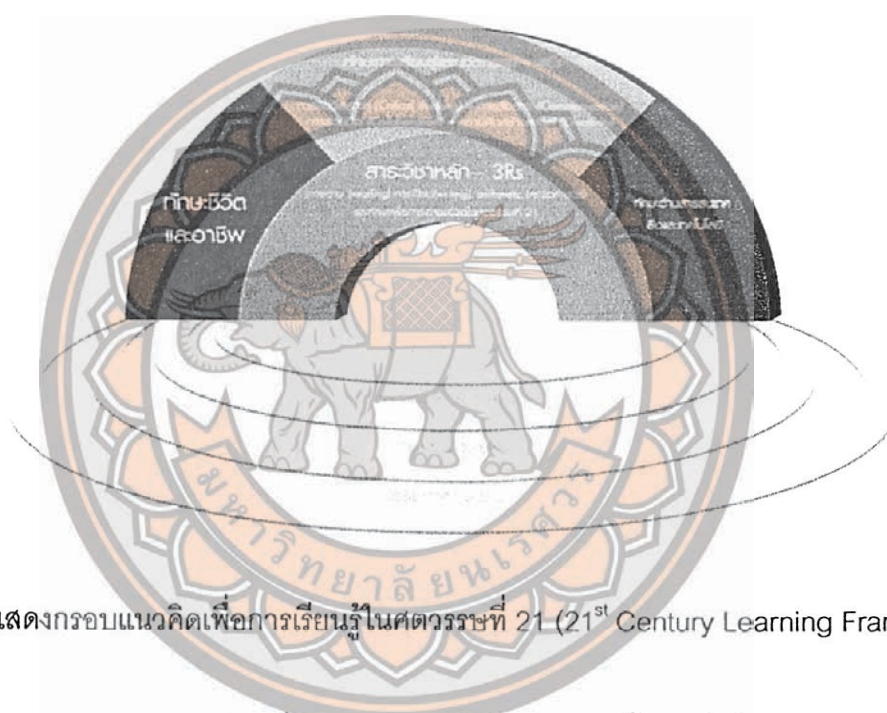
จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีรูปแบบที่หลากหลาย ในการสร้างความรู้ ซึ่งมีทั้งรูปแบบที่มุ่งปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การพัฒนากระบวนการที่ได้มาซึ่งข้อมูลทางด้านกระบวนการคิด การพัฒนาบุคลิกภาพ และการพัฒนาพฤติกรรม ซึ่งการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ จะต้องมีทฤษฎี หลักการ แนวคิดรองรับที่อยู่บนพื้นฐาน ความเชื่อที่ผู้พัฒนาได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานอย่างเป็นระบบ เพื่อนำมาออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องสัมพันธ์กับจุดประสงค์และเนื้อหา โดยดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนที่วางแผนไว้ และสามารถวัดประเมินผล เพื่อนำไปสู่การใช้และประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในเชิงทฤษฎี และนำไปแก้ไขปรับปรุงเพื่อนำไปทดลองใช้ต่อไป

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

3.1 แนวทางการออกแบบเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักเรียนในยุคโลกาภิวัตน์นั้น การออกแบบการเรียนรู้อาจต้องไม่ใช่สถานการณ์สมมติในห้องเรียน แต่ครูต้องออกแบบการเรียนรู้อให้ได้เรียนในสภาพที่ใกล้เคียงชีวิตจริงที่สุด และควรเป็นบริบทหรือสภาพแวดล้อมในขณะที่เรียนรู้ เกิดการสังสมประสบการณ์ใหม่ เอามาได้แย้งความเชื่อหรือค่านิยมเดิม ทำให้ละจากความเชื่อเดิมหันมายึดถือความเชื่อ หรือค่านิยมใหม่ ที่เรียกว่ากระบวนการค้นคว้าใหม่ ทำให้เป็นคนที่มีความคิด

เชิงกระบวนการที่ชัดเจน และเกิดความรู้เชิงกระบวนการใหม่ ข้อสำคัญสำหรับคนที่เรียนรู้อาจได้ ต้องเกิดประเด็นคำถามอยากรู้ก่อนจึงจะอยากเรียน ไม่ใช่ครูอยากสอนเพียงฝ่ายเดียวแต่นักเรียน ยังไม่มี ประเด็นที่ไม่อยากรู้ ดังนั้นการออกแบบกระบวนการสถานการณ์การเรียนรู้ จึงควรใช้บริบท สภาพแวดล้อมที่ นักเรียนคุ้นเคยและรู้จัก ซึ่งก็คือสภาพของครอบครัว ชุมชน และท้องถิ่นของ นักเรียนนั่นเอง สิ่งที่ได้จากคำถามอยากรู้ของนักเรียนจะทำการเรียนรู้เชิงกระบวนการที่ใหม่ได้ ทั้งนี้ จำเป็นต้องมีความสามารถในการรับรู้ข้อมูล หลักฐานใหม่ และนำมาสังเคราะห์เป็นให้ครูเห็นความ แตกต่างของพื้นฐานความรู้ และพื้นฐานประสบการณ์เดิมของนักเรียนได้เป็นรายบุคคล

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (21st Century Learning Framework)

กรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีเป้าหมายไปที่ผู้เรียน เกิดคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 โดยผู้เรียนจะใช้ความรู้ในสาระหลักไปบูรณาการ สังสม ประสบการณ์กับทักษะ 3 ทักษะ เพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 คือ ทักษะด้านการเรียนรู้ และ นวัตกรรม ทักษะสารสนเทศสื่อและ เทคโนโลยี และทักษะชีวิตและอาชีพ ซึ่งการจัดการศึกษาจะใช้ ระบบส่งเสริมการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (2559, หน้า 10-11)

3.2 การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

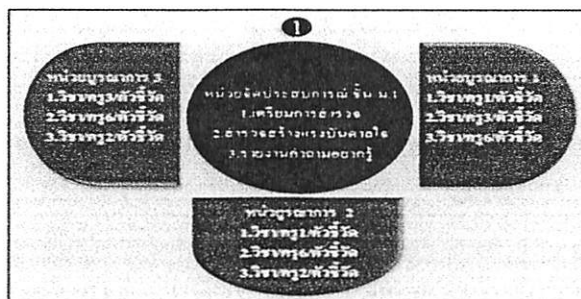
การจัดทำหน่วยการเรียนรู้บูรณาการ หน่วยจัดประสบการณ์ ระดับชั้นจะใช้เป็น สถานการณ์กระตุ้นในการสร้างแรงบันดาลใจ ให้นักเรียนเกิดนาคำถาม อยากรู้ในสิ่งที่เกิดขึ้น ทุก ๆ เรื่องในชุมชนท้องถิ่นของนักเรียน ซึ่งทีมคณะครูของระดับชั้นจะต้องเตรียมไปกิจกรรมการ

มอบหมายงานการลงสำรวจพื้นที่ในสภาพจริงหรือที่เรียกว่าภาคสนาม เพื่อให้นักเรียนไปสัมผัส และถูกกระตุ้นด้วยแหล่งจัดประสบการณ์จริงเกิดสารพัดคำถามอยากรู้ เพื่อนำไปสู่การจัดกิจกรรม กลุ่มแลกเปลี่ยนความเห็น ตั้งเป็นสมมติฐานคำตอบที่เป็นไปได้มากที่สุด และจัดทำผังมโนทัศน์ แสดงความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับสาระสำคัญรายวิชาต่าง ๆ ตามประเด็นกระแอยู่ที่คณะครูตั้งขึ้น เพื่อให้นักเรียนอภิปรายเชื่อมโยงไปสู่สาระเนื้อหาที่จะเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ต่อไป

1. การเตรียมการสำรวจ ทีมคณะครูจะเตรียมใบกิจกรรมมอบหมายงานให้ นักเรียน ศึกษาความรู้เบื้องต้นจากคลังทะเบียนแหล่งเรียนรู้ และคลังทะเบียนแหล่งอาชีพ เพื่อให้นักเรียนได้ สืบค้น และรวบรวมความรู้ ทั้งประสบการณ์เดิมและความรู้จากที่สืบค้นทำให้รู้จัก และเข้าใจความ เป็นท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น พร้อมกับตั้งประเด็นเบื้องต้นในสิ่งที่อยากรู้ และรายงานสิ่งที่อยากรู้ ให้กับทีมคณะครู เพื่อให้ครูได้วิเคราะห์พื้นประสบการณ์เดิม และความรู้เดิมของนักเรียนเป็น รายบุคคล และจำแนกกลุ่มประเภทที่รู้จักและสนใจที่ใกล้เคียงกัน

2. การสำรวจสร้างแรงบันดาลใจ ทีมคณะครูมอบหมายกิจกรรมการทำงาน ต่อเนื่องมาจากใบกิจกรรมการเตรียมตัวสำรวจเป็นการชี้แจงข้อปฏิบัติให้นักเรียนลงไป สำรวจพื้นที่ เพื่อไปตรวจสอบสิ่งที่นักเรียนอยากรู้จากประสบการณ์เดิมและการสืบค้น รวมทั้งการพบสิ่งใหม่ เกิดคำถามอยากรู้ใหม่ ซึ่งในขั้นนี้คำถามอยากรู้ของนักเรียนไม่มีผิด ไม่มีถูก ถือเป็นข้อคิดเห็น และ เป็นสิ่งที่ครูจะได้ ข้อมูลสะท้อนกลับถึงประสบการณ์เดิม และพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนเป็น รายบุคคลที่สามารถ นำมาจำแนกเป็นกลุ่มประสบการณ์ของนักเรียนได้ นอกจากนั้นยังเป็นการ ชี้แจงให้นักเรียนได้ทราบกำหนดการ การเตรียมตัว อุปกรณ์ เครื่องมือที่จำเป็น และเรื่องความ ปลอดภัยในการลงภาคสนามการ สร้างแรงบันดาลใจ

3. การมอบหมายกิจกรรมการทำงานต่อเนื่องกันมา โดยเฉพาะการรายงานคำถาม ที่อยากรู้ที่ได้จากการเข้าไปเห็นและสัมผัสใน สถานการณ์จริง การรายงานสามารถทำได้ทั้งรูปแบบ รายงานเอกสาร รายงานผ่านระบบ email สำนักบริหารงานกรมมัธยมศึกษาตอนปลาย (2559, หน้า 38-39)

ภาพ 2 แสดงการจัดทำหน่วยการเรียนรู้บูรณาการ (<https://webs.rmutl.ac.th>)

จากการศึกษาแนวทางการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครูผู้สอนแทบจะไม่มีบทบาทโดยตรงในการจัดการเรียนการสอน แต่จะเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในทุก ๆ กิจกรรมที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนโดยตรง รวมถึงการเป็นผู้ชี้แนะแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ดีต่อผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้านทักษะ ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย

4.1 ความหมายและความสำคัญของทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย

ทักษะการเรียนรู้ หมายถึง การพัฒนาด้านการคิดและอารมณ์ เป็นส่วนหนึ่งของความสามารถของคนอื่น ๆ ที่ช่วยให้คุณรู้ดีและการควบคุมคุณเป็นเจ้าของกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถทนต่อความยุ่งยากที่จะล้มเหลวบรรเทาความเครียดเมื่อคุณเรียนยากหรือไม่สามารถที่จะเข้าใจและยอมรับทุกบทบาทของนักเรียน พวกเขาเป็นสิ่งที่เราต้องเรียนรู้ถ้าเราต้องการที่จะเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้วยความตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยกระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้บรรจุวิชาภาษาไทยให้อยู่ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้และได้กำหนดจุดประสงค์ของการสอนภาษาไทยไว้ดังนี้

1. มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์อันเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา
2. สามารถใช้ภาษาติดต่อ ทั้งการรับรู้และถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด อย่างมีประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผล
3. สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ และบุคคลตลอดจนสามารถใช้ภาษาในเชิงสร้างสรรค์ได้
4. มีนิสัยรักการอ่าน รู้จักเลือกหนังสืออ่าน และใช้เวลาว่างในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ สื่อมวลชน และแหล่งความรู้อื่น ๆ
5. สามารถใช้ประสบการณ์ จากการเรียนภาษาไทยมาช่วยในการคิด ตัดสินใจ แก้ปัญหา และวินิจฉัยเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล
6. มีความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่ถูกต้อง ต่อการเรียนภาษาไทยและวรรณคดีทั้งในด้านวัฒนธรรมประจำชาติ และการเสริมสร้างความมั่งคั่งในชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2535, หน้า 7)

จากจุดประสงค์ของหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทย มีความมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาการทางภาษา ในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน และทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ ที่อาจเกิดจากประสบการณ์ในการเรียนรู้ ทั้งยังส่งผลต่อคุณลักษณะนิสัยรักการอ่าน มีเจตคติที่ดี วรรณคดี และวรรณกรรมไทย จนสามารถใช้เป็นเครื่องมือให้เกิดความเข้าใจและแสวงหาความรู้ อย่างมีจุดมุ่งหมายและมีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย มิได้มุ่งเพียงการอ่านออกเขียนได้แต่เพียงอย่างเดียว เท่านั้น แต่เน้นที่ผลสัมฤทธิ์ของทักษะความเข้าใจภาษา คือการฟังและการอ่าน ทักษะการใช้ภาษา คือการพูดและการเขียน จนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความคิด ความเข้าใจ การหาเหตุผล แสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ จึงควรยึดแนวการสอนดังนี้

1. การสอนภาษาไทยให้สอดคล้องกับการใช้ภาษาในชีวิต นำภาษาที่ผู้เรียนพบเห็นและใช้อยู่ในสถานที่ต่าง ๆ เช่น ที่บ้าน ที่โรงเรียน ตลาด ชุมชน ภาษาจากวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น มาเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อที่ผู้เรียนจะนำความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ได้รับไปใช้ให้เกิดผลสำเร็จในชีวิต

2. สอนทักษะทั้งสี่ ให้สัมพันธ์กันทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งเป็นกระบวนการการใช้ภาษาที่ถูกต้อง แต่อาจจะแยกย่อยออกฝึกฝนแต่ละทักษะในกรณีการสอนซ่อมเสริมได้

3. ฝึกฝนให้เรียนรู้ด้วยความเข้าใจมากกว่าการท่องจำ เน้นการฝึกฝนจนเกิดความคิดรวบยอดสามารถสรุปหลักเกณฑ์ได้ด้วยตนเอง

4. ฝึกฝนให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้และเรียนด้วยตนเองให้มากโดยมีครูคอยแนะนำ ทั้งนี้เพื่อปลูกฝังนิสัยใคร่รู้ ใคร่เรียน และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สนุกสนาน น่าสนใจเพื่อให้ผู้เรียนเกิดไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการฝึกฝนบ่อย ๆ และซ้ำ ๆ ทั้งยังเป็นการปลูกฝังความรักในการเรียนภาษาไทยอีกด้วย

6. ฝึกให้เป็นคนช่างคิด ช่างสังเกต การใช้ภาษาที่พบเห็นในที่ต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความคิดและมีประสบการณ์กว้างขวางยิ่งขึ้น

7. ในการฝึกทักษะ ถ้าครูพบข้อบกพร่องควรหาสาเหตุและแก้ไขให้ถูกต้องและทันเวลา การสอนซ่อมเสริมเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่ยังอ่อนในทางทักษะ

8. เลือกใช้วิธีที่เหมาะสมหลาย ๆ วิธีตลอดจนการใช้สื่อการเรียนที่มีประสิทธิภาพ เพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย (สุชาติดา วัยวุฒิ. 2529, หน้า 64-65)

ดังที่ ประดิษฐ์ อุปรนัย (2529, หน้า 25) ได้กล่าวถึงการสอนภาษาไทยว่า การสอนภาษาไทยจะไม่มุ่งสอนทักษะใดทักษะหนึ่งเพียงทักษะเดียว แต่จะสอนให้นักเรียนมีโอกาสพัฒนา

ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านไปพร้อม ๆ กันโดยอาจเน้นทักษะใดทักษะหนึ่งในการสอนครั้งหนึ่ง ๆ มากกว่าทักษะอื่น ๆ ได้นอกจากนี้ กรมวิชาการ,กระทรวงศึกษาธิการ (2535, หน้า ก-จ) ยังได้แนะนำแนวทางการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษาไว้หลายวิธีดังนี้

1. การสอนภาษาไทยโดยใช้ประสบการณ์ทางภาษา การสอนวิธีนี้เป็นลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยสร้างประสบการณ์ทางภาษาให้แก่เด็ก ให้เด็กได้คิด ฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นหลัก มีขั้นตอนในการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างประสบการณ์ร่วม โดยครูอาจใช้รูปภาพให้นักเรียนดู สนทนาเกี่ยวกับภาพ อ่านหรือเล่าเรื่องให้ฟัง

ขั้นที่ 2 กระตุ้นให้คิด หลังจากฟังเรื่องและดูภาพแล้วครูซักถามโดยใช้คำถามนำให้นักเรียนคิดและอภิปรายร่วมกัน

ขั้นที่ 3 บันทึกข้อความ เมื่อนักเรียนเข้าใจและคิดเรื่องที่ฟังตรงกันแล้วให้นักเรียนเล่าเรื่องที่ฟัง ครูบันทึกข้อความบนกระดานดำ ถ้านักเรียนใช้คำพูดหรือภาพวาด ครูแก้ไขให้

ขั้นที่ 4 อ่านข้อความที่บันทึก ครูให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่บันทึกเป็นรายบุคคล และเป็นรายกลุ่มจนคล่อง

ขั้นที่ 5 จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและการเขียน เช่น ฝึกอ่านบัตรคำ หรือแถบประโยคเขียนเรื่องราวจากประสบการณ์หรือจากการอ่านหนังสือร่วมกัน

2. การสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือเรียน วิธีสอนนี้ฝึกหนังสือเรียนเป็นหลัก มีขั้นตอนในการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน และทบทวนประสบการณ์พื้นฐานการเรียนแก่ผู้เรียนด้วยเพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์เก่ากับประสบการณ์ใหม่ในบทเรียน

ขั้นที่ 2 สอนคำใหม่ทบทวนคำเก่า

ขั้นที่ 3 บอกจุดประสงค์ของการอ่านให้นักเรียนทราบ เช่น อ่านเพื่อเขียนเล่าเรื่อง

ขั้นที่ 4 อ่านในใจและอ่านออกเสียงโดยครูแนะนำวิธีการอ่าน และให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงเป็นกลุ่มและรายบุคคล ครูแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่าน

ขั้นที่ 5 จัดกิจกรรมฝึกฝนทักษะทางภาษา เช่น เกมทางภาษา ทำแบบฝึกหัด และกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ครูกำหนดในคู่มือครู

3. การสอนภาษาไทยโดยใช้วิธีการทางหลักภาษา เป็นการสอนสะกดคำ แจกลูกผันอักษร โดยเริ่มจากให้เด็กรู้จักเสียงพยัญชนะ สระ และจํารูปพยัญชนะ สระให้ได้เสียก่อน จึงนำมาสะกดคำและแจกลูก มีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ฝึกสะกดคำให้คล่อง

ขั้นที่ 2 สังเกตการวางพยัญชนะ สระของคำ แล้วฝึกสะกด

ขั้นที่ 3 สอนความหมายของคำโดยใช้ภาพ หรือทำท่าทางประกอบ

ขั้นที่ 4 นำคำที่สะกดแล้ว มาอ่านเป็นคำ โดยไม่ต้องสะกด คำใดอ่านไม่ได้ให้ใช้การสะกดช่วยโดยให้นักเรียนเขียนตามคำบอกจนจำได้

ขั้นที่ 5 นำคำที่อ่านได้แล้ว มาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้ง ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเน้นการอ่านและเขียนบ่อย ๆ

4. การสอนภาษาไทยโดยการอ่านหนังสือเป็นรายบุคคล มีขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 เลือกหนังสือ โดยให้นักเรียนเลือกหนังสือตามความสนใจและความสามารถของแต่ละคน

ขั้นที่ 2 ตั้งจุดมุ่งหมายและวางแผน คือให้นักเรียนตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน เช่น อ่านแล้วทำกิจกรรมอะไร จะใช้เวลาอ่านเท่าไร เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ และนำเสนอผลการอ่านให้ครูฟัง

ขั้นที่ 4 ทำกิจกรรมหลังการอ่าน เช่น เขียนเรื่องย่อ เขียนข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน วาดภาพในเรื่อง เขียนคำบรรยายประกอบภาพ

ขั้นที่ 5 เสนอผลงานและประเมินผลงาน

เพื่อให้การสอนภาษาไทยมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงได้ประสบประสานการสอนทั้ง 4 วิธีเข้าด้วยกัน เป็นการสอนภาษาไทยแบบผสมผสาน โดยจัดลำดับการสอนไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสอนโดยใช้ประสบการณ์ทางภาษาจากหนังสือเรียน

ขั้นที่ 2 การสอนอ่านในใจจากหนังสือเรียน

ขั้นที่ 3 การสอนสะกดคำจากแบบฝึกในหนังสือเรียน

ขั้นที่ 4 การสอนออกเสียงจากหนังสือเรียน

ขั้นที่ 5 การฝึกการใช้ภาษา

ขั้นที่ 6 การจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะทางภาษาและการอ่านเป็นรายบุคคล

ขั้นที่ 7 การสอนซ่อมเสริม

จะเห็นได้ว่า การสอนภาษาไทยไม่ว่าจะเป็นการสอนในระดับใด ๆ หรือจะใช้วิธีการสอนกิจกรรมใดก็ตาม ครูจำเป็นจะต้องฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ให้สัมพันธ์กันไม่ควรแยกเป็นทักษะใดทักษะหนึ่งโดยเฉพาะ เพราะการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันของนักเรียน จำเป็นต้องใช้ทักษะทั้ง 4 อยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นในการเรียนการสอนครูจำเป็นต้องให้นักเรียน ได้พัฒนาทักษะ

เหล่านี้ให้ดีที่สุด เพราะนอกจากทักษะทั้ง 4 จะมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดแล้ว ยังเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนวิชาต่าง ๆ และสามารถนำทักษะการใช้ภาษาดังกล่าว ไปใช้ในการติดต่อสื่อสารในสังคมไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดกลวิธีการสอนแบบ MIA

แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ของเมอร์ดีอค ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งประกอบด้วยความเป็นมาของการสอนแบบ MIA กลวิธีการสอนแบบ MIA ขั้นตอนการสอนแบบ MIA และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบ MIA ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 ความเป็นมาของการสอนแบบ MIA

เมอร์ดีอค (Murdoch) เป็นอาจารย์สอนภาษาที่มหาวิทยาลัยคูเวต (Kuwait University) ประสบปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 เนื่องจากการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร สาเหตุเกิดจาก โอกาสที่นักเรียนจะใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีน้อยมาก จึงได้คิดหาวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษขึ้น โดยยึดหลักจิตภาษาศาสตร์ (Psycholinguistic) ซึ่งเป็นจิตวิทยาในการคิดและการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร ชื่อว่า A More Integrated Approach ซึ่งยึดหลักฝึกหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะต่าง ๆ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ควบคู่กันไปตลอดเวลา เพราะมีความเห็นว่าการสอนของครูเท่าที่ผ่านมามีส่วนใหญ่ว่าจะแยกทักษะแต่ละทักษะออกจากกันโดยเด็ดขาด เช่น ทักษะการอ่านมักจะจัดแยกออกทักษะอื่น ๆ โดยสิ้นเชิง เมื่อใดที่ครูผู้สอนต้องการสอนการอ่านให้กับนักเรียนก็จะไม่ให้ความสนใจทักษะอื่น ๆ จะมุ่งให้นักเรียนฝึกอ่านเท่านั้น ซึ่งเมอร์ดีอค คิดว่าเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เพราะการสอนแต่ละครั้ง ควรจะมีทักษะ ทั้ง 4 ประกอบกันไป แต่จะเน้นทักษะใดทักษะหนึ่งเป็นพิเศษ ส่วนทักษะอื่นที่ไม่ได้เป็นจุดเน้นก็ได้รับการพัฒนาไปพร้อมกัน

นอกจากนั้น เมอร์ดีอค ยังมีความเห็นว่าการสอนอ่านแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดแบบเลือกตอบหรือแบบถูก-ผิดนั้นไม่ใช่การฝึกอ่านที่ดี นักเรียนจะไม่พัฒนาทักษะอื่นเลย และบางครั้งอาจจะทำให้นักเรียนเกิดการสับสนมากขึ้น แบบฝึกหัดที่ดีที่สุดควรจะเป็นแบบฝึกหัดที่ต้องคิด และเขียนออกมาเป็นคำพูดของตน เป็นการฝึกทักษะกระบวนการคิด และฝึกทักษะการเขียนไปในตัว การใช้แบบฝึกหัดแบบนี้ถือว่าการสอนเพื่อการสื่อสารที่ดีมากอย่างหนึ่งด้วย และเป็นที่มาของวิธีสอนอ่านแบบ MIA วิธีสอนอ่านแบบ MIA (A More Integrated Approach) เป็นการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิดทุกขั้นตอน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนคิดเป็น โดยเฉพาะกระบวนการคิดที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหา กิจกรรมการเรียนการสอนจะเริ่มด้วย วิธีการตั้งคำถามประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านให้นักเรียนตอบ แล้วให้ร่วมกันอภิปรายโดยการนำประสบการณ์เดิมของตน

มาผสมผสาน กับประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับแล้วแก้ปัญหาที่กำลังประสบอยู่ ซึ่งเป็นการกระตุ้นนักเรียนให้คิดแก้ปัญหาตัวเอง นอกจากนี้กิจกรรมการสอนอ่านแบบ MIA ทำให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการคิด โดยมีขั้นตอนหนึ่งที่กำหนดให้นักเรียนทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) นักเรียนจะต้องใช้ความคิดในด้านความรู้ความจำ (Knowledge) คือ ความสามารถในการระลึกถึงรายละเอียดเรื่องราวประสบการณ์ทั้งหมด ตลอดจนความสามารถจำความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์ด้านความหมาย ความหมายแฝงของคำศัพท์และสัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น คำยาก ศัพท์เทคนิค เป็นต้น

จากคำกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับแนวความคิดของ แฮร์ริส และซิเพย์ (Harris and Sipay, 1990, pp.294 อ้างอิงใน วจนา ชาญวิจิต 2547, หน้า 29-30) ที่ว่าคำศัพท์มีผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาความคิดของผู้อ่าน ส่วนกิจกรรมที่อ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) โดยวิธีสอนอ่านแบบ MIA นั้น สอดคล้องกับความคิดด้านการวิเคราะห์ คือ ความสามารถในการแยกแยะข้อมูลหรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องออกมาเป็นส่วนย่อย ๆ ซึ่งอาจเป็นการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของเรื่องราวที่กำหนดไว้ เช่น วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำสรรพนามในเนื้อเรื่อง การเชื่อมโยงข้อมูล การประเมินผลแก้ไข จะเป็นกิจกรรมที่เน้นความคิดด้านความเข้าใจ ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการดัดแปลง ปรับปรุงหรือ เสริมแต่งความรู้เดิมให้มีลักษณะใหม่เป็นการขยายความรู้ ไปสู่สถานการณ์ใหม่ ตามกระบวนการของความเข้าใจ ดังต่อไปนี้

1. การแปลความ (Translation) เป็นความสามารถในการอธิบายความหมายจากข้อความที่ยากให้ง่ายขึ้น หรือชี้แจง เปรียบเทียบ ยกตัวอย่าง หรือใช้คำพูดของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับกิจกรรม การทำความเข้าใจเรื่อง (Understanding the Text) ตามวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ซึ่งให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเติมข้อความ จากประโยคปลายเปิดโดยใช้คำพูดของตนเอง

2. การตีความ (Interpretation) คือ ความสามารถในการสรุปผลของการแปลความหมายหลาย ๆ อย่างให้สัมพันธ์กัน เพื่อให้ได้ความหมายใหม่ ที่เกิดจากผลของการแปลแต่ละอย่างย่อย ๆ นั้นเป็นการรวมความหมายที่แปลเข้าด้วยกัน ซึ่งอาจเป็นการตีความจากภาพ ข้อความ สัญลักษณ์ จากเนื้อเรื่องที่กำหนดให้เป็นภาพหรือแผนผัง ซึ่งสอดคล้องกับกิจกรรม การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Information Transfer) ตามวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) โดยการให้นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านมานำเสนอข้อมูลนั้นในอีกรูปแบบหนึ่ง เช่น ตาราง แผนภูมิ เป็นต้น ส่วนกิจกรรม ซึ่งเป็นการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนของประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise & Paragraph Structure) ตามวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค

(MIA) นั้นผู้เรียนจะสรุปผลเรื่องที่อ่าน แล้วนำมาเรียนลำดับขั้นตอนในรูปของอนุเจตสัน ๆ ได้ การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดของเมอร์ดีอค (Murdoch) มีลำดับขั้นตอน 7 ขั้นตอน โดยแต่ละขั้นตอนนักเรียนจะได้ฝึกทักษะต่าง ๆ ทั้งทักษะการฟัง การตอบคำถาม การอ่าน การคิด และการเขียน ครูเป็นแต่เพียงผู้แนะนำเท่านั้น นอกจากนั้นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้อาจทำได้ทั้งกิจกรรมกลุ่มและรายบุคคล

จากความเป็นมาของการสอนแบบ MIA ที่นักการศึกษาได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของเมอร์ดีอค Murdoch คือ การเรียนรู้ที่เน้นการบูรณาการด้านการเรียนการสอน ที่สามารถนำมาพัฒนาทักษะการเรียนรู้ได้ทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะด้านการฟัง ทักษะด้านการพูด ทักษะด้านการอ่าน และทักษะด้านการเขียน ที่ส่งเสริมกระบวนการคิด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาความสามารถของตนเอง ด้านการคิดวิเคราะห์และการสื่อสารดียิ่งขึ้น

5.2 กลวิธีการสอนแบบ MIA

เสาวลักษณ์ ลักษณะโกคิน (2539, หน้า 32 - 33) ได้กล่าวถึงความเป็นมาของวิธีสอนแบบ MIA สรุปได้ว่า George S. Murdoch เขาเป็นอาจารย์สอนภาษาที่มหาวิทยาลัยคูเวต (Kuwait University) ประสบปัญหาการสอนอ่าน จึงได้คิดวิธีสอนอ่านแบบใหม่ โดยยึดหลักจิตวิทยาภาษาศาสตร์ จิตวิทยาในการคิดและการสอนเพื่อการสื่อสารขึ้นโดยใช้ชื่อว่า MIA นอกจากยึดหลักดังกล่าวแล้วยังยึดการฝึก หรือการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนควบคู่กันไป และได้แสดงความคิดเห็นว่าแบบฝึกที่ดีที่สุด ควรจะเป็นแบบฝึกที่ต้องคิด เขียนออกมาเป็นคำพูดของตนเป็นการฝึกทั้งกระบวนการคิด และการฝึกทักษะการเขียนไปในตัวด้วย การใช้แบบฝึกหัดแบบนี้ถือเป็นการสอนเพื่อการสื่อสารที่ดีมากอีกอย่างหนึ่งด้วย

เมอร์ดีอค (Murdoch 1986, p.9 อ้างถึงใน อติศักดิ์ ศรีวรกุล 2557, หน้า 24) เป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษ แก่นักศึกษาคณะมหาวิทยาลัยคูเวต (Kuwait University) เป็นอีกผู้หนึ่งที่คิดวิธีสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยยึดหลักจิตวิทยาภาษาศาสตร์ (Psycholinguistics) มาใช้ในการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) โดยใช้ชื่อว่า "A More Integrated Approach to the Teaching of Reading" เป็นการสอนที่เน้นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะต่าง ๆ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ควบคู่กันไป เพราะการสอนที่แยกแต่ละทักษะออกจากกันโดยเด็ดขาด ถือว่าไม่เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้รอบรู้ทางภาษา และนอกจากนี้เขายังกล่าวต่อไปว่าการสอนอ่านแล้วให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดแบบเลือกตอบ (Multiple choices) หรือ แบบถูก-ผิด (True-false) นั้นไม่ใช่เป็นการฝึกการอ่านที่ดี ผู้เรียนจะ

ไม่พัฒนาทักษะอย่างอื่นเลย และบางครั้งอาจจะทำให้ผู้เรียนเกิดการสับสนมากขึ้น แบบฝึกหัดที่ดีที่สุดควรจะเป็นแบบฝึกหัดที่ต้องคิด และเขียนออกมาเป็นคำพูดของตน เป็นการฝึกทั้ง กระบวนการคิด (Thinking process) และเป็นการฝึกทักษะการเขียนไปในตัวด้วย การใช้แบบฝึกหัดแบบนี้ ถือว่าเป็นการสอนเพื่อการสื่อสารที่ดีมากอีกอย่างหนึ่งด้วย ดังนั้นจึงเป็นที่มาของวิธีสอนอ่านแบบ MIA

จากแนวคิด กลวิธีการสอนแบบ MIA สามารถสรุปได้ว่า กลวิธีการสอนแบบ MAI เป็นวิธีการพัฒนาการเรียนการสอน ตามแนวคิดจิตวิทยาภาษาศาสตร์ที่ต้องการบูรณาการรูปแบบใหม่ ซึ่งยึดหลักในการพัฒนาระบบความคิดเป็นสำคัญ และจะนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อทักษะทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งถือเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นต่อการสื่อสาร

5.3 ขั้นตอนการสอนแบบ MIA

การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนอ่านแบบ MIA เมอร์ด็อค Murdoch ได้ให้แนวทางในการสอนดังนี้

1) ขั้นถามคำถามนำก่อนอ่าน (Priming Questions) เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอนจะตั้งคำถาม หรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นและก่อให้เกิดการอภิปรายร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียนก่อนที่จะอ่านเรื่องนั้น เท่ากับว่าเป็นการโน้มน้าวให้นักเรียนสนใจเรื่องที่จะอ่านในโอกาสต่อไป การอภิปรายร่วมกันเป็นกระบวนการคาดคะเนล่วงหน้า ว่าเรื่องที่จะอ่านนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร พอถึงเวลาอ่านจริง ๆ ทุกคนก็พยายามจะค้นหาคำตอบว่าตามที่ตนคิดคำตอบไว้ล่วงหน้าว่าตรงกับเรื่องที่จะอ่านหรือไม่ การอ่านจึงเป็นการกระตุ้นเร้าใจผู้เรียนให้หาคำตอบ

2) ขั้นทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) ขั้นตอนนี้มีจุดประสงค์เพื่อต้องการให้นักเรียนเกิดความมั่นใจว่า คำศัพท์บางคำที่เป็นตัวบ่งชี้ความหมาย (Key Words) นั้น นักเรียนมีความเข้าใจถูกต้องหรือยัง โดยครูจะเป็นผู้เลือกคำศัพท์เหล่านั้นขึ้นมาเอง คำบางคำนักเรียนอาจจะรู้ความหมายแล้ว หรือคำบางคำหากมีความหมายหลายอย่าง ครูอาจจะเขียนความหมายของคำ ศัพท์คำนั้น ให้อยู่ในสถานการณ์ที่พบ

3) ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) ครูแจกบทอ่าน (The Text) ให้นักเรียนอ่านตามเวลาที่กำหนดให้ ซึ่งในเนื้อหานั้นจะแตกต่างกับเนื้อหาปกติ คือ จะมีคำถามย่อยแทรกอยู่ในเนื้อหา เพื่อนักเรียนวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำสรรพนามในเนื้อเรื่อง เป็นการกระตุ้นและส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านที่ดียิ่งขึ้น การวิเคราะห์เนื้อหาจะทำให้นักเรียนสามารถ

อ่านเรื่องได้เข้าใจขึ้นแล้ว ยังช่วยให้นักเรียนต้องใช้ความคิดตลอดเวลา และต้องพยายามเข้าใจเรื่องโดยตลอดด้วย

4) ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) เป็นขั้นที่จะใช้ทดสอบความเข้าใจผู้เรียนได้ดี คือ การให้นักเรียนเติมข้อความจากประโยคปลายเปิดที่ครูกำหนดให้โดยนักเรียนเขียนเติมประโยคเหล่านั้น ให้เป็นประโยคข้อความที่สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่านและการให้นักเรียนเติมข้อความนั้น ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบว่า นักเรียนจะไม่สามารถไปลอก ประโยคจากเนื้อเรื่องมาตอบได้ แต่หากครูดคิดว่าความสามารถของนักเรียนไม่สามารถที่จะใช้ภาษาและสำนวนของตัวเองได้ อาจจะแก้ไขโดยวิธีเลือกประโยคที่เป็นใจความสำคัญของเรื่อง (Main Idea) มาเป็นประโยคที่ให้นักเรียนเติมใจความสมบูรณ์แทน

5) ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) เป็นขั้นกิจกรรมที่ให้นักเรียนนำความรู้ หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น เช่น นำความรู้หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ในรูปแบบตารางแผนภูมิ กราฟ หรือแผนที่ อย่างใดอย่างหนึ่งตามความเหมาะสมของข้อมูล หากนักเรียนทำได้ก็ย่อมแสดงว่านักเรียนจับประเด็นสำคัญ ๆ กิจกรรมอย่างนี้ไม่ใช่แบบฝึกหัดทั่วไป แต่เป็นการกระตุ้นให้ นักเรียนหาทางแก้ไขปัญหา

6) ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเจต (Doing Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) ในขั้นนี้ครูให้ประโยคมาจำนวนหนึ่ง แล้วให้นักเรียนเรียงเรียงอนุเจต ซึ่งนั่นคือกิจกรรมการต่อชิ้นส่วน เป็นการฝึกการพูดและคิดวิธีการ คือครูเตรียมชิ้นส่วนของประโยคมาให้อ่านจำนวนหนึ่ง แล้วให้แต่ละกลุ่มพยายามต่อชิ้นส่วนต่าง ๆ ของประโยคเหล่านั้นให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ และเรียงประโยคเหล่านั้นตามลำดับที่ถูกต้อง ด้วยกิจกรรมการต่อชิ้นส่วนนี้อาจจะทำได้เป็นกลุ่ม หรือทำเป็นรายบุคคลก็ได้ ประโยคที่ให้ต้องเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง กิจกรรมนั้นก็เพื่อต่อประโยคให้ถูกต้อง อันจะนำไปสู่การแก้ปัญหาหรือรู้เรื่องที่เกิดขึ้น การนำข้อมูลของแต่ละคนมาต่อกันต้องพูด และถามกันแล้วพิจารณาเลือกข้อมูลมาต่อกันให้เป็นเรื่องราวที่ถูกต้อง

7) ขั้นประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and Correction) การประเมินผลการเรียนรู้ นั้น ส่วนใหญ่ก็ทำกันอยู่เกือบทุกชั้นตอน แต่ในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินผลงานส่วนร่วมอีกครั้งหนึ่ง และให้การแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องของภาษา เพื่อให้เป็นบรรทัดฐานที่ดีแก่นักเรียนต่อไป

สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมเกียรติ กินจำปา (2545, หน้า 9) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความสนใจ ในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีค ซึ่งกำหนด

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้ 1) ขั้นตั้งคำถามนำก่อนการอ่าน ครูกระตุ้นผู้เรียนโดยตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง หลังจากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายในประเด็นคำถามหรือหัวเรื่องนั้น ๆ เพื่อเป็นการรวบรวมความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน 2) ขั้นรู้จักคำศัพท์ ให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันค้นหาความหมายของคำศัพท์ในบัตรงาน คำศัพท์จากพจนานุกรมด้วยตัวของนักเรียนเอง 3) ขั้นให้เนื้อเรื่อง ครูแจกเนื้อเรื่องซึ่งประกอบด้วยคำถามย่อย ๆ แทรกเข้าไปในเนื้อหาเพื่อฝึกให้ผู้เรียนคิดและวิเคราะห์เนื้อหา สมาชิกทุกคนในกลุ่มพยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำความเข้าใจเนื้อเรื่องไปด้วยกันตลอด ครูทำหน้าที่ผู้ช่วยอำนวยความสะดวกให้คำแนะนำในบางครั้ง ในกรณีที่นักเรียนมีปัญหา 4) ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ครูผู้สอนจะแจกแบบฝึกหัดวัดความเข้าใจในการอ่านซึ่งเป็นแบบฝึกหัดประเภทเติมข้อความให้สมบูรณ์ โดยให้แต่ละกลุ่มช่วยกันทำ 5) ขั้นถ่ายโอนข้อมูล ครูผู้สอนจะแจกแบบฝึกหัดใหม่ ซึ่งเป็นแบบฝึกหัดในรูปตาราง แผนภูมิ กราฟ หรืออย่างใดอย่างหนึ่งตามความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ผู้เรียนแต่ละกลุ่มต้องพยายามนำข้อมูลที่อ่านจากเนื้อเรื่องมาเติมแบบฝึกหัดนั้นให้สมบูรณ์ 6) ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเจต ผู้เรียนแต่ละกลุ่มต้องช่วยกัน ต่อชิ้นส่วนประโยคเหล่านั้นให้อยู่ในรูปของอนุเจตที่ถูกต้องให้ได้ใจความสมบูรณ์ต่อเนื้อเรื่องและ 7) ขั้นเฉลยและแก้ไขแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน การประเมินผลการเรียนนั้นส่วนใหญ่ทำกันอยู่ในทุกขั้นตอน แต่ในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินผลงานส่วนรวมอีกครั้งหนึ่ง และให้การแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องของภาษาเพื่อให้เป็นบรรทัดฐานที่ดีแก่เด็กต่อไป

นอกจากนี้ เสาวนีย์ ธนะสาร (2553, หน้า 5) ได้กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนอ่านแบบ MIA ตามลำดับขั้นต่อไปนี้ ขั้นที่ 1 ตั้งคำถามนำก่อนอ่าน (Priming Questions) คือ ขั้นตอนที่ครูผู้สอนจะตั้งคำถาม หรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านแล้วให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจที่จะอ่าน ขั้นที่ 2 ทำความคุ้นเคย/ความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) คือ ขั้นตอนที่ครูผู้สอนจัดกิจกรรมแบ่งกลุ่ม หาคำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในเรื่องกับนักเรียนให้นักเรียนหาความหมายของคำศัพท์ จากพจนานุกรม หรือเล่นเกมวาดภาพประกอบคำ เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องมากขึ้น ขั้นที่ 3 การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) คือ ขั้นตอนที่ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดแล้ววิเคราะห์เนื้อเรื่องหรือตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน ขั้นที่ 4 ทำความเข้าใจในเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) คือ ขั้นตอนที่ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดแบบปลายเปิดโดยให้นักเรียนตอบคำถามหรือเติมข้อความให้สมบูรณ์ โดยใช้ภาษาของตนเองเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ขั้นที่ 5 ขั้นเชื่อมโยงข้อมูล (Transferring Information) คือ ขั้นตอนที่ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านมาเขียนใหม่

ในรูปแบบอื่น เช่น ตาราง แผนภูมิ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน ชั้นที่ 6 ชั้นทำแบบฝึกหัด ต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) คือ ขั้นตอนที่ครูให้นักเรียนช่วยกันทำกิจกรรมการต่อชิ้นส่วนของประโยค ให้ถูกต้อง เพื่อให้นักเรียนรู้จักคิดและแก้ปัญหาเองได้ และชั้นที่ 7 ประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and Correction) คือ ชั้นที่ประเมินผลการอ่านของนักเรียน โดยการเล่นเกม แสดงบทบาทสมมติ ร้องเพลง การสังเกตหรือตรวจสอบและแก้ไขใบงานในรูปแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน และแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องของภาษาเพื่อเป็นพื้นฐานให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้ดีในขั้นต่อไป รวมถึงงานวิจัยของ เสาวลักษณ์ ลักษณะโกคิน (2539, หน้า 33 – 38) ได้ให้แนวทางในการสอนอ่านแบบ MIA (Murdoch Integrated Approach) ของ George S. Murdoch ไว้ดังนี้ คือ

1. คำถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) คือ ขั้นตอนที่ครูผู้สอนจะตั้งคำถามหรือข้อความที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นและก่อให้เกิดการอภิปรายร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน ก่อนที่จะอ่านเรื่องนั้น ๆ เท่ากับว่าเป็นการโน้มน้าวให้เด็กสนใจเรื่องที่อ่านในโอกาสต่อไป

2. ขั้นทำความเข้าใจความคุ้นเคย ทำความเข้าใจกับคำศัพท์ มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจว่าคำศัพท์บางคำนั้นผู้เรียนเข้าใจถูกต้องแล้วหรือยัง โดยครูจะเลือกคำศัพท์ที่ผู้เขียนอาจจะรู้ความหมายแล้ว หากยังไม่รู้ความหมายก็ให้ค้นหาความหมายจากพจนานุกรม ซึ่งเป็นการปูพื้นฐานความเข้าใจในการอ่าน และการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นต้องอาศัยความสามารถหลาย ๆ อย่างรวมกันไม่เฉพาะแต่รู้ความหมายของคำศัพท์เพียงอย่างเดียว แต่คำศัพท์ก็มีส่วนอย่างมากต่อความเข้าใจในการอ่าน หากคะแนนความเข้าใจสูงคะแนนความสามารถการใช้คำศัพท์จะสูงตามด้วย

3. ขั้นให้เนื้อเรื่อง ขั้นนี้ครูจะแจกเนื้อเรื่อง เพื่อให้ผู้เรียนอ่านตามเวลาที่กำหนดให้ ซึ่งผู้เรียนได้ทราบความหมายของคำศัพท์มาแล้วในเนื้อหานั้นจะแตกต่างกับเนื้อหาปกติ กล่าวคือจะมีคำถามแทรกย่อยอยู่ในเนื้อหาด้วย เพื่อเป็นการฝึกให้ผู้เรียนคิด และวิเคราะห์เนื้อหาอันจะเป็นการกระตุ้นให้มีความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น เพราะผู้เรียนจะมีแรงขับ (Drive) ในการเรียนรู้มากขึ้น โดยมีเนื้อเรื่องและคำถามเป็นสิ่งเร้า (Stimulus) และการที่ผู้เรียนเขียนตอบ ก็คือ การตอบสนอง (Response) ซึ่งใช้หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการสอนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป กล่าวคือ มีค่าเฉลยไว้ในตอนหลัง พร้อมกันนั้นครูก็จะเป็นผู้สนับสนุนให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มพยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกันพยายามทำความเข้าใจเนื้อเรื่องไปด้วยกันตลอดเวลา ครูทำหน้าที่ผู้ช่วย ผู้อำนวยการให้ความสะดวกในการให้คำแนะนำ กรณีนักเรียนมีปัญหา

4. ชั้นทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง

ชั้นนี้เป็นวิธีการหนึ่งที่จะใช้ทดสอบความเข้าใจของผู้อ่านได้ดี ก็คือ การให้ผู้อ่านเติมข้อความจากประโยคปลายเปิดที่ครูกำหนดให้ ให้ผู้เรียนเขียนประโยคคำถามปลายเปิดเหล่านั้นให้เป็นประโยคข้อความที่สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน (A sentence completion) ในการเติมข้อความนั้น ต้องพยายามให้ผู้เรียนใช้ภาษาของตนเอง โดยหลีกเลี่ยงการไปลอกประโยคจากเรื่องมาตอบ จึงจะถือว่าเป็นการวัดความเข้าใจจริง ๆ

หากว่าผู้สอนคิดว่าความสามารถของผู้อ่าน สามารถที่จะใช้ภาษาและสำนวนของตัวเองได้ ก็อาจจะแก้ไขด้วยวิธีเลือกประโยคที่เป็นใจความสำคัญของเรื่อง (Main - Ideas) มาเป็นประโยคที่ให้ผู้เรียนเติมใจความให้สมบูรณ์ (A sentence - completion exercise) แทนก็ได้

5. การถ่ายข้อมูลในรูปแบบอื่น (Information Transfer)

การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอในรูปแบบอื่น เช่น อาจจะให้ นำความรู้หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ในรูปแบบตาราง แผนภูมิ กราฟ หรือแผนที่ อย่างใดอย่างหนึ่ง ตามความเหมาะสมของข้อมูล หากผู้อ่านทำได้ก็ย่อมเป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนจับประเด็นสำคัญ ๆ จากการอ่าน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ฝึกเน้นให้ผู้เรียนคิดและสมาธิในการอ่าน

6. แบบฝึกหัดและโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise + Paragraph Structure)

ครูจะให้ประโยคมาจำนวนหนึ่งแล้วให้ผู้เรียนเรียบเรียงเป็นอนุเจต ซึ่งจะให้ประโยชน์มากทั้งการฝึกฟัง พูด และคิด ผู้เรียนจะต้องมีสมาธิวิธีการคือ ครูเตรียมประโยคให้จำนวนหนึ่งแล้วให้แต่ละกลุ่มพยายามต่อชิ้นส่วนต่างๆ ของประโยคเหล่านั้นให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์เรียงลำดับประโยคเหล่านั้นก่อนหลังให้ถูกต้องได้ใจความด้วย

7. ครูเฉลยและแก้ไขแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน (Evaluation - Correction)

การประเมินผลการเรียนนั้น ส่วนใหญ่ก็จะทำทุกขั้นตอนแต่ในชั้นนี้เป็นการประเมินผลงานส่วนรวมอีกครั้ง และให้การแก้ไขเพื่อความถูกต้อง

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนอ่านแบบ (MIA) ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค (Murdoch) ได้แก่ 1) การตั้งคำถามนำก่อนการอ่าน คือ การทดสอบความรู้เดิม หรือการกระตุ้นให้นักเรียน เตรียมความพร้อมในเรื่องที่จะเรียน 2) ชั้นทำความเข้าใจ หรือทำความเข้าใจ คือการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับเนื้อหา และให้เตรียมความพร้อมโดยการค้นหาคำยาก หรือคำเฉพาะที่ปรากฏในบทเรียน 3) ชั้นอ่านเนื้อเรื่อง คือ การให้นักเรียนศึกษาเนื้อเรื่องที่ครูกำหนดให้ โดยเนื้อหาจะแตกต่างกัน

จากเนื้อหาปกติ ซึ่งครูจะสอดแทรกหรือตั้งคำถามประกอบ เพื่อให้เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์แฝงไปด้วย 4) ชั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง คือ นักเรียนจับกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เนื้อหาที่ตนศึกษา มาด้วยตนเอง พร้อมร่วมกันอภิปรายหาข้อสรุป 5) ชั้นถ่ายโอนข้อมูล คือ การและเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันในห้องเรียน ซึ่งแต่ละกลุ่มมีหน้าที่สรุปองค์ความรู้ที่ตนเองได้รับจากการอภิปรายกลุ่มแล้ว มานำเสนอหน้าชั้นเรียนเพื่อหาข้อสรุปร่วมกัน 6) ชั้นทำแบบฝึก คือ การทำแบบทดสอบหลังจากการร่วมกันนำเสนอ และอภิปรายในห้องเรียน ซึ่งในขั้นนี้นักเรียนจะใช้ความรู้จากการร่วมกันอภิปรายมาทำแบบทดสอบ 7) ชั้นประเมินผลและแก้ไข คือ การตรวจสอบผลการทดสอบ รวมถึงการประเมินผลงานด้านต่าง ๆ รวมถึงการแก้ไขงานที่ยังมีข้อบกพร่อง เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ที่สมบูรณ์แบบต่อไป

5.4 ประโยชน์ของกลวิธีการสอนแบบ MIA

การจัดการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของ เมอร์ดีอค Murdoch ได้มีผู้ให้แนวคิดและประโยชน์ จากการสอนด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ไว้ดังนี้

เสาวนีย์ ธนะสาร (2553, หน้า 59) กล่าวว่า การสอนอ่านจับใจความ โดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค เป็นวิธีการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่ง ที่สามารถนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ นักเรียนสามารถแปลความ ตีความและจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ ดังนั้น วิธีการสอนอ่านโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค จึงเป็นวิธีการสอนอ่านอีกวิธีหนึ่งที่น่าสนใจนำมาใช้ในการเรียนการสอนอ่านได้ และสามารถใช้ได้กับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ สอดคล้องกับ ชนัญชิตา ทำเลดี (2558, หน้า 7) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค เป็นการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิดทุกขั้นตอน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนคิดเป็น โดยเฉพาะกระบวนการคิดที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหา กิจกรรมการเรียนการสอนจะเริ่มด้วยการตั้งคำถามประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ให้นักเรียนตอบแล้วร่วมกันอภิปราย โดยการนำประสบการณ์เดิมของตนมาผสมผสานกับประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ แก้ปัญหาที่กำลังประสบอยู่ซึ่งเป็นการกระตุ้นนักเรียนให้คิดแก้ปัญหา

นอกจากนี้ อรพัทธ์ ศิริแสง (2558, หน้า 53 - 54) ได้กล่าวถึง การอ่านจับใจความและวิธีการสอนอ่านแบบ MIA ที่มีผู้สนใจนำวิธีการสอนอ่านแบบ MIA ไปทดลองกับผู้เรียนแล้วพบว่า หลังการสอนด้วยวิธีสอนอ่าน แบบ MIA แล้ว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และระดับผลการเรียนโดยมากอยู่ใน ระดับดี รวมถึงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนอ่านแบบ MIA อยู่ในระดับมาก วิธีสอนอ่านแบบ MIA จึงน่าจะเป็น

อีกหนึ่งวิธีที่จะนำมาจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ เพราะมีขั้นตอนในการอ่านที่ชัดเจน และแต่ละขั้นตอนนั้นจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะการตอบคำถามที่แทรกอยู่ในแต่ละย่อหน้านั้น จะสามารถช่วยให้นักเรียนค้นหาคำตอบซึ่งเป็นใจความสำคัญได้ และส่งผลให้นักเรียนสามารถนำไปสรุปเรื่องราวที่อ่าน ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนให้สูงขึ้น

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA มีประโยชน์ต่อการนำไปปรับใช้ในการเรียนการสอน สามารถพัฒนาผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะ และกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากกลวิธีการสอนทั้ง 7 ขั้นตอน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างชัดเจน

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบ MIA

การจัดการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA มีผู้วิจัยหลายท่านได้ศึกษา ดังนี้ สุภรณ์ หนูกุ่ม (2544) ได้สร้างชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามกระบวนการสอนอ่านแบบ MIA โดยมีจุดประสงค์เพื่อสร้างชุดการสอนอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามกระบวนการสอนอ่านแบบ MAI เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียนด้วยชุดการสอนอ่านภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 84.41/87.00 สรุปได้ว่าชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดท้ายชุดการสอนได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ 84.41 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานตัวแรกและสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้โดยเฉลี่ยร้อยละ 87.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานตัวหลัง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามกระบวนการสอนอ่านแบบ MIA สูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุนารี เขียวธรรณา (2549) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสนใจในการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธี MIA วัดดูประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธี MIA กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนชัยสิทธิ์वास “พัฒน สายบำรุง” อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการสอนจำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านผลการวิจัย

พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลองเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รอสนี บูซามัน (2551) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 48 คน ใช้รูปแบบการวิจัย One Group Pretest-posttest Design จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบค่าสถิติ t-test Dependent พบว่า ความสามารถทางการเรียนก่อนเรียนด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผลการเรียนหลังจาก เรียนด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) มีความสามารถทางการเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถ ในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังการใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังมีมีความพึงพอใจต่อวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) อยู่ในระดับมาก

นราธิป เอกสินธุ์ (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษ / แนวการสอนอ่านแบบเมอร์ดีอค ใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ดีอค (MIA) มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบ ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ดีอค (MIA) ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านแบบเมอร์ดีอค (MIA) กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 33 คน ซึ่งกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนคลองบางกระทึก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบเมอร์ดีอค 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความ

คิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นตามแนวการสอนของเมอร์ดีอค (MIA) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านแบบเมอร์ดีอค (MIA) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ตามแนวการสอนอ่านแบบเมอร์ดีอค (MIA) โดยรวมนักเรียนมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52

ชุตินา ป่าสนท์ และ ปริญ ทนันชัยบุตร (2558) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนด้วยการใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับเทคนิคการอ่าน KWL Plus และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับเทคนิคการอ่าน KWL Plus ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มทั้งหมดและมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 13 คน โรงเรียนมัธยมตลาดใหญ่วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental Design) เป็นการศึกษากรณีศึกษากลุ่มทดลองกลุ่มเดียว และมีการทดสอบหลังทดลองหนึ่งครั้ง (One Shot Case Study) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับเทคนิคการอ่าน KWL Plus ซึ่งประกอบไปด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผน 2) แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับเทคนิคการอ่าน KWL Plus วิเคราะห์ ข้อมูลโดยหาค่าสถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และร้อยละ (Percentage) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 70.27 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.92 ซึ่งผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับเทคนิค KWL Plus ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับ

คือ ด้านการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ ด้านการวัด และการประเมินผลด้านรูปแบบการสอน และด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) สามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี และยังสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ทุกทักษะ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน รวมถึงกระบวนการในการคิดวิเคราะห์ ที่สามารถนำมาใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยจึงนำกลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค ทั้ง 7 ขั้นตอน อันได้แก่ ขั้นที่ 1 คำถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) สนทนาอภิปรายซักถาม คาดเดาเรื่องจากสื่อที่กำหนดให้ ขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) ครูเลือกคำศัพท์จากเนื้อเรื่องอธิบายความหมาย ยกตัวอย่างประโยคที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร ขั้นที่ 3 การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) อ่านเรื่องแล้วสรุปพร้อมตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง ขั้นที่ 4 ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) ทำแบบฝึกหัด วิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารจากเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 5 ชั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) สร้างแผนผังความคิด แผนภูมิ ขั้นที่ 6 ทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) เรียงประโยคจากการวิเคราะห์ให้ได้ใจความที่สมบูรณ์ ขั้นการวัดและประเมินผล ขั้นที่ 7 การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and Correction) สนทนาและสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่วิเคราะห์ และนำเสนอ ตรวจผลงานปรับปรุงแก้ไข

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนแผนกสาขาวิชาช่างยนต์ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสารพัดช่างอุตรดิตถ์ จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น รูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA
ตัวแปรตาม ผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ ประกอบด้วย

- 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA จำนวน 4 แผน
- 1.2 แบบทดสอบวัดความสามารถ เป็นข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

ทั้งหมด 30 ข้อ

2. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

1. ศึกษาและเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผนโดยใช้วิธีสอนแบบ MIA มีขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 คำถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) สนทนาอภิปรายซักถาม คาดเดาเรื่องจากสื่อที่กำหนดให้ ขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) ครูเลือกคำศัพท์จากเนื้อเรื่องอธิบายความหมาย ยกตัวอย่างประโยคที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร ขั้นที่ 3 การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) อ่านเรื่องแล้วสรุปพร้อมตอบคำถาม

จากเนื้อเรื่อง ชั้นที่ 4 ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) ทำแบบฝึกหัด วิเคราะห์ ข้อมูลข่าวสารจากเรื่องที่อ่าน ชั้นที่ 5 ขันถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) สร้างแผนผังความคิด แผนภูมิ ชั้นที่ 6 ขันทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) เรียงประโยคจากการวิเคราะห์ให้ได้ใจความที่สมบูรณ์ ขันการวัดและประเมินผล ชั้นที่ 7 การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and Correction) สนทนาและสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่วิเคราะห์ และนำเสนอ ตรวจผลงานปรับปรุงแก้ไข

2. นำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผนที่ใช้วิธีสอนแบบ MIA เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระตรวจสอบความถูกต้องความสอดคล้องของเนื้อหา กิจกรรมและการวัดประเมินผลให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข

3. เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ใช้วิธีสอนแบบ MIA ที่แก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแผนการสอนในด้านเวลา เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ การวัดผลประเมินผล แล้ววิเคราะห์ "ระดับความเหมาะสมและสอดคล้อง" ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ตามเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

5	หมายถึง	รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

4. ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ใช้วิธีสอนแบบ MIA ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

5. นำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน โดยใช้วิธีสอนแบบ MIA ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถ ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาไทย

2. ศึกษาทฤษฎี หลักการและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถจากเอกสารหลักสูตรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. สร้างแบบทดสอบ วัดความสามารถทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ แล้วคัดเลือกข้อสอบ จำนวน 30 ข้อ

4. นำแบบทดสอบวัดความสามารถทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง การใช้ภาษาและความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

5. เสนอแบบทดสอบวัดความสามารถที่แก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป โดยกำหนดเกณฑ์ การให้คะแนนดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่ามีความสอดคล้องเหมาะสม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องเหมาะสม

-1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องเหมาะสม

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น

Σ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

R หมายถึง คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ซึ่งพบว่าได้ค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถ อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

6. นำแบบทดสอบวัดความสามารถทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับตัวเลือกในบางข้อที่มีความแตกต่างกัน โดยให้ใช้คำที่ตรงกัน และเปลี่ยนตัวเลือกที่มีความง่ายเกินไป แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ที่เคยเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ

7. นำผลการทดลองมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาคุณภาพของข้อสอบดังกล่าว การตรวจสอบค่าความยาก คือ สัดส่วนระหว่างจำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมดโดยใช้เกณฑ์ความยากระหว่าง 0.20-0.80 (ธีรศักดิ์ อุณหารมณเลิศ. 2549, หน้า 61) การตรวจสอบหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) คือ การตรวจสอบว่าข้อสอบสามารถจำแนก

นักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อนได้เพียงใด โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (ธีรศักดิ์ อุ่นอารมณเลิศ, 2549 หน้า 62) คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

8. การตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) คือ การตรวจสอบผลการวัดที่สม่ำเสมอและคงที่ โดยผู้วิจัยเลือกข้อสอบที่ผ่านการตรวจสอบหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่าย 30 ข้อ นำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีการหาสัมประสิทธิ์ของแอลฟา (alpha-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งมีสูตรดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 125)

9. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและดูสารในงานอาชีพ ที่สมบูรณ์แล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยการทดสอบก่อนทดลอง และทดสอบหลังการทดลอง

วิธีการทดลอง

1. แบบแผนการวิจัยการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองแบบ One-Group Pre-test Post-test Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543 หน้า 249) 1 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลอง ดังนี้ ตาราง 5 ตารางแสดงการทดลองตามแบบแผน

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	วิธีสอน	ทดสอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂

เมื่อ

E แทน นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช). ชั้นปีที่ 1

X แทน การจัดการเรียนด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA

T₁ แทน การทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการดูสารในงานอาชีพ ก่อนทดลอง

T₂ แทน การทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการดูสารในงานอาชีพ หลังทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สร้างแบบทดสอบ ด้านทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ มาใช้ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำผลจากแบบทดสอบ ด้านทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ มาวิเคราะห์คำตอบเพื่อสำรวจความเข้าใจในการอ่าน
3. ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ และเอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้ ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบกลวิธี MIA เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
4. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบ ด้านทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ มาใช้ทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างอีกครั้งเพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาค่าความสอดคล้อง ของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1
  - 1.1 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการฟังและการดูสารในงานอาชีพ จากการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของการประมาณค่าหรือระดับความคิดเห็น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 4.53 และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.045
  2. วิเคราะห์แบบวัดผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t-test)
    - 2.1 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแบบวัดผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน ด้วยการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)
    - 2.2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถ ด้านทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ

2.2.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity)

โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งมีผลความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

2.2.2 การตรวจสอบค่าความยากง่าย (p) โดยใช้เกณฑ์ความ

ยากง่าย ซึ่งมีผลการทดลองระหว่าง 0.83 – 1.00 และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนก ซึ่งการคัดเลือกข้อสอบมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.40 – 1.00 และการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์ของแอลฟา (alpha - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีผลค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.678

3. การทดสอบสมมติฐาน

3.1 วิเคราะห์ความสามารถด้านทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ

คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง และการดูสารในงานอาชีพ ทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบ MIA วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลการประมาณค่าหรือระดับความคิดเห็น ต้องหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าเฉลี่ย ใช้สูตรดังนี้ (ปกรณ กระจันบาน , 2552, หน้า 214)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

4.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มีสูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	กำลังสองของคะแนนผลรวม

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด
 4.3 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ใช้สูตร ดังนี้ (รัตนะ บัวสนธ์, 2552,

หน้า 82)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามข้อนั้นๆ
 $\sum$ แทน การรวม
 R แทน ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

4.4 ค่าความยาก (P) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะ
 ทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะรายข้อ มีสูตรดังนี้ (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 166)

เมื่อ $P = \frac{R}{N}$
 P แทน ค่าความยาก
 R แทน จำนวนผู้ตอบถูก
 N แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

4.5 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะ
 ทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะรายข้อ มีสูตรดังนี้

$$r = \frac{R_H - R_L}{n}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนก
 R_H แทน จำนวนผู้สอบที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
 R_L แทน จำนวนผู้สอบที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
 n แทน จำนวนผู้เข้าสอบกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

4.6 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ โดยใช้สัมประสิทธิ์ของแอลฟา (alpha - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งมีสูตรดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 125)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right\}$$

เมื่อ	a	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบวัด
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อ
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ก่อนเรียนกับหลังเรียน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตอนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1

ตาราง 6 แสดงผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการพัฒนาทักษะทางภาษาไทย จากสื่อบุคคล วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

ข้อ	รายการประเมิน	N = 3		
		$\bar{x}$	SD.	การประเมิน
1	สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.66	0.47	มากที่สุด
2	สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	4.33	0.47	มาก
3	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้	4.33	0.47	มาก
4	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาสาระ	4.33	0.47	มาก
5	กิจกรรมการเรียนรู้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการเรียนการสอนแบบ MIA	4.66	0.47	มากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้สามารถส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน	4.66	0.47	มากที่สุด
7	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนครบถ้วน ได้แก่ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป	4.33	0.47	มาก
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน	4	0.82	มาก
9	กิจกรรมเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	4.33	0.47	มาก
10	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	0.47	มาก
11	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.66	0.47	มากที่สุด

12	สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	4.66	0.47	มากที่สุด
13	สื่อการเรียนรู้ช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยของนักเรียน	4.66	0.47	มากที่สุด
14	วิธีการวัดและเครื่องมือวัดผลมีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	0.82	มาก
15	วิธีการวัดและเครื่องมือวัดผลมีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	0.47	มาก
16	วิธีการวัดและเครื่องมือวัดผลมีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.66	0.47	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.43	0.54	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยจากสื่อบุคคล วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 4.43$) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 แสดงผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการพัฒนาทักษะทางภาษาไทย จากสื่อสิ่งพิมพ์วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

ข้อ	รายการประเมิน	N = 3		
		$\bar{x}$	SD.	การประเมิน
1	สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.66	0.47	มากที่สุด
2	สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	4.66	0.47	มากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้	4.66	0.47	มากที่สุด
4	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาสาระ	4.33	0.94	มาก
5	กิจกรรมการเรียนรู้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการเรียนการสอนแบบ MIA	4.66	0.47	มากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้สามารถส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน	4.66	0.47	มากที่สุด
7	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนครบถ้วน ได้แก่ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป	4.66	0.47	มากที่สุด
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน	4.66	0.47	มากที่สุด
9	กิจกรรมเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	5	0	มากที่สุด
10	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	0.47	มาก
11	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.66	0.47	มากที่สุด
12	สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	4.66	0.47	มากที่สุด

13	สื่อการเรียนรู้ช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ของนักเรียน	5	0	มากที่สุด
14	วิธีการวัดและเครื่องมือวัดผลมีความเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4.66	0.47	มากที่สุด
15	วิธีการวัดและเครื่องมือวัดผลมีความเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4.66	0.47	มากที่สุด
16	วิธีการวัดและเครื่องมือวัดผลมีความเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4.66	0.47	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.66	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 4.66$) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด

ตาราง 8 แสดงผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการพัฒนาทักษะทางภาษาไทย จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

ข้อ	รายการประเมิน	N = 3		
		$\bar{x}$	SD.	การประเมิน
1	สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.66	0.47	มากที่สุด
2	สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ ต่อผู้เรียน	4.33	0.94	มาก
3	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้	4.66	0.47	มากที่สุด
4	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาสาระ	4.33	0.47	มาก
5	กิจกรรมการเรียนรู้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการเรียน การสอนแบบ MIA	4.33	0.47	มากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้สามารถส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ ทางภาษาไทย ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการ เขียน	4.33	0.47	มากที่สุด
7	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน ครบถ้วน ได้แก่ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป	4.66	0.47	มากที่สุด
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายเหมาะสมกับ ผู้เรียน	4.66	0.47	มากที่สุด
9	กิจกรรมเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	4.66	0.47	มากที่สุด
10	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	4.33	0.47	มาก
11	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.33	0.47	มาก
12	สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของ ผู้เรียน	4.33	0.47	มาก

13	สื่อการเรียนรู้ช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ของนักเรียน	4.33	0.47	มาก
14	วิธีการวัดและเครื่องมือวัดผลมีความเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4.66	0.47	มากที่สุด
15	วิธีการวัดและเครื่องมือวัดผลมีความเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4.66	0.47	มากที่สุด
16	วิธีการวัดและเครื่องมือวัดผลมีความเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4.66	0.47	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.5	0.50	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 4.50$) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก

ตาราง 9 แสดงผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องการพัฒนาทักษะทางภาษาไทย จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

ข้อ	รายการประเมิน	N = 3		
		$\bar{x}$	SD.	การประเมิน
1	สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	0.47	มาก
2	สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ ต่อผู้เรียน	4.33	0.47	มาก
3	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้	4.33	0.47	มาก
4	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาสาระ	4	0.81	มาก
5	กิจกรรมการเรียนรู้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการเรียน การสอนแบบ MIA	4.66	0.47	มากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้สามารถส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ ทางภาษาไทย ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการ เขียน	4.66	0.47	มากที่สุด
7	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน ครบถ้วน ได้แก่ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป	4.66	0.47	มากที่สุด
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายเหมาะสมกับ ผู้เรียน	4.66	0.47	มากที่สุด
9	กิจกรรมเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	4.66	0.47	มากที่สุด
10	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	4.33	0.47	มาก
11	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.33	0.47	มาก
12	สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของ ผู้เรียน	4.66	0.47	มากที่สุด
13	สื่อการเรียนรู้ช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ของนักเรียน	4.66	0.47	มากที่สุด

14	วิธีการวัดและเครื่องมือวัดผลมีความเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	0	มากที่สุด
15	วิธีการวัดและเครื่องมือวัดผลมีความเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4.66	0.47	มากที่สุด
16	วิธีการวัดและเครื่องมือวัดผลมีความเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4.66	0.47	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.54	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 9 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 4 เรื่องการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยจากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 4.54$) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด

ตาราง 10 สรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

ผลรวมเฉลี่ย	N	$\bar{x}$	SD.	การประเมิน
	3	4.53	0.04	มากที่สุด

จากตารางที่ 10 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทย ทั้ง 4 ทักษะ วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ ($\bar{x} = 4.53$) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ก่อนเรียนกับหลังเรียน

ตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ก่อนเรียนกับหลังเรียน

ผลคะแนน	N	Mean	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	30	18.73	4.30		
หลังเรียน	30	21.46	3.58	-12.17	.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 พบว่า ผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 21.46 คิดเป็นร้อยละ 9.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ผลคะแนน	N	คะแนนเต็ม	เกณฑ์คะแนน	Mean	S.D.	t	Sig.
หลังเรียน							
เทียบกับเกณฑ์	30	30	21	21.46	.655	.712	.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 พบว่า ผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 นักเรียนมีคะแนนหลังเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.46 คิดเป็นร้อยละ 1.07 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 มีการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เพื่ออาชีพ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ ($\bar{x} = 4.53$) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
2. ผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.46 คิดเป็นร้อยละ 9.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.46 คิดเป็นร้อยละ 1.07 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการพัฒนาการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาการเรียนการสอน ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เพื่ออาชีพ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้วย

กลวิธีการสอนแบบ MIA ทั้ง 7 ขั้นตอน ซึ่งการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีค มีการผสมผสานทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ที่ได้รับการพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน สอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2546 หน้า 150) ที่กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาต้องคัดเลือกเนื้อหาที่เอื้อต่อการบูรณาการทักษะภาษา 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ ตีความหมาย บอกรายละเอียดของข้อมูล ตลอดจนสามารถพัฒนาการเขียนสรุป เรียบเรียงเนื้อหาอย่างมีระบบ และสามารถเขียนข้อความในระดับอนุเจตได้ (Paragraph) ได้ และในแต่ละขั้นตอนผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ดังนี้ ขั้นการถามนำก่อนการอ่าน ครูผู้สอนสามารถกระตุ้นผู้เรียนโดยการถามนำเรื่องอื่น ๆ ก่อนเข้าสู่เนื้อหาสาระเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการตื่นตัวซึ่งถือเป็นการฝึกทักษะด้านการฟัง ขั้นการทำความเข้าใจในคำศัพท์ ครูผู้สอนจะมุ่งประเด็นให้ผู้เรียนศึกษาคำยากจากเนื้อหาที่กำลังจะเรียน เพื่อหาข้อมูลความรู้ความเข้าใจเบื้องต้น ขั้นการอ่านเนื้อเรื่อง ครูผู้สอนจะเน้นให้ผู้เรียนอ่านเรื่องราว พร้อมจับประเด็นสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ขั้นการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ครูผู้สอนจะให้ผู้เรียนจับกลุ่มวิเคราะห์ ตีความ และประเมินค่าจากเรื่องที่อ่านเพื่อสร้างความเข้าใจ ขั้นการถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น ให้ผู้เรียนนำเสนอเรื่องราวผ่านรูปแบบการนำเสนอหน้าชั้นเรียน เพื่อฝึกทักษะด้านการพูด ขั้นการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเจต เมื่อผู้เรียนสามารถเรื่องรู้เรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างเข้าใจก็จะเข้าสู่กระบวนการทดสอบโดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้จากการนำเสนอ สู่ทักษะกระบวนการเขียนสรุปเรื่องราว ขั้นการประเมินผลและการแก้ไข ครูผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันประเมินผลการจัดการเรียนรู้และร่วมกันแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเรียนรู้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

2. ผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 เปรียบเทียบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการ สามารถช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน ในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ อรพัทธ์ ศิริแสง (2558, หน้า 53 - 54) เรื่อง การศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA พบว่าหลังการสอนด้วยวิธีสอนอ่าน แบบ MIA แล้ว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับผลการเรียนโดยมากอยู่ใน ระดับดี รวมถึงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนอ่านแบบ MIA อยู่ในระดับมาก วิธีสอนอ่านแบบ MIA จึงน่าจะเป็นอีกหนึ่งวิธีที่จะนำมาจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ เพราะมีขั้นตอนในการอ่านที่ชัดเจน และแต่ละขั้นตอนนั้นจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะการตอบคำถามที่แทรกอยู่ในแต่ละย่อหน้านั้น จะสามารถช่วยให้นักเรียนค้นหาคำตอบซึ่งเป็นใจความสำคัญได้ และส่งผลให้นักเรียนสามารถนำไปสรุปเรื่องราวที่อ่าน ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนให้สูงขึ้น

3. ผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการและกลวิธีการสอนแบบ MIA เข้ามามีส่วนช่วยให้การจัดการเรียนรู้จึงทำให้การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับ ชุตินา ป่าสนธ์ และปริณ หนันชัยบุตร (2558) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนด้วยการใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับเทคนิคการอ่าน KWL Plus พบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 70.27 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.92 ซึ่งผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะ

จากการทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการบูรณาการทักษะทางการเรียนรู้เป็นอย่างดี ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งถือเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและสำคัญ ทั้งนักเรียนยังชอบและรู้สึกสนุกสนานกับวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถแสดงความรู้ความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่ที่เหมาะสมนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะทางภาษาไทยและภาษาอื่น

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ในแต่ละชั้น ครูผู้สอนควรคำนึงถึงเรื่องเวลาในการจัดกิจกรรมหรือการเรียนรู้ให้เพียงพอ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนและเกิดความต่อเนื่องในการเรียนรู้

3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ทุกครั้งควรคำนึงถึงสื่อ วัสดุทัศนูปกรณ์ เพราะมีความจำเป็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ห้องเรียนมีขนาด

ใหญ่และสามารถเก็บเสียงได้พอสมควร เพราะในทุกชั้นของกระบวนการเรียนรู้ และในแต่ละกิจกรรมนักเรียนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันตลอดเวลา จึงมักจะมีเสียงดัง ซึ่งอาจจะรบกวนชั้นเรียนอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ไปปรับใช้และพัฒนานักเรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช). ชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อสารในงานอาชีพ

2. นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ไปปรับใช้ในการสร้างสื่อ CAI หรือนวัตกรรมที่สามารถสร้างรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายและแปลกใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนได้

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2546). การจัดการเรียนรู้อัตนึ่งสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ.กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). ความคิดสร้างสรรค์ หลักการ ทฤษฎี การเรียน การสอนการวัดผลประเมินผล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กาญจนา นาคสกุล. (2550). รอบรู้ภาษาไทย เล่ม1 รวมความรู้ภาษาไทย สำหรับผู้ใช้ ภาษาไทยทุกคน ข้อคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด
- ชุตินา ป่าสณฑ์ และ ปริณ ทนินชัยบุตร. (2558). การศึกษาความสามารถในการสอน ภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการใช วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ร่วมกับเทคนิคการอ่าน KWL Plus. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 8(4), 45 - 46.
- ชลธิชา หอมทุ่ง. (2557). ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการสอนวรรณคดี ไทยโดยประยุกต์ ใช้วิธีสัจสี่เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ และแก้ไขปัญหาเชิงสร้างสรรค์ ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทีศนา แคมมณี. (2546). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ธีระศักดิ์ อุ่ณารมณีเลิศ. (2549). เครื่องมือวิจัยทางการศึกษา : การสร้างและการพัฒนา. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นภดล เลือดน้กรบ และคณะ.(2560). ICT: เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ สู่การเปลี่ยนแปลง ปีที่ 9 ฉบับที่ 1: มกราคม - มิถุนายน
- นราธิป เอกสินธุ์. (2557). การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษ / แนวการสอนอ่านแบบเมอร์ดีอค ใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ดีอค (MIA) วิทยานิพนธ์ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปกรณ์ ประจันบาน. (2552). สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัยและการประเมิน (Advanced Statistics for Research and Evaluation). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- ประดิษฐ์ อูปรนัย. (2529). "การพัฒนาพฤติกรรมเด็กปฐมวัย" ในเอกสารการสอน
ชุดวิชา พฤติกรรมการสอนปฐมวัยศึกษา เล่ม 2 หน่วยที่ 6. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ประภัสสร ไชยธา และคณะ. (2560). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ทักษะการเขียน
และทักษะการนำเสนอสาระภาษาอังกฤษ โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based
Learning)นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีที่ 10 ฉบับที่ 3 : กันยายน – ธันวาคม
พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8
กรุงเทพฯ : เจริญผล.
- รจนา ชาญวิจิต. (2547). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA). สารนิพนธ์
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รอสณี บูชามัน. (2552). การศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษด้วยวิธี
สอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2552). วิจัยเชิงคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาริรัตน์ แก้วอุไร. (2541). การพัฒนารูปแบบการสอนสำหรับวิชาวิธีสอนทั่วไปแบบเน้น
กรณีตัวอย่างเพื่อส่งเสริมความสามารถของนักศึกษาครูด้านการคิดวิเคราะห์แบบ
โต้ตอบในศาสตร์ของการสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิทวัส ดวงภูมเมศ. (2559). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อส่งเสริมความสามารถ
การสื่อสาร วิชาวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.
วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
บัณฑิตมหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สมเกียรติ กินจำปา. (2545). การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน
และความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับ
การสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA). วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). **หลักสูตร**

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.). สืบค้นเมื่อ 26 สิงหาคม 2562.

จาก <http://bsq.vec.go.th>.

สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย. (2559). **แนวทางจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21.**

สืบค้นเมื่อ 26 สิงหาคม 2562. จาก webs.rmutl.ac.th

สุชาดา วัชรุณี, (2529). **คู่มือหลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2540 (แรกเกิด - 3 ปี).**

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สุนารี เขียวธารณา. (2549). "การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธี MIA." สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุภรณ์ หนูกิ่ง. (2544). **การสร้างชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ สำหรับ**

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามกระบวนการสอนอ่านแบบ MIA. ปรินญาณิพนธ์

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยทักษิณ.

เสาวลักษณ์ ลักษณะโกคิน. (2539). **การศึกษาวิธิตสอนอ่านแบบ MIA และระดับ**

ความสามารถ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้น

ประถมศึกษา ปีที่ 6. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร.

เสาวนีย์ ณะสาร. (2553). **การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความและความสนใจในการ**

อ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้าน

การอ่านจากการสอนอ่านตามแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค.

ปรินญาณิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

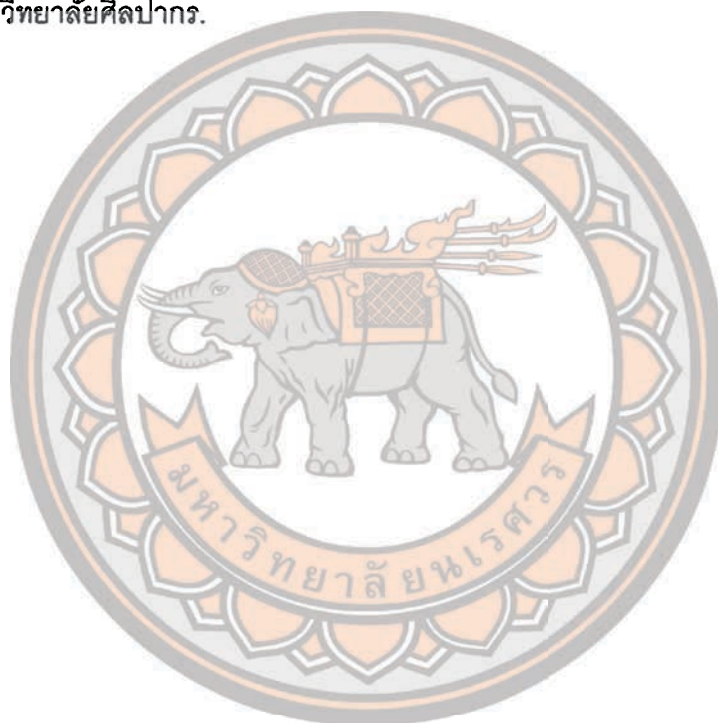
อดิศักดิ์ ศรีวรกุล. (2557). **การพัฒนาทักษะการอ่าน จากหนังสือเรียน Vaile Education 3**

วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการสอนอ่านโดยวิธี MIA ของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3/10 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม. งานหลักสูตรการเรียน

การสอนและวัดผล EP ฝ่ายโปรแกรมภาษาอังกฤษ EP โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม.

- อนงค์ รอดแสน. (2557). การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสอนความเป็นพลเมือง สำหรับครูการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อรพัทธ์ ศิริแสง. (2558). การศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยพระนคร

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ

1. ผศ.ดร.กฤษยาภาณุจณ์ โตพิทักษ์ อาจารย์สาขาวิชาวิจัยและประเมิน
ทางการศึกษา ภาควิชาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ผศ.ดร.น้ำทิพย์ องอาจวานิชย์ อาจารย์สาขาวิชาวิจัยและประเมิน
ทางการศึกษา ภาควิชาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. ผศ. สุธิตมา จิตยวงศรุจี อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย
ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร

ภาคผนวก ข

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยพระนคร

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการพัฒนารูปแบบการเรียน
การสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค
เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย
ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง ขอความกรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาว่าแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียน
การสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค เพื่อพัฒนา
ทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ชั้นปีที่ 1 มีความเหมาะสมและสอดคล้องตามองค์ประกอบต่างๆ หรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน
ช่อง “ระดับความเหมาะสมและสอดคล้อง” ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ตามเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

5	หมายถึง	รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การฟังและดูสารจากสื่อบุคคล	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
1.	สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.	สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน					
3.	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้					
4.	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา สาระ					
5.	กิจกรรมการเรียนรู้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการเรียนการสอนแบบ MIA					
6.	กิจกรรมการเรียนรู้สามารถส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน					
7.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนครบถ้วน ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป					
8.	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน					
9.	กิจกรรมเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
10.	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
11.	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้					
12.	สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน					
13.	สื่อการเรียนรู้ช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยของนักเรียน					
14.	วิธีการวัดและเครื่องมือวัดผลมีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
15.	เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน					
16.	วิธีการวัดสามารถวัดความสามารถทักษะทางการเรียนรู้ทางภาษาไทยได้อย่างเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการพัฒนารูปแบบการเรียน
การสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค
เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย
ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง ขอความกรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาว่าแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียน
การสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค เพื่อพัฒนา
ทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1
มีความเหมาะสมและสอดคล้องตามองค์ประกอบต่างๆ หรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
“ระดับความเหมาะสมและสอดคล้อง” ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ตามเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับมาก
3 หมายถึง รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2 หมายถึง รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1 หมายถึง รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การฟังและดูสารจากสื่อสิ่งพิมพ์	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
1.	สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.	สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน					
3.	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้					
4.	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และ เนื้อหาสาระ					
5.	กิจกรรมการเรียนรู้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการเรียนการสอนแบบ MIA					
6.	กิจกรรมการเรียนรู้สามารถส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ทาง ภาษาไทย ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน					
7.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนครบถ้วน ได้แก่ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป					
8.	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน					
9.	กิจกรรมเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
10.	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
11.	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้					
12.	สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน					
13.	สื่อการเรียนรู้ช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยของนักเรียน					
14.	วิธีการวัดและเครื่องมือวัดผลมีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
15.	เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน					
16.	วิธีการวัดสามารถวัดความสามารถทักษะทางการเรียนรู้ทางภาษาไทยได้อย่างเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง ขอความกรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาว่าแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 มีความเหมาะสมและสอดคล้องตามองค์ประกอบต่างๆ หรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ระดับความเหมาะสมและสอดคล้อง" ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ตามเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

5	หมายถึง	รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การฟังและดูสารจากสื่อ อิเล็กทรอนิกส์	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
1.	สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.	สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน					
3.	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้					
4.	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาสาระ					
5.	กิจกรรมการเรียนรู้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการเรียนการสอนแบบ MIA					
6.	กิจกรรมการเรียนรู้สามารถส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน					
7.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนครบถ้วนได้แก่ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป					
8.	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน					
9.	กิจกรรมเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
10.	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
11.	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้					
12.	สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน					
13.	สื่อการเรียนรู้ช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยของนักเรียน					
14.	วิธีการวัดและเครื่องมือวัดผลมีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
15.	เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน					
16.	วิธีการวัดสามารถวัดความสามารถทักษะทางการเรียนรู้ทางภาษาไทยได้อย่างเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ) คำชี้แจง ขอความกรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาว่าแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียน

การสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 มีความเหมาะสมและสอดคล้องตามองค์ประกอบต่างๆ หรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย √ ลงในช่อง "ระดับความเหมาะสมและสอดคล้อง" ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ตามเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับมาก
- 3 หมายถึง รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง รายการในกิจกรรม มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การฟังและดูสารจากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
1.	สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.	สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน					
3.	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้					
4.	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาสาระ					
5.	กิจกรรมการเรียนรู้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการเรียนการสอนแบบ MIA					
6.	กิจกรรมการเรียนรู้สามารถส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน					
7.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนครบถ้วน ได้แก่ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป					
8.	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน					
9.	กิจกรรมเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
10.	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
11.	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้					
12.	สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน					
13.	สื่อการเรียนรู้ช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยของนักเรียน					
14.	วิธีการวัดและเครื่องมือวัดผลมีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
15.	เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน					
16.	วิธีการวัดสามารถวัดความสามารถทักษะทางการเรียนรู้ทางภาษาไทยได้อย่างเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์

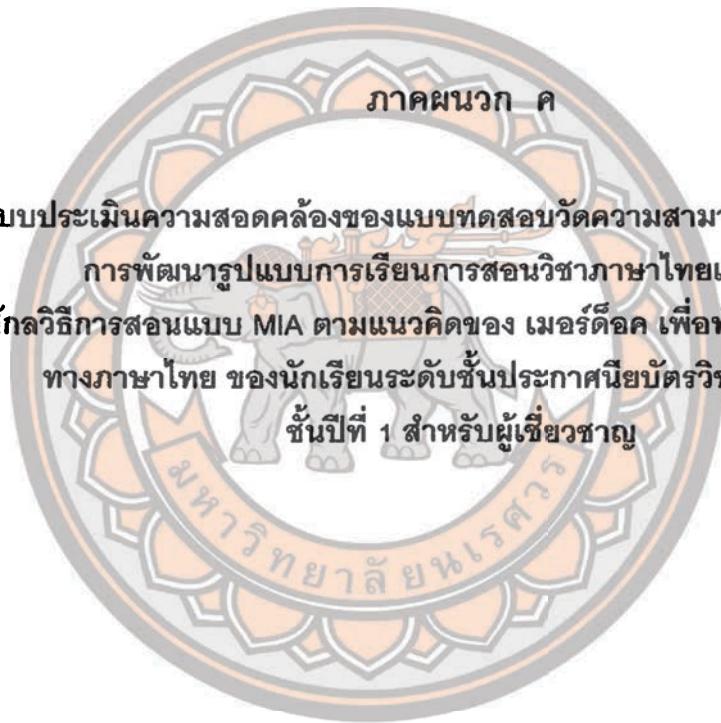
ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ค

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนรู้
การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ
โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของ เมอร์ดีอค เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้
ทางภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ชั้นปีที่ 1 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

**แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนรู้
การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ
MIA ตามแนวคิดของเมอร์ดีอค เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย
ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง

ข้อสอบต่อไปนี้มุ่งวัดความสามารถทางการเรียนรู้ วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ของนักเรียนชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. ชั้นปีที่ 1 จำนวนข้อสอบ 31 ข้อ คิดเป็นคะแนน 40 คะแนน

1. แบบแบบทดสอบประเมินทักษะการฟัง จากการฟังและการดูสารจากสื่อบุคคลวิชา
ภาษาไทยเพื่ออาชีพ ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. ชั้นปีที่ 1 จำนวน 10 ข้อ
10 คะแนน
2. แบบแบบทดสอบประเมินทักษะการอ่าน จากการฟังและการดูสารจากสื่อสิ่งพิมพ์
วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. ชั้นปีที่ 1 จำนวน 10 ข้อ
10 คะแนน
3. แบบแบบทดสอบประเมินทักษะการพูด จากการฟังและการดูสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์วิชา
ภาษาไทยเพื่ออาชีพ ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. ชั้นปีที่ 1
จำนวน 1 ข้อ 10 คะแนน
4. แบบแบบทดสอบประเมินทักษะการเขียน จากการฟังและการดูสารจากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน
วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. ชั้นปีที่ 1
จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน

ขอความกรุณาท่านโปรดพิจารณาข้อคำถามในแต่ละข้อมีความสอดคล้องกับการพัฒนา
ทักษะการเรียนรู้โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องความเห็น ซึ่งกำหนดคะแนนพิจารณา ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้

แบบทดสอบประเมินทักษะการฟัง
จากการฟังและการดูสารจากสื่อบุคคล
เรื่อง ช่างยนต์หนึ่งอาชีพในฝันของเด็กหนุ่มหลายคน

คำสั่ง ให้นักเรียนฟังเรื่องราวจากครู แล้วทำกิจกรรมที่ครูกำหนดให้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 1 - 5

ปัจจุบันปฏิเสธไม่ได้เลยว่า ผลพวงจากการแห่เข้าไปเรียนสายสามัญมากเกินไปนั้นทำให้เกิดภาวะล้นตลาดของผู้จบการศึกษาปริญญาตรี กลับกันสายอาชีพกลับเป็นเส้นทางที่สดใสมากกว่า หลายสาขาวิชาจบออกมาแล้วมีงานทำรองรับมากกว่า หนึ่งในสายอาชีพที่เด็กหนุ่มหลายคนชื่นชอบมากนั่นคือ ช่างยนต์ช่างซ่อมเครื่องยนต์ อาชีพในฝันของเด็กหนุ่มหลายคน ช่างยนต์ หรือ ช่างที่มีความรู้เกี่ยวกับเครื่องยนต์กลไกต่างๆ เป็นอีกหนึ่งสาขาวิชาที่อยู่ในความฝันของเด็กหนุ่มหลายคนเลยทีเดียว อาจจะเพราะว่าด้วยนิสัยโดยพื้นฐานของเด็กผู้ชายมักจะชอบการสร้าง การดัดแปลง หรือเครื่องยนต์กลไกอยู่แล้วก็ได้ ประกอบกับการศึกษา การดูคลิปเกี่ยวกับเครื่องยนต์ รถแข่ง เข้าไปอีกนั้นทำให้ใครหลายคนอยากจะเป็นช่างยนต์มากขึ้น

เส้นทางการศึกษา การเป็นช่างยนต์ เส้นทางการเป็นช่างยนต์นั้น ก็ไม่ได้ง่ายเหมือนโรยด้วยกลีบกุหลาบขนาดนั้น ทุกอย่างต้องมีอุปสรรคในตัวเองเช่นกัน หากใครที่สนใจเรื่องนี้ หากจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน(ม.3)แล้ว ก็ไปต่อได้ที่สายอาชีพด้านเครื่องยนต์กลไก ในระดับ ปวช. และ ปวส. ต่อเนื่องได้เลย จากนั้นหากต้องการทำงานก็ออกไปทำงานได้เลย แต่ถ้าต้องการความรู้เพิ่มก็สามารถไปศึกษาต่อทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ทั้งแบบปริญญาตรีปกติ และแบบภาคต่อเนื่องได้

อาชีพและความก้าวหน้าของช่างยนต์ อาชีพช่างยนต์ ถือว่าเป็น สายอาชีพที่ทำงานได้ค่อนข้างหลากหลายอย่าง เช่น หากจะไปด้านข้าราชการ ก็สามารถเข้าสังกัด กรม กอง ทางด้านซ่อมบำรุงได้ หรือ หากจะทำงานด้านเอกชนก็สามารถเข้าอยู่ได้เลยตั้งแต่อยู่ระดับชุมชน จนถึงอยู่หรือโรงงานระดับประเทศกันไปเลย แต่ถ้าใครอยากจะทำเปิดเองทำเอง ถ้ามีทุนพอ ความรู้ด้านธุรกิจพอก็ทำได้เช่นเดียวกัน

การพาตัวเองไปสู่จุดสูงสุดของอาชีพไม่ง่าย แม้ว่าช่างยนต์จะมีเส้นทางอาชีพที่ค่อนข้างหลากหลาย ทั้งทำเป็นลูกจ้าง หรือ ออกมาทำธุรกิจส่วนตัว แต่การจะผลักดันตัวเองไปจนถึงจุดสูงสุด หรือ ความก้าวหน้าในวิชาชีพนี้ บอกเลยว่าไม่ง่ายอย่างที่คิด เนื่องจากองค์ความรู้ทางด้านเครื่องยนต์มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ทำให้ช่างเองต้องหมั่นเรียนรู้ตำรา ความรู้ใหม่จากต่างประเทศ รวมถึงการออกไปหาประสบการณ์เพื่อเพิ่มศักยภาพของตัวเองให้รอบด้านมากขึ้นด้วย

**วิเคราะห์แบบทดสอบประเมินทักษะการฟัง
จากการฟังและการดูสารจากสื่อบุคคล**

เรื่อง	แบบทดสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การฟังและ ดูสารจาก สื่อบุคคล	<p>1. จากเรื่องที่ฟังนักเรียนคิดว่าปัจจุบัน เกิดปัญหาใดในขณะทีคนส่วนใหญ่หันไปเรียนสายสามัญ มากกว่าสายอาชีพ</p> <p>ก. เกิดปัญหาเศรษฐกิจ</p> <p>ข. เกิดปัญหาการแย่งงาน</p> <p>ค. เกิดปัญหาการว่างงาน</p> <p>ง. เกิดภาวะล้นตลาดของผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรี</p> <p style="text-align: right;">(เฉลย ง.)</p>				
	<p>2. จากเรื่องที่ฟังนักเรียนคิดว่า สิ่งใดถือเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ของเด็กผู้ชายที่มีใจรักต่อการประกอบอาชีพช่างยนต์</p> <p>ก. การัดแงะชิ้นส่วนต่างๆ</p> <p>ข. การสร้าง การดัดแปลง</p> <p>ค. การดูคลิปวิดีโอ ลองฝึกทำบ่อยๆ</p> <p>ง. ชอบเรียนรู้ สร้างและดัดแปลงชิ้นส่วนต่างๆด้วยตนเอง</p> <p style="text-align: right;">(เฉลย ง.)</p>				
	<p>3. จากเรื่องที่ฟัง หากนักเรียนต้องการประสบความสำเร็จบนเส้นทางด้านการศึกษาในวิชาชีพช่างยนต์ นักเรียนควรยึดหลักธรรมในข้อใด</p> <p>ก. อริยสัจ 4</p> <p>ข. อิทธิบาท 4</p> <p>ค. ทวารวาสธรรม 4</p> <p>ง. พรหมวิหาร 4</p> <p style="text-align: right;">(เฉลย ข.)</p>				

เรื่อง	แบบทดสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอนะ
		+1	0	-1	
การฟังและ ดูสารจาก สื่อบุคคล	<p>4. หากนักเรียนต้องการต้องการความรู้เพิ่มเติมหลังจากจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช). หรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวส). นักเรียนสามารถไปศึกษาต่อในคณะใด เพื่อให้ตรงกับหลักสูตรวิชาช่างมากที่สุด</p> <p>ก. คณะบริหารธุรกิจ</p> <p>ข. คณะศึกษาศาสตร์</p> <p>ค. คณะวิศวกรรมศาสตร์</p> <p>ง. คณะเกษตรศาสตร์และเทคโนโลยี</p> <p>(เฉลย ค.)</p>				
	<p>5. จากเรื่องที่ฟัง ข้อใดคือวิธีสร้างความเจริญก้าวหน้าด้านอาชีพช่างยนต์</p> <p>ก. เข้ารับราชการ สังกัดกรม กอง ด้านซ่อมบำรุง</p> <p>ข. ทำงานด้านเอกชน หรือ โรงงานระดับประเทศ</p> <p>ค. เปิดธุรกิจร้านซ่อมเป็นของตนเอง</p> <p>ง. ถูกทุกข้อ</p> <p>(เฉลย ง.)</p>				

จงฟังเรื่องราวต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 6 – 10

“หนุ่มก่อสร้าง”

มีช่างก่ออิฐอยู่ในทำงานใกล้ ๆ กัน 3 คน คนหนึ่งทำด้วยความรู้สึกเหนื่อยอ่อน อดิโรยเฉื่อยชา อีกคนก็ดีขึ้นมาน้อย มีความกระตือรือร้นมากขึ้น แต่ว่าทำไปก็มองนาฬิกาไป แต่ว่าคนที่ 3 ทำงานด้วยความกระฉับกระเฉง และก่ออิฐก้อนแล้วก้อนเล่า โดยที่ไม่ได้สนใจอย่างอื่นไปถาม 3 คน นี้ว่าทำอะไรอยู่ คนแรกก็ตอบว่า ผมกำลังก่ออิฐครับ คนที่สองบอกกำลังก่อกำแพง แต่คนที่ 3 บอก กำลังสร้างโบสถ์เพื่อถวายเป็นพุทธรูปบูชาทั้งสาม คนทำงานอย่างเดียวกัน แต่ว่าความกระตือรือร้น ความกระฉับกระเฉง ความตื่นตัวต่างกัน คนแรกทำอย่างขอไปที คนที่สองทำไปก็ดูเวลาไป แต่คนที่สามทำอย่างมีความสุข ทำงานอย่างเดียวกันแต่มีความรู้สึกแตกต่างกัน เพราะอะไร พอเขารู้ เขามองด้วยความรู้สึกที่ว่าแต่ละคนทำงานต่างกัน แต่ละคนให้ค่าของงานไม่เหมือนกัน คนที่คิดว่าตัวเองก่ออิฐ ก็รู้สึกที่ว่าตัวเองทำไปไม่ค่อยมีคุณค่า ก็ทำไปด้วยความเฉื่อยเนือย อีกคนเห็นงานของตัวเองมันกว้างขึ้นมาน้อย เพราะว่ากำลังก่อกำแพง ก็รู้สึกมีความกระฉับกระเฉงมากขึ้น แต่ก็อดไม่ได้ที่จะดูเวลา เพราะเขารู้สึกว่าเขาทำก็เพื่อมีเงินใช้ ก็รอว่าเมื่อไรเวลาจะหมดเสียทีแต่คนที่ 3 เขารู้สึกว่าเขากำลังได้สร้างโบสถ์ กำลังสร้างวัด และคนไทยเมื่อรู้สึกได้ว่าตัวเองได้มีส่วนสร้างวัด ก็รู้สึกปิติขึ้นมา มันไม่ใช่ผลตอบแทนที่เป็นเงิน แต่มันคือบุญกุศล เกิดความปิติแรงจูงใจทำให้เกิดเขาทำงานนั้น มันไม่ใช่เป็นเรื่องของรายได้หรือผลตอบแทนแต่ว่าเป็นศรัทธาที่โยงกับความรัก เพราะฉะนั้นเราจะเห็นได้ว่า การทำงานอย่างเดียวกัน ก่ออิฐเหมือนกัน แต่มีความรู้สึกต่างกันเพราะว่ามองงานนั้นต่างกัน เราจะเห็นได้ว่าเราเห็นคุณค่าของงานเป็นเรื่องที่สำคัญมาก คนที่ทำงานโดยคิดเพียงแค่ว่าสิ่งที่ฉันทำมันเป็นเพียงรายได้หรือแค่อาชีพอย่างหนึ่ง เขาอาจจะทำแล้วก็รอว่าเมื่อไรเงินเดือนจะออก เมื่อไรจะถึงวันหยุด เมื่อไรจะถึงวันเสาร์อาทิตย์ เพราะว่าเขาไม่ได้ทำงานมุ่งหมายมากไปกว่าการมีผลตอบแทนหรือเงินเดือน แต่คนที่เขาทำงานและเห็นว่างานที่เขาทำมีคุณค่า มีส่วนในการสร้างสรรค์ประเทศ มีส่วนในการทำให้ประเทศเจริญก้าวหน้า หรืออย่างน้อยก็มีส่วนทำให้บริษัทองค์กรเจริญงอกงามคุณเป็นช่างก่ออิฐคนไหนครับ ?

บทความโดย...พระไพศาล วิสาโล คัดลอกจาก www.civil.raf.mi.th

วิเคราะห์แบบทดสอบประเมินทักษะการฟัง
จากการฟังและการดูสารจากสื่อบุคคล

เรื่อง	แบบทดสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การฟังและ ดูสารจาก สื่อบุคคล	<p>6. จากการฟัง นักเรียนคิดว่า ช่างก่อสร้างคนใดมีความสุขต่อการทำงานในหน้าที่ของตนมากที่สุด</p> <p>ก. คนที่ 1</p> <p>ข. คนที่ 2</p> <p>ค. คนที่ 3</p> <p>ง. ทุกคนมีความสุขกับการทำงานเท่ากัน (เฉลย ค.)</p>				
	<p>7. จากการฟัง ข้อใดน่าจะเป็นข้อคิดที่ได้จากช่างก่อสร้างคนที่ 3</p> <p>ก. คนเราต้องทำงาน เพื่อให้ได้ซึ่งค่าตอบแทน</p> <p>ข. เพราะงานด้อยค่า จึงคิดว่าตนเองด้อยค่า</p> <p>ค. เพราะหน้าที่ต่างกัน การกระทำที่แสดงออกเลยแตกต่างกันออกไป</p> <p>ง. บางครั้งรายได้หรือค่าตอบแทนอาจไม่มีความหมายหากเรามีความรักความศรัทธาต่อสิ่งที่ทำ (เฉลย ง.)</p>				
	<p>8. เมื่อนักเรียนต้องไปประกอบอาชีพ นักเรียนจะยึดถือหลักธรรมในข้อใด</p> <p>ก. อิทธิบาท 4</p> <p>ข. สังคหวัตถุ 4</p> <p>ค. อริยสัจ 4</p> <p>ง. พรหมวิหาร 4 (เฉลย ก.)</p>				

เรื่อง	แบบทดสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การฟังและ ดูสารจาก สื่อบุคคล	<p>9. จากการที่ฟัง ช่างก่อสร้างคนใดน่าสนใจ ต่อความคิดของเขามากที่สุด</p> <p>ก. คนที่ 1 ช่างก่อสร้าง เพราะรู้สึกว่าเขา ทำไปไม่ค่อยมีคุณค่า</p> <p>ข. คนที่ 2 ช่างก่อสร้าง เห็นงานของ ตัวเองมันกว้างขึ้นมาหน่อย แต่ก็ ไม่ได้ที่จะดูเวลา</p> <p>เพราะเขารู้สึกว่าเขาทำก็เพื่อมีเงินใช้ ก็รอว่าเมื่อไรเวลาจะหมดเสียที</p> <p>ค. คนที่ 3 ช่างสร้างโบสถ์ เขารู้สึกว่าเขา กำลังได้สร้างโบสถ์ กำลังสร้างวัด คือ บุญกุศล เกิดความปีติ แรงจูงใจที่ทำให้เกิดเขาทำงานนั้น</p> <p>ง. น่าสนใจช่างก่อสร้างทุกคน (เฉลย ก.)</p>				
	<p>10. "ที่ฉันทำงานมันเป็นเพียงรายได้หรือแค่ อาชีพอย่างหนึ่ง ที่ทำแล้วก็รอว่าเมื่อไร เงินเดือนจะออก เมื่อไรจะถึงวันหยุด เมื่อไรจะถึงวันเสาร์อาทิตย์" จากคำ กล่าวข้างต้นสะท้อนความคิดต่อการ ทำงานอย่างไร</p> <p>ก. สะท้อนความคิดด้านบวกเกี่ยวกับการ ทำงาน</p> <p>ข. สะท้อนความคิดด้านลบเกี่ยวกับการ ทำงาน</p> <p>ค. สะท้อนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำงาน</p> <p>ง. สะท้อนความคิดเห็นส่วนตัวที่มีต่อการ ทำงาน (เฉลย ง.)</p>				

แบบทดสอบประเมินทักษะการอ่าน
จากการฟังและดูสารจากสื่อสิ่งพิมพ์

อ่านบทความ เรื่อง “ถุงพลาสติกและโฟมสะกดกเฉพาะวันนี้” แล้วตอบคำถามข้อ 1-5

① ดังนั้น ภาระที่เหล่ามนุษยชาติต้องรับผิดชอบร่วมกันก็คือ ลดการเผาผลาญเชื้อเพลิง และลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ เพื่อต่อเวลาให้กับโลกใบนี้

② มนุษย์ไม่สามารถปิดความรับผิดชอบต่อปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้ อย่างที่ทราบกันว่าสาเหตุของภาวะโลกร้อนเกิดจากก๊าซเรือนกระจก กิจกรรมต่าง ๆ และวิถีการดำรงชีวิตของมนุษย์ที่ไปเพิ่มปริมาณก๊าซเรือนกระจกทั้งทางตรงและทางอ้อม การเผาไหม้เชื้อเพลิงตลอดจนปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า โดยเฉพาะประเทศไทยสถานการณ์ป่าไม้ยังคงต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด

③ คงจะปฏิเสธไม่ได้ว่า มวลอากาศร้อนจัดเป็นผลพวงมาจากภาวะโลกร้อน เพราะในรอบ 100 ปีที่ผ่านมาอุณหภูมิเฉลี่ยของอากาศบนโลกสูงขึ้น 0.74 – 0.18 องศาเซลเซียส

④ นอกจากนี้ ที่ผ่านมายังมีการพูดถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากพฤติกรรมของมนุษย์อย่างหนึ่งนั่นก็คือปริมาณการเพิ่มขึ้นของ “ขยะพลาสติกโฟม” บรรจุอาหาร พบว่าแต่ละพื้นที่กำจัดโดยการเผาไม่ถกวิธี ซึ่งก่อให้เกิดปฏิกิริยาเรือนกระจก (สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดภาวะโลกร้อนมากขึ้น)

**วิเคราะห์แบบทดสอบประเมินทักษะการอ่าน
จากการฟังและการดูสารจากสื่อสิ่งพิมพ์**

เรื่อง	แบบทดสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การฟัง และดู สารจาก สื่อ สิ่งพิมพ์	<p>1. จากการอ่านจงเรียงลำดับข้อความเรื่อง “ถุงพลาสติกและโฟมสะดวกเฉพาะวันนี้” ให้ได้ใจความที่สมบูรณ์</p> <p>ก. 1 2 3 4 ข. 4 3 2 1 ค. 3 2 4 1 ง. 2 3 1 4</p> <p style="text-align: right;">(เฉลย ค.)</p>				
	<p>2. จากการอ่านบทความใจความสำคัญของเรื่อง คือข้อใด</p> <p>ก. มนุษยชาติต้องรับผิดชอบร่วมกันก็คือลดการเผาผลาญเชื้อเพลิง และลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ เพื่อต่อเวลาให้กับโลกใบนี้</p> <p>ข. สาเหตุของภาวะโลกร้อนเกิดจากก๊าซเรือนกระจก กิจกรรมต่าง ๆ และวิธีการดำรงชีวิตของมนุษย์ที่ไปเพิ่มปริมาณก๊าซเรือนกระจก</p> <p>ค. มวลอากาศร้อนจัดเป็นผลพวงมาจากภาวะโลกร้อน</p> <p>ง. ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากพฤติกรรมของมนุษย์ คือปริมาณการเพิ่มขึ้นของ “ขยะพลาสติกโฟม” บรรจุน้ำอาหาร</p> <p style="text-align: right;">(เฉลย ง.)</p>				

เรื่อง	แบบทดสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การฟังและ ดูสารจาก สื่อสิ่งพิมพ์	<p>3. จากบทความที่อ่าน ต้องการสื่อให้ มนุษย์ตระหนักถึงเรื่องใดมากที่สุด</p> <p>ก. ต้องการให้มนุษย์ลดการเผาผลาญ เชื้อเพลิง</p> <p>ข. ต้องการให้มนุษย์ไม่บิดความรับผิดชอบ</p> <p>ค. ต้องการให้มนุษย์ลดการใช้ปริมาณ ขยะพลาสติกโฟม</p> <p>ง. ต้องการให้มนุษย์ไม่เพิ่มปริมาณก๊าซ เรือนกระจก</p> <p>(เฉลย ค.)</p>				
	<p>4. สาเหตุหลักของภาวะโลกร้อน เกิด จากสิ่งใด</p> <p>ก. ภาวะโลกร้อน</p> <p>ข. การตัดไม้ทำลายป่า</p> <p>ค. การจุดไฟเผาไหม้ขยะ</p> <p>ง. มลพิษจากท้องถนน</p> <p>(เฉลย ก.)</p>				
	<p>5. สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปฏิกิริยาเรือน กระจก คือข้อใด</p> <p>ก. การตัดไม้ทำลายป่า</p> <p>ข. การตัดไม้ทำลายป่า</p> <p>ค. มลพิษจากท้องถนน</p> <p>ง. การจุดไฟเผาไหม้ขยะโดยไม่ถูกวิธี</p> <p>(เฉลย ง.)</p>				

จงอ่านจากบทความ และตอบคำถามข้อ 6 - 10

เปิดไหม้ไลน์และวิธีป้องกันเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019

วินาทีนี้คงไม่มีใครไม่รู้จัก “ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019” หรือ “ไวรัสอู่ฮั่น” ที่กำลังระบาดหนักอยู่ขณะนี้อย่างแน่นอน กลุ่มไวรัสโคโรนานั้น ถูกค้นพบครั้งแรกเมื่อประมาณปี ค.ศ. 1960 ทำให้เกิดไข้หวัดทั่วไป แต่ไม่ได้มีอาการรุนแรงมาก ล่าสุดพบที่เมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีน ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2019 ที่ผ่านมา ซึ่งเป็นสายพันธุ์ใหม่ต่างจากที่เคยเจอมาก่อน มีอาการตั้งแต่เล็กน้อย ปานกลาง ถึงรุนแรง และมีการแพร่กระจายเชื้อได้ โดยวันนี้จะพาไปย้อนไหม้ไลน์ความน่ากลัวพร้อมวิธีป้องกันเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 โครนาคืออะไร?

โคโรนาคือเชื้อไวรัสที่มีรูปร่างคล้ายมงกุฏ พบครั้งแรกกลางทศวรรษที่ 1960 โดยมีเชื้อไวรัสโคโรนาอยู่ 4 สายพันธุ์ใหญ่ ๆ ด้วยกัน แต่ตัวที่ระบาดมากที่สุดคือ SARS-CoV พบครั้งแรกที่ประเทศจีน ปี ค.ศ. 2002-2003 ซึ่งได้ระบาดไปทั่วโลกและมีอัตราการเสียชีวิตสูง ต่อมาพบเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ MERS-Cov เกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศซาอุดีอาระเบีย ในแถบตะวันออกกลาง

จนกระทั่งล่าสุดพบ “เชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019” ที่เมืองอู่ฮั่น เมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ ตอนกลางของประเทศจีน โดยบริเวณที่พบผู้ป่วยมากที่สุดและคาดว่าจะเป็นที่รังของโรค คือ ตลาดอาหารทะเลและสัตว์หายากในเมือง ซึ่งได้แพร่กระจายไปในหลายเมืองในประเทศจีน และหลายประเทศ เช่น ไทย เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา เป็นต้น

โดยเฉพาะในประเทศไทยเอง ผู้ป่วยรายแรกที่พบนั้นเป็นนักท่องเที่ยวหญิงชาวจีน อายุ 61 ปี จากเมืองอู่ฮั่น ซึ่งมีอาการไข้ หนาวสั่น ปวดศีรษะและเจ็บคอ สามวันก่อนเดินทางมาที่ประเทศไทย ต่อมาได้เดินทางมาพร้อมครอบครัวเพื่อท่องเที่ยว เมื่อเดินทางผ่านเครื่องตรวจจับความร้อนที่สนามบิน (Thermo scan) จึงพบว่า มีไข้ และถูกส่งตัวไปนอนรักษาที่โรงพยาบาลทันที อีกสองวันต่อมา ทางโรงพยาบาลสามารถแยกเชื้อโดยวิธีการทางโมเลกุล ได้ว่าเป็นเชื้อ “ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019” จึงรายงานไปที่องค์การอนามัยโลก และประเทศไทยได้ประกาศว่าเป็นประเทศแรกนอกเหนือจากประเทศจีน ที่มีผู้ป่วยไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่

วิธีสังเกตอาการ

หากได้รับเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ผู้ป่วยจะเริ่มแสดงอาการออกมาภายใน 1 วัน ถึง 2 สัปดาห์ หลังจากได้รับเชื้อ โดยอาการเริ่มแรกของผู้ป่วยที่ติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 นั้น ส่วนใหญ่จะเริ่มจากการมีไข้ ไอ เจ็บคอ อ่อนเพลีย ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ หายใจ หอบเหนื่อย ถ่ายเหลวท้องเสีย หากผู้ป่วยมีร่างกายไม่แข็งแรงหรือมีภูมิคุ้มกันต่ำ จะทำให้มีความรุนแรงถึงขั้นวิกฤตและเสียชีวิตได้

วิธีป้องกัน

เบื้องต้นทุกคนสามารถป้องกันตัวเองและคนรอบข้างให้ห่างไกลจากเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ได้ดังนี้

- เลี่ยงการใกล้ชิดกับผู้ป่วยที่มีอาการไอ จาม น้ำมูกไหล เหนื่อยหอบ เจ็บคอ
- เลี่ยงการเดินทางไปในพื้นที่เสี่ยง โดยเฉพาะเมืองอุ้งนึ่งที่เป็นรังโรค และเมืองอื่น ๆ

ในประเทศจีนที่มีการระบาด

เปิดไทม์ไลน์และวิธีป้องกันเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (ต่อ)

- ระวังการสัมผัสพื้นผิวที่ไม่สะอาด และอาจมีเชื้อโรคเกาะอยู่
- ควรล้างมือให้สะอาดด้วยสบู่ หรือแอลกอฮอล์เจลอย่างน้อย 20 วินาที
- งัดจับตา จมูก ปากขณะที่ไม่ได้ล้างมือ
- เลี่ยงการใกล้ชิด สัมผัสสัตว์ต่าง ๆ โดยที่ไม่มีการป้องกัน
- ทานอาหารสุก สะอาด ใช้ช้อนกลาง ไม่ทานอาหารที่ทำจากสัตว์หายาก
- สำหรับบุคลากรทางการแพทย์หรือผู้ที่ต้องดูแลผู้ป่วยที่ติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 โดยตรง ควรใส่หน้ากากอนามัย หรือใส่แว่นตานิรภัย เพื่อป้องกันเชื้อใน

ละอองฝอยจากเสมหะหรือ

สารคัดหลั่งเข้าตา

สุดท้ายขอฝากไว้ว่า อย่าตื่นตระหนกจนเกินไปและอย่าลืมหัดทำตามข่าวสารอย่างต่อเนื่องจากแหล่งที่เชื่อถือได้ ควรตรวจสอบข้อมูลให้แน่ชัดก่อนจะเชื่อในทันที

ข้อมูลโดย อ. พญ.รพีพรรณ รัตนวงศ์นรา มอรัตน์
สาขาวิชาโรคติดเชื้อ ภาควิชาอายุรศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี
มหาวิทยาลัยมหิดล

เรื่อง	แบบทดสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การฟังและ ดูสารจาก สื่อสิ่งพิมพ์	<p>6. จากการอ่านบทความ นักเรียนจะมีวิธีการสังเกตเชื้อไวรัสโคโรนา อย่างไรให้ได้ผลดีที่สุด</p> <p>ก. สังเกตอาการไอ เจ็บคอ เป็นไข้ จากคนในครอบครัว</p> <p>ข. สังเกตอาการไอ เจ็บคอ เป็นไข้ จากเพื่อนสนิท</p> <p>ค. สังเกตอาการไอ เจ็บคอ เป็นไข้ จากตนเอง</p> <p>ง. สังเกตอาการไอ เจ็บคอ เป็นไข้ จากเพื่อนร่วมชั้นเรียน</p> <p>(เฉลย ค.)</p>				
	<p>7. หากนักเรียนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 แบบผิดๆ นักเรียนจะมีวิธีการหาคำตอบที่ถูกต้องอย่างไร</p> <p>ก. ตรวจสอบข้อมูลที่ถูกต้องจากเว็บไซต์หรือหน่วยงานที่เชื่อถือได้</p> <p>ข. สอบถามข้อมูลจากบุคคลที่เราเชื่อถือ</p> <p>ค. สอบถามแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการรักษาโรคไข้หวัด</p> <p>ง. เข้าเว็บไซต์และหาวิธีป้องกันโรคด้วยตนเอง</p> <p>(เฉลย ก.)</p>				
	<p>8. จากการอ่านบทความ เมื่อนักเรียนพบว่าตนเองอาจจะติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 สิ่งแรกที่นักเรียนพึงปฏิบัติ คือข้อใด</p> <p>ก. ชี้อหน้ากากอนามัยมาปิดปาก เพื่อไม่ให้โรคแพร่ระบาดสู่บุคคลอื่น</p> <p>ข. เมื่อพบว่าตนเองมีอาการเสี่ยงต่อการติดเชื้อ จึงรีบไปพบแพทย์ทันที</p> <p>ค. นอนดูอาการอยู่ที่บ้านประมาณ 2 ถึง 3 วัน เพื่อให้แน่ใจว่าอาจติดเชื้อ</p> <p>ง. ชี้อยาลดไข้มารับประทานเอง เพื่อบรรเทาอาการก่อนไปพบแพทย์</p> <p>(เฉลย ข.)</p>				

เรื่อง	แบบทดสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การฟังและ ดูสารจาก สื่อสิ่งพิมพ์	<p>9. จากคำกล่าวที่ว่า “เชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019” ที่เมืองอู่ฮั่น เมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ ตอนกลางของประเทศจีน โดยบริเวณที่พบผู้ป่วยมากที่สุดและคาดว่าจะเป็นรังของโรค” นักเรียนคิดว่า รังของโรค จัดเป็นอาหารประเภทใด</p> <p>ก. อาหารทะเล</p> <p>ข. อาหารสุกๆดิบๆ</p> <p>ค. อาหารขึ้นชื่อของเมือง</p> <p>ง. อาหารทะเลและสัตว์หายาก</p> <p>(เฉลย ง.)</p>				
	<p>10. จากบทความข้างต้น นักเรียนจะมีวิธีการป้องกัน “เชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019” อย่างไรให้ได้ผลดีที่สุด</p> <p>ก. เลี่ยงการเดินทางไปในทุกพื้นที่</p> <p>ข. ทานอาหารที่ทำจากสัตว์หายาก ที่สุก สะอาด</p> <p>ค. เลี่ยงการใกล้ชิด สัมผัสสัตว์ต่าง ๆ โดยที่ไม่มีการป้องกัน</p> <p>ง. สวมหน้ากากอนามัย และหลีกเลี่ยงการใกล้ชิดกับผู้ป่วยที่มีอาการไอ จาม น้ำมูกไหล เหนื่อยหอบ</p> <p>(เฉลย ง.)</p>				

แบบทดสอบประเมินทักษะการพูด
จากการฟังและการดูสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

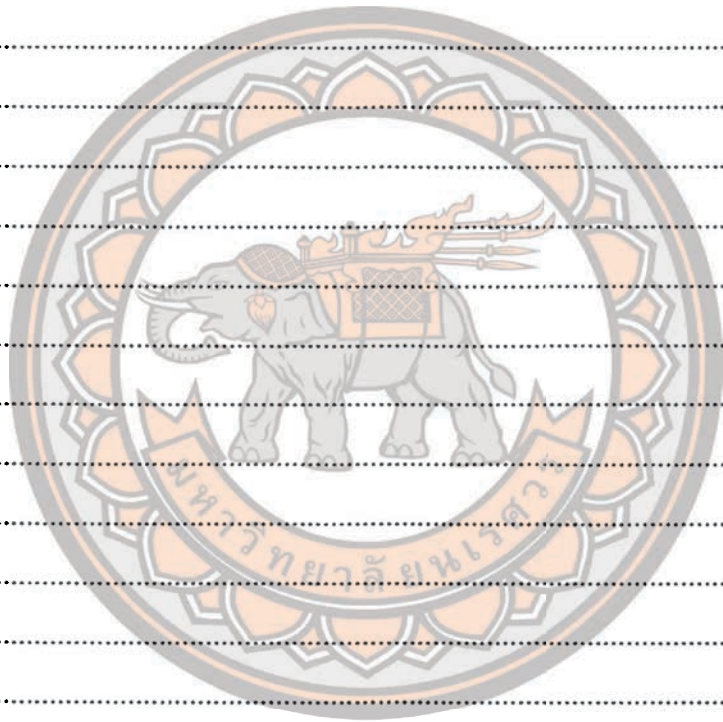
คำสั่ง : ให้นักเรียนชมคลิปวิดีโอ เรื่อง “ครูผู้เสียสละ”

ถ้ามีคนถามว่า อาชีพครู ต้องเสียสละขนาดไหน เรื่องราวของครูเจี๊ยะ นฤมล แก้วสัมฤทธิ์
คงเป็นคำตอบที่ดีที่สุด ครู ไม่ใช่มีหน้าที่สอนหนังสือไปวันๆ แต่เป็นความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่
ครู ไม่ใช่แค่หน้าที่ แต่เป็นจิตสำนึกของความเป็นผู้ให้โดยแท้จริง
ขอกราบหัวใจคุณครูทุกท่านในความเสียสละด้วยความระลึกถึง
"จิตสำนึกความเป็นครู"

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=CbyUC0yiAsQ>

คำสั่ง : ให้นักเรียนพูดสรุปความรู้ และข้อคิดที่ได้จากการชมคลิปวิดีโอ เรื่อง “ครูผู้เสียสละ” หน้าชั้นเรียน

เกณฑ์การประเมินการทักษะการพูด

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	2	1.5	1	0	น้ำหนัก ความ สำคัญ
ความถูกต้อง ด้านเนื้อหา	สื่อสารได้ตรง ประเด็นเนื้อหา ถูกต้องตามหัวข้อที่ กำหนด สามารถ ลำดับเนื้อหาได้ ครบทุกตอน	สื่อสารได้ตรง ประเด็นเนื้อหา ถูกต้องตาม หัวข้อเป็นส่วน ใหญ่	สื่อสารได้ตรง ประเด็น เนื้อหาถูกต้อง ตามหัวข้อ เป็นบางส่วน	สื่อสารได้ตรง ประเด็นเนื้อหา ไม่ถูกต้อง	2
ความ สามารถ ในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตา กับผู้ฟัง มีการ แสดงออกทางสี หน้าและท่าทาง อย่างเหมาะสม	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตา กับผู้ฟัง แสดงออกทางสี หน้าและท่าทาง บ้างเล็กน้อย	พูดได้ คล่องแคล่ว แต่ไม่เป็น ธรรมชาติ ประสาน สายตากับ ผู้ฟังน้อย	พูดเหมือน ท่องจำ มีการ ประสาน สายตากับผู้ฟัง บ้างเป็นระยะ	2
ความถูกต้อง ของภาษา ที่ใช้	ผู้พูดใช้ภาษาตาม โครงสร้างภาษา ถูกต้องทั้งหมด	ผู้พูดใช้ภาษา ตามโครงสร้าง ภาษาถูกต้อง เกือบทั้งหมด	ผู้พูดใช้ภาษา ตาม โครงสร้าง ภาษาไม่ ถูกต้อง บางส่วน	ผู้พูดใช้ภาษา ตามโครงสร้าง ภาษาไม่ ถูกต้อง	2

ระดับ คะแนน	ระดับคะแนน				น้ำหนัก ความ สำคัญ
	2	1.5	1	0	
ประเด็น การประเมิน					
การแสดง ท่าทาง น้ำเสียง ประกอบ การพูด	ผู้พูดแสดงความ มั่นใจในตนเอง ตลอดเวลา ใช้ภาษาท่าทาง สบตากับผู้ฟัง และใช้เสียงแสดง ความรู้สึก เหมาะสมกับ กาลเทศะ	ผู้พูดแสดงความ มั่นใจในตนเอง ใช้ภาษาท่าทาง สบตากับผู้ฟัง และใช้เสียงแสดง ความรู้สึกเกือบ ตลอดเวลา	ผู้พูดแสดง ความมั่นใจ ในตนเอง ใช้ ภาษา ท่าทาง สบตากับ ผู้ฟัง และใช้ เสียงแสดง ความรู้สึก เป็นบางครั้ง	ผู้พูดไม่ค่อยมี ความมั่นใจใน ตนเอง ไม่ใช้ ภาษาท่าทาง ไม่สบตากับ ผู้ฟัง และไม่ใช้ เสียงแสดง ความรู้สึก	2
ข้อคิดและ คุณค่าที่ได้รับ	ผู้พูดแสดงข้อคิด และคุณค่าที่สร้าง ความประทับใจ สามารถนำไป ปรับใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ เป็นอย่างดี	ผู้พูดแสดงข้อคิด และคุณค่าที่สร้าง ความประทับใจ สามารถนำไป ปรับใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	ผู้พูดแสดง ข้อคิดและ คุณค่าที่ สร้างความ ประทับใจ แต่ไม่ สามารถ นำไปปรับ ใช้ได้	ผู้พูดแสดง ข้อคิดและ คุณค่าไม่ตรง กับเรื่อง	2
รวม					10

เกณฑ์การประเมิน

8 - 10 คะแนน	ดีมาก
5 - 7 คะแนน	ดี
3 - 5 คะแนน	พอใช้
น้อยกว่า 10 คะแนน	ควรปรับปรุง

แบบทดสอบประเมินทักษะการเขียน จากการฟังและการดูสารจากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

จงศึกษาและเขียนสรุปความ จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ในหัวข้อ “ของดีเมืองลับแล”

พิพิธภัณฑ์เมืองลับแล

ติดกับซุ้มประตูเมือง คือ ที่ตั้งของพิพิธภัณฑ์เมืองลับแล อีกหนึ่งสถานที่ห้ามพลาด พิพิธภัณฑ์เมืองลับแล เป็นสถานที่รวบรวมเรื่องราวประวัติของเมือง วิถีชีวิต และขนบธรรมเนียมการใช้ชีวิตของผู้คนในเมืองลับแล โดยจำลองผ่านเรือนไม้แต่ละหลังซึ่งจัดแสดงได้น่าสนใจมาก บริเวณด้านหน้าทางเข้าสวยงามด้วยต้นลีลาวดีที่ปลูกเรียงรายเป็นทิวแถวยาวไปจนถึงตัวพิพิธภัณฑ์ พื้นที่บริเวณโดยรอบเป็นสนามหญ้ากว้างขวาง มีข้อความป้ายตัวอักษร หลงลับแล สีสันสดใส

วัดพระบรมธาตุทุ่งยั้ง

จากตัวเมืองลับแล เดินทางต่อไปยังบ้านทุ่งยั้ง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอำเภอลับแล ห่างจากตัวจังหวัดอุตรดิตถ์ 5 กิโลเมตร เป็นที่ตั้งของที่พักในคืนนี้ แต่ก่อนเข้าที่พักแวะไปไหว้ พระบรมธาตุทุ่งยั้ง กันก่อน ซึ่งที่พักของเราที่ตั้งอยู่ตรงกันข้ามวัดนี้แหละ วัดพระบรมธาตุทุ่งยั้งเป็นวัดสำคัญประจำเมืองทุ่งยั้ง ซึ่งเมืองทุ่งยั้งในปัจจุบันถือได้ว่าเป็นเมืองที่มีผู้คนอาศัยติดต่อกันมาอย่างยาวนาน ตั้งแต่สมัยก่อนการสถาปนาอาณาจักรสุโขทัยภายในวัดมีโบราณสถานและโบราณวัตถุที่น่าสนใจ คือ วิหารหลวง มีอายุเก่าแก่สมัยกรุงศรีอยุธยาก่อด้วยศิลาแลงและอิฐ หลังคาลาดหลัง 3 ชั้น หน้าบันแกะสลักลวดรักปิดทองสวยงามมาก ภายในวิหารเป็นที่ประดิษฐานหลวงหลวงพ่อดอกเมือง หรือ หลวงพ่อโต องค์พระประธานประดิษฐานในพระวิหารหลวง ชาวบ้านนิยมเรียกชื่อหลวงพ่อดอกเมืองว่า หลวงพ่อประธานเฒ่า หลวงพ่อดอกเมือง เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์เป็นที่เคารพสักการะของประชาชน เพราะได้รับสิ่งพึงปรารถนาตามอธิษฐาน

วัดพระแท่นศิลาอาสน์

วัดพระแท่นศิลาอาสน์ ประดิษฐาน พระแท่นศิลาอาสน์ ปูชนียวัตถุสำคัญของจังหวัดอุตรดิตถ์ มีความเชื่อว่าการได้มาสักการบูชาพระแท่นศิลาอาสน์ จะได้รับอานิสงส์สูงสุด และเช่นเดียวกับพระพุทธรูปพระสุทนต์ พุทธศาสนิกชนผู้มีความศรัทธาตั้งใจมานมัสการให้ได้ครั้งหนึ่งในชีวิตพระแท่นศิลาอาสน์ เป็นศิลาแลงรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ฐานของพระแท่นโดยรอบประดับด้วยลายกลีบบัว มีตำนานว่า พระพุทธเจ้าเมื่อครั้งเป็นพระโพธิสัตว์เคยเสด็จมาจำศีลบำเพ็ญพุทธบารมี ณ ที่แห่งนี้ ต่อมาจึงมีการสร้างพระแท่นศิลาอาสน์ขึ้น เชื่อกันมาแต่โบราณว่า สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทั้งห้าพระองค์ในภัทรกัปนี้ ได้เสด็จและจะได้เสด็จมาประทับนั่งบนพระแท่นแห่งนี้ เพื่อเจริญภาวนา และได้ประทับยับยั้งในเวลาที่ยตรัสรู้แล้วเพื่อโปรดสัตว์ ซึ่งแสดงว่าพระแท่นศิลาอาสน์นี้ มีประวัติความเป็นมาอย่างต่อเนื่อง ในพระพุทธศาสนามายาวนาน ตัวพระแท่นเป็นศิลาแลง มีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดกว้าง 8 ฟุต ยาวประมาณ 10 ฟุต สูง 3 ฟุต ที่ฐานพระแท่นประดับด้วยลายกลีบบัวโดยรอบ มีพระมณฑป ศิลปะเชียงแสน ครอบ อยู่ภายในพระวิหารวัดพระแท่นศิลาอาสน์

ลับแลที่นี้ ภูเขา กินได้

หมายถึง เกษตรกรที่อำเภอลับแลเลือกที่จะไปปลูกผลไม้อย่างทุเรียน ลางสาด ลองกอง สร้างรายได้ให้กับครอบครัวบนภูเขาสูง เพราะได้เปรียบตรงที่มีภูมิประเทศเป็นภูเขารายล้อม สร้างกระต๊อบไว้กลางสวนตรงจุดที่อยู่สูงที่สุด ทำวางรินกักเก็บน้ำฝนไว้ใช้ในถึง ช่วงแล้งก็จะใช้วิธีการกักน้ำแบบน้ำหยดตามโคนต้นผลไม้ เกษตรกรที่นี้จึงไม่เคยขาดน้ำมีน้ำเพียงพอใช้ได้ตลอดปี แต่สิ่งสำคัญที่ทุกสวนจะทำก็คือ ปรับวิถีชีวิตเพิ่มเติม โดยใช้เกษตรทฤษฎีใหม่ด้วยการเลี้ยงหมู ภูเขา ทำโรงเรือน เพียง 4 เดือน ก็จับหมูขายได้ แถมยังมีที่หมูที่เป็นปุ๋ยอย่างดีบำรุงสวนผลไม้ได้ไม่ต้องซื้อหา ลดต้นทุนการผลิตได้ พร้อมปลูกผักสวนครัว เลี้ยงไก่ แค่นี้ก็กลายเป็น “ภูเขา กินได้” ถึงที่อื่นจะเดือดร้อนในเรื่องภัยแล้ง แต่คนลับแลเขากลับมีน้ำกินน้ำใช้มีรายได้ตามวิถีพอเพียง

“ข้าวแคบ”

ถือได้ว่าเป็นอาหารพื้นบ้านยอดนิยมของชาวลับแลตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะในเขตเทศบาลตำบลศรีพนมมาศและตำบลฝายหลวง มีการทำข้าวแคบทุกหลังคาเรือนตั้งแต่สมัยปู่ย่าตายาย และถ่ายทอดสืบต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน จนมีเรื่องตลกซึ่งมักจะคุยกันในวงเล่าว่าเมื่อลับแลนั้นเต็มไปด้วยผู้ล่าย และผู้ต้องหา ซึ่งผู้ล่ายในที่นี้เป็นภาษาชาวบ้าน หมายถึงผู้ไล่ข้าวแคบ (ผู้ไล่ข้าวแคบ หมายถึง คนที่ละเลงน้ำแป้งลงบนผ้าที่วางบนปากหม้อดินที่มีไอน้ำเดือด) ส่วนใหญ่มักจะเป็นภรรยา ส่วนผู้ต้องหาหมายถึง สามี ที่มีหน้าที่ไปหาพินมาทำข้าวแคบ ชาวบ้านในอำเภอลับแลเล่าให้ฟังว่า การทำข้าวแคบนั้นมีมานานแล้ว แต่ไม่รู้ว่ามีมาตั้งแต่เมื่อใด ที่เรียกว่าข้าวแคบนั้น เรียกตามลักษณะของปากหม้อที่ทำข้าวแคบตอนไล่แป้งซึ่งมีลักษณะแคบ แต่เดิมนั้นข้าวแคบมีอยู่ 2 ลักษณะ คือข้าวแคบธรรมดา และ ข้าวแคบงา มีขนาดใหญ่และหนากว่าในปัจจุบัน ส่วนใหญ่ชาวลับแลจะเรียกกันว่า “ข้าวแคบหนา” รสชาติออกเค็ม มีส่วนผสมแค่แป้ง เกลือ และงาดำเท่านั้น เวลาจะรับประทานข้าวแคบในสมัยก่อนจะนำไปปิ้งไฟแล้วบดให้แตกเป็นชิ้นเล็ก ๆ (ภาษาบ้าน เรียกว่า “การเนียงข้าวแคบ”) ใส่ถ้วยรับประทานกับข้าวเหนียว เป็นอาหารที่รับประทานในหนึ่งมือได้เลย เหมือนกับกับข้าวอย่างอื่น

น้ำตกแม่พูล

น้ำตกแม่พูล ซึ่งอยู่ตำบลแม่พูล เป็นน้ำตกที่เกิดจากการตกแต่งธารน้ำ โดยการเทปูนให้น้ำไหลลดหลั่นจากบนเขาสูงลงมา คูคล้ายน้ำตกธรรมชาติ สูงหลายชั้น สภาพโดยรอบนั้นมีความร่มรื่นเต็มไปด้วยป่าไม้หลากหลายสายพันธุ์ มีธรรมชาติแวดล้อมที่สวยงาม มีศาลานั่งพักผ่อนและร้านอาหารที่สามารถนั่งมองเห็นทิวทัศน์ของน้ำตกแม่พูลได้อย่างชัดเจน และยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ใกล้กับตัวเมืองอุตรดิตถ์ที่มีถนนเข้าถึงสะดวกสบายบริเวณน้ำตกมีร้านจำหน่ายของที่ระลึก ร้านอาหารและที่จอดรถไว้บริการ

ที่มา ของคำว่า “หลง” “หลิน”

นอกจากรับรองพันธุ์ ยังมีการตั้งชื่อทุเรียนของนายลมและนางหลง ว่า “หลงลับแล” ส่วนทุเรียนของนายหลิน เดิมตั้งเป็น “ผามูป 1” แต่ต่อมามีการตั้งชื่อใหม่ในนาม “หลินลับแล” ทุเรียนหลงลับแล จัดเป็นทุเรียนที่มีเชื้อทุเรียนป่า มีความแข็งแรง ข้อแตกต่างจากทุเรียนทั่วไป อยู่ตรงที่ เนื้อมากสีเหลืองสวย เมล็ดลึบต่อผลสูง ชื่อเดิมอีกชื่อหนึ่งของเขา คือ “อีเหลืองหัวห้วย” เนื้อละเอียด รสชาติหวาน น้ำหนักเฉลี่ย 1.5 กิโลกรัมต่อผล ผลทรงกลม ส่วนทุเรียนหลินลับแล นายหลินได้ปลูกด้วยเมล็ดตั้งแต่ปี 2493 ผลมีน้ำหนัก 1-1.8 กิโลกรัม ผลทรงกระบอก เนื้อละเอียดมาก สีเหลืองอ่อน เปอร์เซ็นต์เมล็ดลึบมีมาก บางผลลึบถึง 100 เปอร์เซ็นต์ นั่นหมายถึงจำนวนเนื้อที่กินได้มีมากขึ้น

ผ้าขึ้นตีนจก ไท-ยวน

พิพิธภัณฑ์พิพิธภัณฑ์ผ้าขึ้นตีนจกเมืองลับแลเป็นศูนย์การเรียนรู้ที่ถ่ายทอดภูมิปัญญาการทอผ้าตีนจกไท-ยวนสู่คนรุ่นหลัง เพื่อส่งเสริมและยกระดับการท่องเที่ยวอำเภอลับแลให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว เริ่มต้นมาจาก “ครูใจ” ซึ่งเกิดในครอบครัวไท-ยวนที่ผู้หญิงทุกคนต้องทอผ้าสืบทอดกันมาแบบรุ่นสู่รุ่น ได้ยึดถือเอาคุณแม่เป็นแรงบันดาลใจ แม้คนลับแลจะห้ามผู้ชายทอผ้า แต่ด้วยความรักในความงามของผ้าขึ้นตีนจกจึงใช้วิธีครูพักลักจำ เรียนรู้ทุกกระบวนการก่อนรวบรวมกลุ่มทอผ้าบ้านคุ้มและบ้านนาทะเล อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ และก่อตั้งพิพิธภัณฑ์ผ้าขึ้นตีนจกไท-ยวน ลับแล เพื่อบอกเล่าภูมิปัญญาวิถีชีวิตของสาวลับแลผ่านผ้าขึ้นตีนจก ผ้าทอพื้นเมืองที่มีความประณีต สอดแทรกด้วยทัศนคติความเชื่อ แต่งเติมจินตนาการผ่านเส้นสายลวดลายโบราณ มีรางวัลโอท็อป 5 ดาว การันตีและนำเข้าไปถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นประจำทุกปี ที่นี่เป็นพิพิธภัณฑ์จัดแสดงผ้าเก่าที่มีอายุกว่าร้อยปี และผ้าพื้นเมืองประยุกต์ที่เข้ากับยุคสมัย ได้ถนอมบ้านเป็นที่ตั้งของกี่ทอผ้าโดยไม่ใช้ตะกอก ซึ่งผู้ทอต้องใช้ทั้งฝีมือและความชำนาญในการจดจำลวดลายที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชาวลับแลอย่างแท้จริง รวมถึงช่วยกระจายรายได้สู่ชุมชนให้กับคนในท้องถิ่นกว่า 100 หลังคาเรือน

1. จงสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาแหล่งเรียนรู้ชุมชน ของดีเมืองลับแล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวคำตอบ. จากการศึกษาแหล่งเรียนรู้ในชุมชน เรื่องของดีเมืองลับแล สามารถสรุปองค์ความรู้ได้ว่าของดีเมืองลับแลมีมากมายหลายอย่างที่น่าสนใจ อาทิเช่น พิพิธภัณฑสถานเมืองลับแล ที่ถือเป็นแหล่งรวบรวมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนลับแลอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งจะเห็นจากการเรียนรู้ด้านอาหารการกินความเป็นอยู่ ลักษณะอาคารบ้านเรือน รวมถึงการทอผ้าที่เป็นเอกลักษณ์และโดดเด่น ซึ่งปัจจุบันได้ก่อตั้งเป็นพิพิธภัณฑสถานผ้าขึ้นที่เมืองลับแลเป็นศูนย์การเรียนรู้ที่ถ่ายทอดภูมิปัญญาการทอผ้าตีนจกไท-ยวนสู่คนรุ่นหลัง นอกจากนี้ยังมีวัดพระธาตุทุ่งยั้งที่เป็นโบราณสถานเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของชาวลับแล ผู้คนนิยมไปสักการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ รวมถึงวัดพระแท่นศิลาอาสน์ ถือเป็นวัดอรามหลวงของชาวลับแล ซึ่งมีความเชื่อว่าพระพุทธเจ้าเคยเสด็จประทับ ณ แท่นแห่งนี้ เพื่อตรัสรู้และโปรดสัตว์ ผลไม้ขึ้นชื่อของเมืองลับแลก็คงหนีไม่พ้น ทุเรียน ลองกอง ลางสาด ที่ถือว่าเป็นผลไม้ที่ดัง และดีที่สุดในเมืองลับแล จนได้รับการยอมรับจากต่างประเทศรวมถึงเป็นผลไม้ส่งออกยังประเทศจีน และยังได้รู้ที่มาของทุเรียนหลง หลิน ซึ่งมีต้นกำเนิด นางหลง และนายหลิน นั่นเอง นอกจากนี้ยังมีน้ำตกแม่พูล ที่ผู้คนส่วนใหญ่มักใช้เวลาว่างในการไปพักผ่อนหย่อนใจ เพราะด้วยธรรมชาติที่ร่มรื่นเหมาะแก่การพักผ่อนหย่อนใจ และสุดท้ายคงหนีไม่พ้นอาหารขึ้นชื่อของเมืองลับแล นั่นคือ ข้าวแคบ อาหารพื้นบ้านยอดนิยมของชาวลับแลตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันซึ่งมีที่มาที่น่าสนใจ ข้าวแคบใช้ทานเป็นของกินเล่น และมีสีสันที่หลากหลาย รวมถึงรสชาติที่แตกต่างกันออกไป นับว่าเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวที่มักชอบซื้อเป็นของฝากของขวัญ

2. ให้นักเรียนเขียนขยายความคำว่า “ลับแลที่มี ภูเขากินได้”

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวคำตอบ ด้วยอำเภอลับแลเป็นเมืองที่ติดภูเขา มีภูมิทัศน์และอากาศค่อนข้างเย็นตลอดทั้งปี ส่งผลให้เกษตรกรอำเภอลับแลเลือกที่จะไปปลูกผลไม้อย่างทุเรียน ลางสาด ลองกอง สร้างรายได้ให้กับครอบครัวสร้างครอบครัวไว้กลางสวนตรงจุดที่อยู่สูงที่สุด ทำารารินกักเก็บน้ำฝนไว้ใช้ในถึงช่วงแล้งก็จะใช้วิธีการกักน้ำแบบน้ำหยดตามโคนต้นผลไม้ เกษตรกรที่นี้จึงไม่เคยขาดน้ำมีน้ำเพียงพอใช้ได้ตลอดปีแต่สิ่งสำคัญที่ทุกสวนจะทำก็คือ ปรับวิถีชีวิตเพิ่มเติม โดยใช้เกษตรทฤษฎีใหม่ด้วยการเลี้ยงหมูภูเขา ทำโรงเรือน เพียง 4 เดือน ก็จับหมูขายได้ แกรมยังมีหมูที่เป็นปุ๋ยอย่างดีบำรุงสวนผลไม้ได้ไม่ต้องซื้อหา ลดต้นทุนการผลิตได้ พร้อมปลูกผักสวนครัว เลี้ยงไก่ แค่นี้ก็กลายเป็น “ภูเขากินได้” ถึงที่อื่นจะเดือดร้อนในเรื่องภัยแล้ง แต่คนลับแลเขากลับมีน้ำกินน้ำใช้มีรายได้ตามวิถีพอเพียง

3. หากนักเรียนต้องเขียนแผนที่แนะนำแหล่งเรียนรู้เมืองลับแล นักเรียนจะเริ่มเดินทางจากที่ใดเป็นที่แรก เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวคำตอบ. วัดพระแท่นศิลาอาสน์ เพราะถือเป็น พระอารามหลวง เป็นที่ประดิษฐานพระแท่นศิลาอาสน์ ปูนียวัตถุสถานสำคัญของจังหวัดอุตรดิตถ์ และยังได้สร้างความเป็นสิริมงคลแก่ผู้ท่องเที่ยวในการเยี่ยมชมเมืองลับแล

4. ให้นักเรียนเขียนบรรยายความภาคภูมิใจเรื่องผ้าซิ่นตีนจก ไทย-ยวน ในแหล่งเรียนรู้ชุมชนเมืองลับแล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวคำตอบ ผ้าซิ่นตีนจก ไทย-ยวน เริ่มต้นมาจาก "ครูใจ" ซึ่งเกิดในครอบครัวไท-ยวนที่ผู้หญิงทุกคนต้องทอผ้าสืบทอดกันมาแบบรุ่นสู่รุ่น ได้ยึดถือเอาคุณแม่เป็นแรงบันดาลใจ แม้คนลับแลจะห้ามผู้ชายทอผ้าแต่ด้วยความรักในความงามของผ้าซิ่นตีนจกจึงใช้วิธีครูพักลักจำ เรียนรู้ทุกกระบวนการก่อนรวบรวมกลุ่มทอผ้าบ้านคุ้มและบ้านนาทะเล อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ และก่อตั้งพิพิธภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนจกไท-ยวน ลับแล เพื่อบอกเล่าภูมิปัญญาวิถีชีวิตของสาวลับแลผ่านผ้าซิ่นตีนจก ผ้าทอพื้นเมืองที่มีความประณีต สอดแทรกด้วยทัศนคติ ความเชื่อ แต่งเติมจินตนาการผ่านเส้นสายลวดลายโบราณ สะท้อนอัตลักษณ์ชาวลับแลอย่างแท้จริง และที่สำคัญได้นำเข้าไปถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นประจำทุกปี

5. “ข้าวแคบ” อาหารพื้นบ้านยอดนิยมของชาวลับแล มีความเป็นมาอย่างไร จงอธิบาย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวคำตอบ สมัยก่อนการทำข้าวแคบมีแทบทุกครัวเรือนโดยเฉพาะในเขตเทศบาลตำบลศรีพนมมาศ และตำบลฝายหลวง มักจะมีเรื่องคุยตลกกันในวงเหล้า ว่าเมืองลับแลนั้นเต็มไปด้วย ผู้ล่าและผู้ต้องหา ซึ่งผู้ล่าในที่นี้เป็นภาษาชาวบ้าน หมายถึงผู้ได้ข้าวแคบ (ผู้ได้ข้าวแคบ หมายถึง คนที่ละเลงน้ำแป้งลงบนผ้าที่วางบนปากหม้อดินที่มีไอน้ำเดือด) ส่วนใหญ่มักจะเป็นภรรยา ส่วนผู้ต้องหาหมายถึง สามเมี ที่มีหน้าที่ไปหาพินมาทำข้าวแคบการทำข้าวแคบนั้นมีมานานแล้ว แต่ไม่รู้ว่ามีมาตั้งแต่เมื่อใด ที่เรียกว่าข้าวแคบนั้น เรียกตามลักษณะของปากหม้อที่ทำข้าวแคบตอนไต้แป้งซึ่งมีลักษณะแคบ แต่เดิมนั้นข้าวแคบมีอยู่ 2 ลักษณะ คือข้าวแคบธรรมดา และ ข้าวแคบงา มีขนาดใหญ่และหนากว่าในปัจจุบัน ส่วนใหญ่ชาวลับแลจะเรียกกันว่า “ข้าวแคบหนา” รสชาติออกเค็ม มีส่วนผสมแค่แป้ง เกลือ และงาดำเท่านั้น เวลาจะรับประทานข้าวแคบในสมัยก่อนจะนำไปปิ้งไฟแล้วบดให้แตกเป็นชิ้นเล็กๆ (ภาษาบ้าน เรียกว่า “การเนียงข้าวแคบ”)

6. จงเขียนบรรยายลักษณะเด่นด้านสถาปัตยกรรมของวัดพระบรมธาตุทุ่งยั้ง

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

แนวคำตอบ วัดพระบรมธาตุทุ่งยั้งเป็นวัดสำคัญประจำเมืองทุ่งยั้งยาวนาน ตั้งแต่สมัยก่อนการสถาปนาอาณาจักรสุโขทัยภายในวัดมีโบราณสถานและโบราณวัตถุที่น่าสนใจ คือ วิหารหลวง มีอายุเก่าแก่สมัยกรุงศรีอยุธยาทำด้วยศิลาแดงและอิฐ หลังคาลดหลั่น 3 ชั้น หน้าบันแกะสลักลงรักปิดทองสวยงามมาก

7. จงเขียนบรรยายลักษณะเด่นด้านสถาปัตยกรรมของวัดพระแท่นศิลาอาสน์

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

แนวคำตอบ พระแท่นศิลาอาสน์ เป็นศิลาแดงรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ตัวพระแท่นเป็นศิลาแดง มีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดกว้าง 8 ฟุต ยาวประมาณ 10 ฟุต สูง 3 ฟุต ที่ฐานพระแท่นประดับด้วยลายกลีบบัวโดยรอบ มีพระมณฑป ศิลปะเชียงแสนครอบ อยู่ภายในพระวิหารวัดพระแท่นศิลาอาสน์

8. วัดพระบรมธาตุทุ่งยั้ง มีประเพณีประจำปีที่สำคัญคือประเพณีใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวคำตอบ วัดพระบรมธาตุทุ่งยั้งยังมีประเพณีประจำปีที่สำคัญคือ ประเพณีถวายพระเพลิงพระบรมศพ ทุกวันแรม 8 ค่ำ เดือน 6 ของทุกปี โดยเป็นวันงานสลากภัตของวัดและจะมีการจัดแสดงพุทธประวัติตอนถวายพระเพลิงพระบรมศพด้วย

9. จากคำกล่าวบริเวณฐานจารึกข้อความที่ว่า “ขอเพียงสัจจะวาจา” แสดงถึงความรู้สึกใดของหญิงสาวเมืองลับแล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวคำตอบ แสดงถึงความรู้สึกของแม่หม้ายผู้ที่ยอมเสียสละ เพื่อรักษาสัจจะวาจาที่เป็นกฎของเมืองว่าเมืองนี้ห้ามพูดโกหก

10. จงเขียนบรรยายแหล่งการเรียนรู้ที่อยู่ในพิพิธภัณฑ์เมืองลับแลพอสังเขป

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวคำตอบ อาคารพิพิธภัณฑ์เป็นบ้านไม้ยกสูงแบบไทยโบราณตามแบบฉบับของเมืองลับแล มีสะพานไม้ข้ามไปยังตัวบ้าน ได้ดูบ้านจัดแสดงเครื่องปั้นดินเผา ที่ทอผ้าขนาดใหญ่ บ่งบอกถึงวิถี การทอผ้าของสาวเมืองลับแล มีการจัดแสดงข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ เครื่องสี่ข้าวโบราณและยุ่ง ฉาง บริเวณบ้านมีการจำลองคอกช้าง คอกม้า คอกหมู สวนมะพร้าว สวนหมาก น้ำตก ลำธาร ธรรมชาติ แสดงให้เห็นอาชีพเกษตรกรรมของชุมชนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พื้นที่ด้านบนแสดง วิถีชีวิตความเป็นอยู่ทั่วไป โดยแบ่งเป็นสัดส่วน ตั้งแต่เรื่องของการเลี้ยงกล่อมลูก วัฒนธรรมการ แต่งกาย และประเพณีสำคัญทั้ง 12 เดือน เรือนการทำอาหาร ชาวลับแลหรือคนไทยภาคเหนือ ส่วนใหญ่นิยมทำอาหารบนเรือน และอาหารที่ขึ้นชื่อของเมืองลับแล คือ หมี่พัน ข้าวแคบ อีกอาคาร ซึ่งตั้งอยู่ติดกัน เป็นอาคารที่แสดงประวัติของคนสำคัญของเมืองอุตรดิตถ์ มีรูปแกะสลักไม้พระยาพิชัย ดาบหัก ทหารเอกพระเจ้าตากสู้ข้าศึกจนดาบหัก อีกหนึ่งวีรบุรุษไทย ซึ่งบ้านเกิดของท่านอยู่ที่อุตรดิตถ์

เกณฑ์การประเมินการเขียน

ระดับคะแนน	0.5	0.3	0.2	0	น้ำหนัก ความ สำคัญ
ประเด็น การประเมิน					
เนื้อหา และการใช้ อักษรตัวใหญ่ และ เครื่องหมาย วรรคตอน	เขียนถูกต้อง ครอบคลุม เนื้อหาอย่าง สมบูรณ์ไม่มี ข้อผิดพลาดใน การใช้อักษรตัว ใหญ่และ เครื่องหมายวรรค ตอน	เขียนถูกต้อง ครอบคลุมเนื้อหา เป็นส่วนใหญ่ มีข้อผิดพลาดใน การใช้อักษรตัว ใหญ่และ เครื่องหมายวรรค ตอน 1-2 แห่ง	เขียนผิดบ้าง และไม่ ครอบคลุม เนื้อหา มีข้อผิดพลาด ในการใช้อักษร ตัวใหญ่และ เครื่องหมาย วรรคตอน 3-4 แห่ง	เขียนผิดมาก และให้ข้อมูล น้อย มีข้อผิดพลาด ในการใช้อักษร ตัวใหญ่และ เครื่องหมาย วรรคตอน มากกว่า 4 แห่ง	
องค์ประกอบ ของงานเขียน	องค์ประกอบของ งานเขียนแสดง ให้เห็นความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์มี ความสัมพันธ์ ต่อเนื่องน่าสนใจ มาก	องค์ประกอบของ งานเขียนมี ความสัมพันธ์ ต่อเนื่องน่าสนใจ	องค์ประกอบ ของงานเขียน น่าสนใจแต่ ขาด ความสัมพันธ์ ต่อเนื่อง	องค์ประกอบ ของงานเขียน ไม่น่าสนใจ	
รวม					

เกณฑ์การประเมิน

1 คะแนน ดีมาก

0.5 – 0.9 คะแนน ดี

0.2 – 0.4 คะแนน พอใช้

น้อยกว่า 0.1 คะแนน ควรปรับปรุง

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก
และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบ

ตารางที่ 13 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ของแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1

ข้อที่	ความยาก(p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลความหมาย
1	0.76	0.87	ใช้ได้
2	0.50	0.53	ใช้ได้
3	0.40	0.47	ใช้ได้
4	0.53	0.67	ใช้ได้
5	0.50	0.40	ใช้ได้
6	0.40	0.47	ใช้ได้
7	0.53	0.67	ใช้ได้
8	0.76	0.80	ใช้ได้
9	0.26	0.40	ใช้ได้
10	0.66	0.80	ใช้ได้
11	0.70	0.67	ใช้ได้
12	0.56	0.60	ใช้ได้
13	0.40	0.60	ใช้ได้
14	0.63	0.80	ใช้ได้
15	0.80	0.87	ใช้ได้
16	0.60	0.87	ใช้ได้
17	0.60	0.80	ใช้ได้
18	0.63	0.67	ใช้ได้
19	0.56	0.60	ใช้ได้
20	0.60	0.93	ใช้ได้
21	0.80	0.80	ใช้ได้
22	0.76	0.80	ใช้ได้
23	0.80	0.80	ใช้ได้
24	0.66	0.80	ใช้ได้
25	0.76	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อที่	ความยาก(p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลความหมาย
26	0.56	0.47	ใช้ได้
27	0.80	0.87	ใช้ได้
28	0.73	0.73	ใช้ได้
29	0.76	0.93	ใช้ได้
30	0.63	0.67	ใช้ได้
31	0.40	0.20	ตัดทิ้ง
32	0.56	0.07	ตัดทิ้ง
33	0.70	0.20	ตัดทิ้ง
34	0.50	0.13	ตัดทิ้ง
35	0.43	0.02	ตัดทิ้ง
36	0.63	0.07	ตัดทิ้ง
37	0.83	0.07	ตัดทิ้ง
38	0.63	0.07	ตัดทิ้ง
39	0.66	0.20	ตัดทิ้ง
40	0.76	0.13	ตัดทิ้ง

ตารางที่ 14 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น ของแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.678	.715	30

ภาคผนวก ๑

ผลการหาค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนรู้การพัฒนา
รูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิด
ของเมอร์ดีคเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1

ตารางที่ 15 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง ของแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	1	0	0	1	0.333333	ตัดทิ้ง
3	1	0	1	2	0.666667	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	1	1	0	2	0.666667	ใช้ได้
8	1	-1	1	1	0.333333	ตัดทิ้ง
9	1	1	-1	1	0.333333	ตัดทิ้ง
10	1	1	1	3	1	ใช้ได้
11	1	1	1	3	1	ใช้ได้
12	1	-1	1	1	0.333333	ตัดทิ้ง
13	1	1	0	2	0.666667	ใช้ได้
14	1	-1	0	0	0	ตัดทิ้ง
15	1	1	0	2	0.666667	ใช้ได้
16	1	1	1	3	1	ใช้ได้
17	1	1	0	2	0.666667	ใช้ได้
18	1	1	1	3	1	ใช้ได้
19	1	1	1	3	1	ใช้ได้
20	1	1	1	3	1	ใช้ได้
21	1	1	1	3	1	ใช้ได้
22	1	1	1	3	1	ใช้ได้
23	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 15 (ต่อ)

24	1	1	1	3	1	ใช้ได้
25	1	1	1	3	1	ใช้ได้
26	1	1	1	3	1	ใช้ได้
27	1	1	1	3	1	ใช้ได้
28	1	1	1	3	1	ใช้ได้
29	1	1	1	3	1	ใช้ได้
30	1	1	1	3	1	ใช้ได้
31	1	1	1	3	1	ใช้ได้
32	1	1	1	3	1	ใช้ได้
33	1	1	1	3	1	ใช้ได้
34	1	1	1	3	1	ใช้ได้
35	1	1	1	3	1	ใช้ได้
36	1	1	1	3	1	ใช้ได้
37	1	1	1	3	1	ใช้ได้
38	1	1	1	3	1	ใช้ได้
39	1	1	1	3	1	ใช้ได้
40	1	1	1	3	1	ใช้ได้

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยที่ 1

จำนวน 2 ชั่วโมง

ชื่อวิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ

ชื่อหน่วย การฟังและดูสารในงานอาชีพ

ชื่อเรื่อง การฟังและดูสารจากสื่อบุคคล

1. สาระสำคัญ

ปัจจุบันมีสื่อที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลให้ฟัง ดู และอ่านมากมาย ดังนั้น นักเรียนควรรู้จักเลือกที่จะฟัง ดู และอ่านเรื่องที่มีประโยชน์จากสื่อที่น่าเชื่อถือ เมื่อได้รับข้อมูลแล้วควรนำไปวิเคราะห์และนำไปใช้ในทางสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง โดยเฉพาะสารในงานอาชีพ จะช่วยพัฒนางานให้ก้าวหน้า สร้างความมั่นคงให้กับชีวิตและสังคม

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 มีทักษะในการใช้ภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาไทย
- 2.2 สามารถนำทักษะทางภาษาไทยไปใช้พัฒนาตนเองและงานอาชีพ
- 2.3 เห็นคุณค่าและความสำคัญของการใช้ภาษาไทยในงานอาชีพ

3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 ความหมายของการฟัง การดู และการอ่านในงานอาชีพ
- 3.2 ความสำคัญของการฟัง การดู และการอ่านในงานอาชีพ
- 3.3 หลักการเลือกใช้สื่อในการรับสาร
- 3.4 การวิเคราะห์และประเมินค่าสารจากการฟัง การดู และการอ่าน

4. สรรถนะย่อย

การฟังและการดู จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ แล้วนำความรู้มาพัฒนาสมรรถภาพการเขียน และการพูด การฟัง การคิดและตัดสินใจ แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและใช้ในงานอาชีพ

5. กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA

ขั้นตอนการสอน	กิจกรรมการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 การถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions)</p>	<p>1. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับการรับสารจากสื่อบุคคล โดยใช้ตัวอย่างคำถาม เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนรู้จักคำว่าสื่อบุคคลหรือไม่ - หากนักเรียนต้องรับสารจากสื่อบุคคลอย่างมีวิจารณญาณนักเรียนจะมีวิธีปฏิบัติอย่างไร
<p>ขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจในคำศัพท์ (Understanding Vocabulary)</p>	<p>2. ครูให้นักเรียนทำความเข้าใจกับคำว่า สื่อบุคคล ซึ่งสื่อบุคคล ถือเป็นวิธีการสื่อสารที่เก่าแก่ที่สุด ใช้กันตั้งแต่เริ่มมีมนุษยชนในโลก เป็นสื่อที่ใช้กันมากใน กลุ่มประชาชนทั่วไป เครื่องมือของสื่อบุคคลมีทั้งที่เป็นคำพูด กริยาท่าทาง การแสดงออกทางอากัปกิริยาสื่อบุคคลหรือการสื่อสารด้วยคำพูด</p>
<p>ขั้นที่ 3 การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text)</p>	<p>3. ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อหา เรื่องการฟังและการดูจากสื่อบุคคล โดยเนื้อหาแบ่งหัวข้อ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความหมายของการฟังและการดูจากสื่อบุคคล - ความสำคัญของการฟังและการดูจากสื่อบุคคล - วัตถุประสงค์ของการฟังและการดูจากสื่อบุคคล - หลักการวิเคราะห์จากการฟังและการดูจากสื่อบุคคล
<p>ขั้นที่ 4 การทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน จำนวน 6 กลุ่ม รวม 30 คน 2. นักเรียนระดมสมองจากการศึกษา เรื่องการฟังและการดูจากสื่อบุคคล ตามหัวข้อที่ได้ศึกษา 3. นักเรียนเขียนสรุปองค์ความรู้ในรูปแบบ my mapping

<p>ขั้นที่ 5 การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Information Transfer)</p>	<p>1. นักเรียนพูดนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ทั้งให้เพื่อนแต่ละกลุ่มได้แสดงข้อคิดเห็นต่อเรื่องที่ได้ฟังและดูจากการนำเสนอ</p>
<p>ขั้นที่ 6 การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเจท (Jigsaw Exercise & Paragraph Structure)</p>	<p>1. แบบทดสอบวัดความรู้ เรื่องการฟังและดูสารจากสื่อบุคคล</p>
<p>ขั้นที่ 7 การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation & Correction)</p>	<p>สรุปบททวน/ผลการจัดการเรียนการสอน พร้อมแก้ไขข้อบกพร่องจากการจัดการเรียนรู้</p>

6. สื่อ และแหล่งเรียนรู้

- 6.1 หนังสือเรียน วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ รหัสวิชา 20000-1102
- 6.2 สื่อ Power point
- 6.3 สื่อ Internet

7. การวัดและการประเมินผล

วิธีวัดผล

- สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
- ประเมินพฤติกรรมกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
- ทดสอบเรื่อง การฟังและการดูสารจากสื่อบุคคล

เครื่องมือวัดผล

- แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
- แบบประเมินพฤติกรรมกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
- แบบทดสอบเรื่อง การฟังและการดูสารจากสื่อบุคคล

เกณฑ์การประเมินผล

- เกณฑ์ผ่านการสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล ต้องไม่มีช่องปรับปรุง
- เกณฑ์ผ่านการประเมินพฤติกรรมกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม คือ ปานกลาง (50% ขึ้นไป)

บันทึกหลังการสอน

วิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ รหัสวิชา 20000 - 1102

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การฟังและการดูสารจากสื่อบุคคล เวลา 2 ชั่วโมง

1. ผลการจัดการเรียนการสอน

1.1 การประเมินด้านความรู้

.....

.....

.....

1.2 การประเมินด้านทักษะกระบวนการ

.....

.....

.....

1.3 การประเมินด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

.....

.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

3. แนวทางการแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ ..... ครูผู้สอน

(นางสาวกรวิภา ทรัพย์พร้อม)

..... / ..... / .....

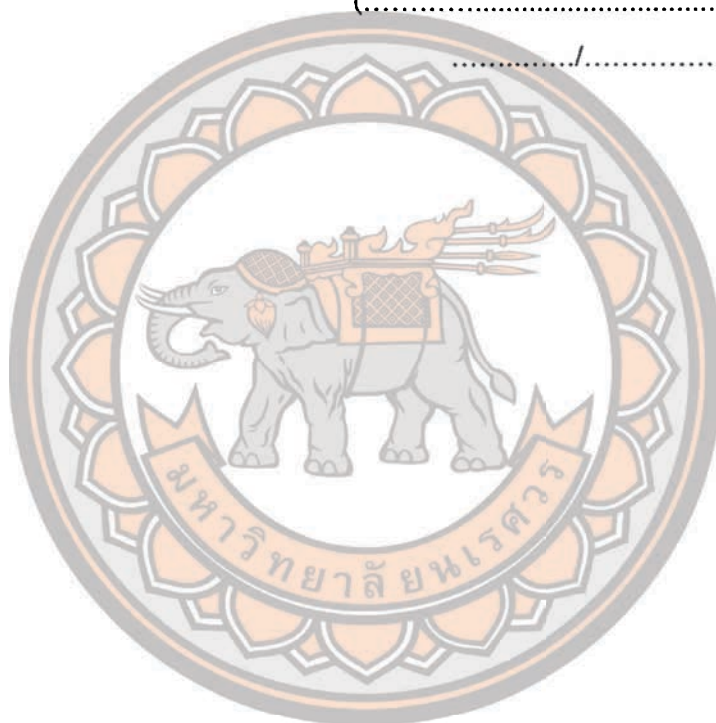
เกณฑ์การวัดผล ให้คะแนนระดับคุณภาพของแต่ละพฤติกรรมดังนี้

- ดีมาก = 4 สนใจฟัง ไม่พูดคุยในชั้น มีคำถามที่ดี ตอบคำถามถูกต้อง ทำงานส่งครบตรงเวลา
- ดี = 3 การแสดงออกอยู่ในเกณฑ์ประมาณ 70%
- ปานกลาง = 2 การแสดงออกอยู่ในเกณฑ์ประมาณ 50%
- ปรับปรุง = 1 เข้าชั้นเรียน แต่การแสดงออกน้อยมาก ส่งงานไม่ครบ ไม่ตรงเวลา

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

(.....)

...../...../.....

แบบสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

กลุ่มที่.....ชั้น/แผนก.....

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล สมาชิกกลุ่ม	พฤติกรรม																รวม				
		ความ ร่วมมือ				การแสดง ความ คิดเห็น				การรับฟัง ความ คิดเห็น				ความตั้งใจ ในการ ทำงาน					การมีส่วน ร่วมในการ อภิปราย			
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		4	3	2	1
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						

เกณฑ์การให้คะแนน

ดีมาก	= 4	ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์	90-100%	หรือปฏิบัติบ่อยครั้ง
ดี	= 3	ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์	70-89%	หรือปฏิบัติบางครั้ง
ปานกลาง	= 2	ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์	50-69%	หรือปฏิบัติครั้งเดียว
ปรับปรุง	= 1	ประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์	50%	หรือไม่ปฏิบัติเลย

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

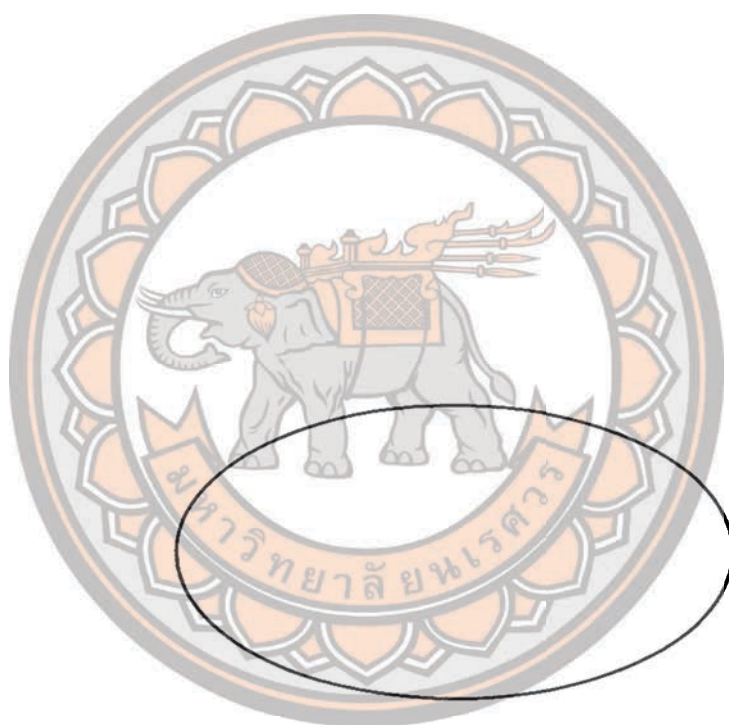
(.....)

...../...../.....

**แบบทดสอบวัดความรู้
เรื่องการฟังและดูสารจากสื่อบุคคล**

1. ข้อใดคือความหมายของสื่อบุคคล
  - ก. สื่อบุคคลเป็นการสื่อสารที่เก่าแก่ที่สุดในโลก
  - ข. สื่อบุคคลจะใช้คำพูด และกิริยาท่าทางในการนำเสนอ
  - ค. สื่อบุคคลจะใช้คำพูดเป็นหลัก ด้วยการสนทนา อภิปราย
  - ง. สื่อบุคคลสามารถพูดชักนำให้บุคคลปฏิบัติตามได้
2. ขณะที่นักเรียนฟังสารจากสื่อบุคคลข้อมูลชนิดใดจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณมากที่สุด
  - ก. ข้อเท็จจริง
  - ข. ข้อคิดเห็น
  - ค. ข้อเสนอแนะ
  - ง. ข้อซักถาม
3. ข้อใดคือไม่ใช่ประโยชน์ของการฟังสารจากสื่อบุคคล
  - ก. ทำให้รับรู้เรื่องราวต่างๆ
  - ข. ทำให้รับรู้เรื่องราวโดยเฉพาะเหตุการณ์บ้านเมือง
  - ค. ทำให้ได้แนวคิด แนวทางการแก้ปัญหาทั้งปัญหาจากการดำเนินชีวิต
  - ง. ทำให้ใช้ชีวิตได้ถูกต้อง
4. หากนักเรียนต้องการเขียนรายงานเกี่ยวกับตำนานเมืองสำคัญๆ นักเรียนควรศึกษาข้อมูลจากสื่อชนิดใด
  - ก. สื่อบุคคล
  - ข. สื่ออิเล็กทรอนิกส์
  - ค. สื่อสิ่งพิมพ์
  - ง. สื่อชุมชน
5. ใครปฏิบัติตัวได้ถูกต้องขณะฟังสารจากบุคคลอื่น
  - ก. เอ๋ สนใจฟังพร้อมทั้งใช้สติปัญญาพิจารณาตามสารที่ฟัง
  - ข. หอม วางใจเป็นกลาง ปราศจากอคติกับคนที่รู้จักเท่านั้น
  - ค. แอม ใช้วิจารณญาณขณะฟัง โดยเฉพาะเรื่องที่ฟังต้องตัดสินใจกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง
  - ง. อิน ตั้งใจโดยตลอดตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง

ให้นักเรียนสรุปองค์ความรู้ในรูปแบบ
my mapping

แผนการจัดการเรียนรู้	
หน่วยที่ 1	จำนวน 2 ชั่วโมง
ชื่อวิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ	
ชื่อหน่วย การฟังและดูสารในงานอาชีพ	
ชื่อเรื่อง การฟังและการดูสารจากสื่อสิ่งพิมพ์	

1. สาระสำคัญ

ปัจจุบันมีสื่อที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลให้ฟัง ดู และอ่านมากมาย ดังนั้น นักเรียนควรรู้จักเลือกที่จะฟัง ดู และอ่านเรื่องที่มีประโยชน์จากสื่อที่น่าเชื่อถือ เมื่อได้รับข้อมูลแล้วควรนำไปวิเคราะห์และนำไปใช้ในทางสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง โดยเฉพาะสารในงานอาชีพ จะช่วยพัฒนางานให้ก้าวหน้า สร้างความมั่นคงให้กับชีวิตและสังคม

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 มีทักษะในการใช้ภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาไทย
- 2.2 สามารถนำทักษะทางภาษาไทยไปใช้พัฒนาตนเองและงานอาชีพ
- 2.3 เห็นคุณค่าและความสำคัญของการใช้ภาษาไทยในงานอาชีพ

3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 ความหมายของการฟัง การดู และการอ่านในงานอาชีพ
- 3.2 ความสำคัญของการฟัง การดู และการอ่านในงานอาชีพ
- 3.3 หลักการเลือกใช้สื่อในการรับสาร
- 3.4 การวิเคราะห์และประเมินค่าสารจากการฟัง การดู และการอ่าน

4. สรรถนะย่อย

การฟังและการดู จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ แล้วนำความรู้มาพัฒนาสมรรถภาพการเขียน และการพูด การฟัง การคิดและตัดสินใจ แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและใช้ในงานอาชีพ

5. กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA

ขั้นตอนการสอน	กิจกรรมการเรียนรู้
ขั้นที่ 1 การถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions)	1. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับการรับสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ โดยใช้ตัวอย่างคำถาม เช่น - จงยกตัวอย่างสื่อสิ่งพิมพ์ที่รู้จักในชีวิตประจำวัน

	<p>- หากนักเรียนต้องรับสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ อย่าง มีวิจารณญาณนักเรียนจะมีวิธีปฏิบัติอย่างไร</p>
<p>ขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจในคำศัพท์ (Understanding Vocabulary)</p>	<p>1. ครูอธิบายเนื้อหา เรื่อง การฟังและการดูสาร จากสื่อสิ่งพิมพ์ โดยให้นักเรียนลงจับ ประเด็นจากการฟังคำอธิบาย</p>
<p>ขั้นที่ 3 การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text)</p>	<p>1. ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อหา เรื่องการฟังและการดู จากสื่อสิ่งพิมพ์ โดยเนื้อหาแบ่งหัวข้อ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความหมายของการฟังและการดูจากสื่อ สิ่งพิมพ์ - ความสำคัญของการฟังและการดูจากสื่อ สิ่งพิมพ์ - วัตถุประสงค์ของการฟังและการดูจากสื่อ สิ่งพิมพ์ - หลักการวิเคราะห์จากการฟังและการดูจาก สื่อสิ่งพิมพ์
<p>ขั้นที่ 4 การทำความเข้าใจเนื้อ เรื่อง (Understanding the Text)</p>	<p>1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน จำนวน 6 กลุ่ม รวม 30 คน</p> <p>2. นักเรียนระดมสมองจากการศึกษา เรื่องการฟัง และการดูจากสื่อสิ่งพิมพ์ ตามหัวข้อที่ได้ศึกษา</p> <p>3. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์หิวจรณข้อดี ข้อเสีย จากการรับสารจากการฟังและการดูจากสื่อ สิ่งพิมพ์</p>
<p>ขั้นที่ 5 การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Information Transfer)</p>	<p>1. นักเรียนพุดนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ทั้งให้ เพื่อนแต่ละกลุ่มได้แสดงข้อคิดเห็นต่อเรื่องที่ได้ ฟังและดูจากการนำเสนอ</p>
<p>ขั้นที่ 6 การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise & Paragraph Structure)</p>	<p>1. แบบทดสอบวัดความรู้ เรื่องการฟังและดูสาร จากสื่อสิ่งพิมพ์</p>
<p>ขั้นที่ 7 การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation & Correction)</p>	<p>สรุปบททวนผลการจัดการเรียนการสอน พร้อมแก้ไขข้อบกพร่องจากการจัดการเรียนรู้</p>

6. สื่อ และแหล่งเรียนรู้

6.1 หนังสือเรียน วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ รหัสวิชา 20000-1102

6.2 สื่อ Power point

6.3 สื่อ Internet

7. การวัดและการประเมินผล

วิธีวัดผล

- สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
- ประเมินพฤติกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
- ทดสอบเรื่อง การฟังและการดูสารจากสื่อสิ่งพิมพ์

เครื่องมือวัดผล

- แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
- แบบประเมินพฤติกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
- แบบทดสอบเรื่อง การฟังและการดูสารจากสื่อสิ่งพิมพ์

เกณฑ์การประเมินผล

- เกณฑ์ผ่านการสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล ต้องไม่มีช่องปรับปรุง
- เกณฑ์ผ่านการประเมินพฤติกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม คือ ปานกลาง (50% ขึ้นไป)

บันทึกหลังการสอน

วิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ รหัสวิชา 20000-1102

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การฟังและการดูสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ เวลา 2 ชั่วโมง

1. ผลการจัดการเรียนการสอน

1.1 การประเมินด้านความรู้

.....

.....

.....

1.2 การประเมินด้านทักษะกระบวนการ

.....

.....

.....

1.3 การประเมินด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

.....

.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

3. แนวทางการแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ ..... ครูผู้สอน

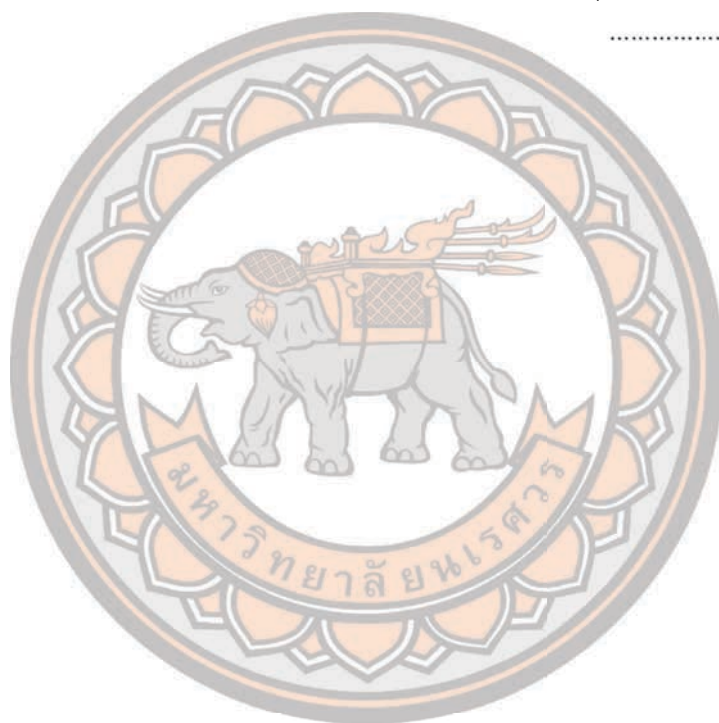
(นางสาวกรวิภา ทรัพย์พร้อม)

..... / ..... / .....

เกณฑ์การวัดผล	ให้คะแนนระดับคุณภาพของแต่ละพฤติกรรมดังนี้
ดีมาก = 4	สนใจฟัง ไม่หลับ ไม่พูดคุยในชั้น มีคำถามที่ดี ตอบคำถามถูกต้อง ทำงานส่งครบตรงเวลา
ดี = 3	การแสดงออกอยู่ในเกณฑ์ประมาณ 70%
ปานกลาง = 2	การแสดงออกอยู่ในเกณฑ์ประมาณ 50%
ปรับปรุง = 1	เข้าชั้นเรียน แต่การแสดงออกน้อยมาก ส่งงานไม่ครบ ไม่ตรงเวลา

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต
(.....)
...../...../.....

แบบสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

กลุ่มที่.....ชั้น/แผนก.....

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล สมาชิกกลุ่ม	พฤติกรรม																				รวม
		ความร่วมมือ				การแสดง ความคิดเห็น				การรับฟัง ความคิดเห็น				ความตั้งใจใน การทำงาน				การมีส่วนร่วม ในการ อภิปราย				
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						

เกณฑ์การให้คะแนน

ดีมาก	= 4	ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์	90-100%	หรือปฏิบัติบ่อยครั้ง
ดี	= 3	ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์	70-89%	หรือปฏิบัติบางครั้ง
ปานกลาง	= 2	ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์	50-69%	หรือปฏิบัติครั้งเดียว
ปรับปรุง	= 1	ประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์	50%	หรือไม่ปฏิบัติเลย

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

(.....)

...../...../.....

แบบทดสอบวัดความรู้
เรื่องการฟังและดูสารจากสื่อสิ่งพิมพ์

1. ข้อใดไม่ใช่หน้าที่และความสำคัญของสื่อสิ่งพิมพ์
  - ก. ใช้ภาษาพูดเพื่อสื่อสารให้ผู้อ่านทราบเรื่อง
  - ข. ใช้ตัวอักษรซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนภาษา
  - ค. บันทึกเรื่องราวเหตุการณ์ไว้เป็นหลักฐานได้
  - ง. เป็นผู้นำของสังคมในด้านการใช้ภาษาเขียน
2. ข้อใดคือปัญหาการใช้ภาษาในสื่อสิ่งพิมพ์
  - ก. ประชาชนล้าหลัง
  - ข. พิธีกรต้องมีบุคลิกดึงดูดใจผู้ชมเพราะภาพพจน์ของพิธีกรต่อ สาธารณชนเป็นสิ่งสำคัญ
  - ค. งานนี้ต้องใช้ความสามารถของคอมพิวเตอร์
  - ง. เขาได้รับข่าวร้ายที่ไม่ค่อยดีนัก
3. หากผู้เรียนต้องการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์โดยมีเรื่องราวสมมติ ได้รับความเพลิดเพลิน สนุกสนาน ผู้เรียนควรเลือกอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทใด
  - ก. ประเภทสารคดี
  - ข. ประเภทบันเทิงคดี
  - ค. ประเภทวารสาร
  - ง. ประเภทนิตยสาร
4. หากผู้เรียนต้องการข้อมูลที่ทันสมัยต่อโลก ต่อเหตุการณ์ ผู้เรียนควรเลือกอ่านสื่อประเภทใด
  - ก. นิตยสาร
  - ข. จุลสาร
  - ค. โบรชัวร์
  - ง. หนังสือพิมพ์
5. หากผู้เรียนต้องการอ่านสารประเภทให้ความรู้ทางวิชาการในศาสตร์ความรู้ด้านต่างๆ ผู้เรียนควรเลือกอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทใด
  - ก. ประเภทสารคดี
  - ข. ประเภทบันเทิงคดี
  - ค. ประเภทวารสาร
  - ง. ประเภทนิตยสาร

ให้นักเรียน วิเคราะห์วิจารณ์ข้อดี และข้อเสีย
ของข้อความต่อไปนี้

ที่มา : <http://mobile.twitter.com>

A series of horizontal dotted lines for writing, consisting of approximately 15 lines.

แผนการจัดการเรียนรู้	
หน่วยที่ 1	จำนวน 2 ชั่วโมง
ชื่อวิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ	
ชื่อหน่วย การฟังและดูสารในงานอาชีพ	

1. สาระสำคัญ

ปัจจุบันมีสื่อที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลให้ฟัง ดู และอ่านมากมาย ดังนั้น นักเรียนควรรู้จักเลือกที่จะฟัง ดู และอ่านเรื่องที่มีประโยชน์จากสื่อที่น่าเชื่อถือ เมื่อได้รับข้อมูลแล้วควรนำไปวิเคราะห์และนำไปใช้ในทางสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง โดยเฉพาะสารในงานอาชีพ จะช่วยพัฒนางานให้ก้าวหน้า สร้างความมั่นคงให้กับชีวิตและสังคม

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 มีทักษะในการใช้ภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาไทย
- 2.2 สามารถนำทักษะทางภาษาไทยไปใช้พัฒนาตนเองและงานอาชีพ
- 2.3 เห็นคุณค่าและความสำคัญของการใช้ภาษาไทยในงานอาชีพ

3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 ความหมายของการฟัง การดู และการอ่านในงานอาชีพ
- 3.2 ความสำคัญของการฟัง การดู และการอ่านในงานอาชีพ
- 3.3 หลักการเลือกใช้สื่อในการรับสาร
- 3.4 การวิเคราะห์และประเมินค่าสารจากการฟัง การดู และการอ่าน

4. สรรถนะย่อย

การฟังและการดู จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ แล้วนำความรู้มาพัฒนาสมรรถภาพการเขียน และการพูด การฟัง การคิดและตัดสินใจ แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและใช้ในงานอาชีพ

5. กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA

ขั้นตอนการสอน	กิจกรรมการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 การถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions)</p>	<p>1. ครูตั้งคำถาม เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - จงยกตัวอย่างสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เราใช้ในปัจจุบัน - หากนักเรียนต้องรับสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างมีวิจารณญาณนักเรียนจะมีวิธีปฏิบัติอย่างไร
<p>ขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจในคำศัพท์ (Understanding Vocabulary)</p>	<p>1. ให้นักเรียนค้นคว้าประเภทของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วยสื่ออินเทอร์เน็ต</p> <p>2. ให้นักเรียนจดความหมายลงในสมุด เพื่อหาความรู้เบื้องต้น</p>
<p>ขั้นที่ 3 การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text)</p>	<p>1. ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อหา เรื่องการฟังและการดูจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยเนื้อหาแบ่งหัวข้อ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความหมายของการฟังและการดูจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ - ความสำคัญของการฟังและการดูจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ - วัตถุประสงค์ของการฟังและการดูจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ - หลักการวิเคราะห์จากการฟังและการดูจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์
<p>ขั้นที่ 4 การทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text)</p>	<p>1. ครูเปิดคลิปวีดีโอโฆษณา เรื่อง "การให้คือการสื่อสารที่ดีที่สุด"</p> <p>2. นักเรียนเขียนสรุปความรู้จากการฟังและการดูสื่อจากโฆษณา</p>
<p>ขั้นที่ 5 การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Information Transfer)</p>	<p>1. นักเรียนพูดนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ทั้งให้เพื่อนแต่ละคนได้แสดงข้อคิดเห็นต่อเรื่องที่ได้อ่าน และดูว่ามีความคิดเห็นตรงกัน หรือขัดแย้งกันอย่างไร</p>

<p>ขั้นที่ 6 การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วน ประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise & Paragraph Structure)</p>	<p>1. แบบทดสอบวัดความรู้ เรื่องการฟังและดูสารจาก สื่ออิเล็กทรอนิกส์</p>
<p>ขั้นที่ 7 การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation & Correction)</p>	<p>1. สรุปบททวนผลการจัดการเรียนการสอน พร้อมแก้ไขข้อบกพร่องจากการจัดการเรียนรู้</p>

6. สื่อ และแหล่งเรียนรู้

- 6.1 หนังสือเรียน วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ รหัสวิชา 20000-1102
- 6.2 สื่อ Power point
- 6.3 สื่อ Internet
- 6.4 Youtube เรื่อง "การให้คือการสื่อสารที่ดีที่สุด"

7. การวัดและการประเมินผล

วิธีวัดผล

- สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

เครื่องมือวัดผล

- แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

เกณฑ์การประเมินผล

- เกณฑ์ผ่านการสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล ต้องไม่มีช่องปรับปรุง

บันทึกหลังการสอน

วิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ รหัสวิชา 20000-1102

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การฟังและการดูสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เวลา 2 ชั่วโมง

1. ผลการจัดการเรียนการสอน

1.1 การประเมินด้านความรู้

.....

.....

.....

1.2 การประเมินด้านทักษะกระบวนการ

.....

.....

.....

1.3 การประเมินด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

.....

.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

3. แนวทางการแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ ..... ครูผู้สอน

(นางสาวกรวิภา ทรัพย์พร้อม)

..... / ..... / .....

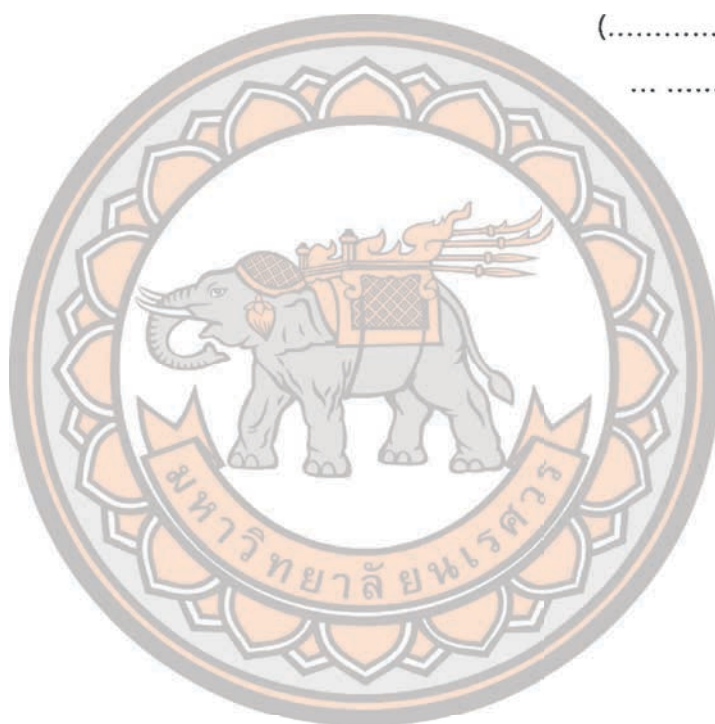

- เกณฑ์การวัดผล** ให้คะแนนระดับคุณภาพของแต่ละพฤติกรรมดังนี้
- ดีมาก = 4 สนใจฟัง ไม่หลับ ไม่พูดคุยในชั้น มีคำถามที่ดี ตอบคำถามถูกต้อง ทำงานส่งครบตรงเวลา
- ดี = 3 การแสดงออกอยู่ในเกณฑ์ประมาณ 70%
- ปานกลาง = 2 การแสดงออกอยู่ในเกณฑ์ประมาณ 50%
- ปรับปรุง = 1 เข้าชั้นเรียน แต่การแสดงออกน้อยมาก ส่งงานไม่ครบ ไม่ตรงเวลา

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

(.....)

...../...../.....

แบบสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

กลุ่มที่.....ชั้น/แผนก.....

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล สมาชิกกลุ่ม	พฤติกรรม																				รวม
		ความร่วมมือ				การแสดง ความคิดเห็น				การรับฟัง ความคิดเห็น				ความตั้งใจใน การทำงาน				การมีส่วนร่วม ในการ อภิปราย				
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						

เกณฑ์การให้คะแนน

ดีมาก	= 4	ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์	90-100%	หรือปฏิบัติบ่อยครั้ง
ดี	= 3	ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์	70-89%	หรือปฏิบัติบางครั้ง
ปานกลาง	= 2	ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์	50-69%	หรือปฏิบัติครั้งเดียว
ปรับปรุง	= 1	ประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์	50%	หรือไม่ปฏิบัติเลย

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

(.....)

...../...../.....

แบบทดสอบวัดความรู้
เรื่องการฟังและดูสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

1. หากนักเรียนต้องการค้นหา หรืออ่านหนังสือประเภทต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว นักเรียนควรใช้สื่อประเภทใด

ก. สื่อสิ่งพิมพ์	ข. สื่อบุคคล
ค. แหล่งเรียนรู้ชุมชน	ง. สื่ออิเล็กทรอนิกส์
2. ข้อใดไม่ใช่สื่ออิเล็กทรอนิกส์
  - ก. นิตยสาร
  - ข. โทรศัพท์
  - ค. คอมพิวเตอร์
  - ง. โทรศัพท์
3. หากเราอ่านสารอย่างละเอียดรอบคอบโดยมี ใจเป็นกลางไม่มีอคติตัดสินหรือประเมินสิ่งนั้นๆ ออกมา โดยใช้เกณฑ์การประเมินค่าว่าแต่ละส่วน มีข้อดีข้อด้อยอย่างไร แสดงว่าเราสามารถทำอะไรได้
  - ก. รับรู้ได้
  - ข. วิเคราะห์ได้
  - ค. สังเคราะห์ได้
  - ง. ประเมินค่าได้
4. ข้อไม่ใช่ดีของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ คือข้อใด
  - ก. ติดต่อสื่อสารได้ง่าย สะดวกทุกที่ ทุกเวลา
  - ข. ประหยัดเวลาในการติดต่อสื่อสาร
  - ค. ราคาไม่แพง
  - ง. ค้นหาหาข้อมูลได้ง่าย
5. ข้อใดควรระวังหากต้องรับสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์
  - ก. เน้น ใช้ภาษาทางการในการเขียน
  - ข. น้อย มักใช้คำฉวนในการเขียน
  - ค. น้ำ ใช้คำตรงมาตราตัวสะกด
  - ง. นื่อง ใช้ภาษาพูดกับกลุ่มเพื่อนสนิท

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยที่ 1

จำนวน 2 ชั่วโมง

ชื่อวิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ

ชื่อหน่วย การฟังและดูสารในงานอาชีพ

1. สาระสำคัญ

ปัจจุบันมีสื่อที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลให้ฟัง ดู และอ่านมากมาย ดังนั้น นักเรียนควร รู้จักเลือกที่จะฟัง ดู และอ่านเรื่องที่มีประโยชน์จากสื่อที่น่าเชื่อถือ เมื่อได้รับข้อมูลแล้วควรนำไป วิเคราะห์และนำไปใช้ในทางสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง โดยเฉพาะสารในงานอาชีพ จะช่วยพัฒนางานให้ก้าวหน้า สร้างความมั่นคงให้กับชีวิตและสังคม

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 มีทักษะในการใช้ภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาไทย
- 2.2 สามารถนำทักษะทางภาษาไทยไปใช้พัฒนาตนเองและงานอาชีพ
- 2.3 เห็นคุณค่าและความสำคัญของการใช้ภาษาไทยในงานอาชีพ

3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 ความหมายของการฟัง การดู และการอ่านในงานอาชีพ
- 3.2 ความสำคัญของการฟัง การดู และการอ่านในงานอาชีพ
- 3.3 หลักการเลือกใช้สื่อในการรับสาร
- 3.4 การวิเคราะห์และประเมินค่าสารจากการฟัง การดู และการอ่าน

4. สรรถณะย่อย

การฟังและการดู จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ แล้วนำความรู้มาพัฒนาสมรรถภาพการเขียน และการพูด การฟัง การคิดและตัดสินใจ แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและใช้ในงานอาชีพ

5. กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการสอนแบบ MIA

ขั้นตอนการสอน	กิจกรรมการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 การถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions)</p>	<p>1. ครูซักถามนักเรียนว่า ในชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่มีแหล่งเรียนรู้ใดบ้าง เช่น เมืองลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์</p> <p>บ้านพระยาพิชัย อำเภอพิชัย</p> <p>บ่อเหล็กน้ำพี้ เป็นต้น</p>
<p>ขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจในคำศัพท์ (Understanding Vocabulary)</p>	<p>2. ครูให้นักเรียนยกตัวอย่าง ของดีในชุมชน หรือแหล่งเรียนรู้ของตน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เมืองลับแล ซึ่งแปลว่ามองไม่เห็น - เหล็กน้ำพี้ คือ แร่เหล็กที่แทรกอยู่ในก้อนหินแร่เหล็กน้ำพี้เมื่อนำมาเผาด้วยความร้อนสูงแร่จะหลอมเหลวไหลออกมาจับตัวกันเป็นก้อน มีลักษณะเป็นสีดำ มักนำมาทำเป็นเครื่องประดับเพื่อความเป็นสิริมงคล
<p>ขั้นที่ 3 การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text)</p>	<p>3. ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อหา เรื่องการฟังและการดูจากสื่อบุคคล โดยเนื้อหาแบ่งหัวข้อ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความหมายของการฟังและการดูจากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน - ความสำคัญของการฟังและการดูจากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน - วัตถุประสงค์ของการฟังและการดูจากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน - หลักการวิเคราะห์จากการฟังและการดูจากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

<p>ขั้นที่ 4 การทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน จำนวน 6 กลุ่ม รวม 30 คน 2. ให้นักเรียนค้นคว้า หัวข้อ แหล่งเรียนรู้ ชุมชนเมืองอุตรดิตถ์ ผ่านทางอินเทอร์เน็ต 3. นักเรียนบันทึกเรื่องราวจากการศึกษาค้นคว้า
<p>ขั้นที่ 5 การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Information Transfer)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนอ่านเรื่องราวที่กลุ่มร่วมกันศึกษาค้นคว้าหน้าชั้นเรียน ทั้งให้เพื่อนแต่ละกลุ่มได้แสดงข้อคิดเห็นต่อเรื่องที่ได้ฟังและดูจากการนำเสนอ
<p>ขั้นที่ 6 การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise & Paragraph Structure)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. แบบทดสอบวัดความรู้ เรื่องการฟังและดูสารจากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน
<p>ขั้นที่ 7 การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation & Correction)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สรุปบททวน/ผลการจัดการเรียนการสอนพร้อมแก้ไขข้อบกพร่องจากการจัดการเรียนรู้

6. สื่อ และแหล่งเรียนรู้

6.1 หนังสือเรียน วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ รหัสวิชา 20000 -1102

6.2 สื่อ Power point

6.3 สื่อ Internet

7. การวัดและการประเมินผล

วิธีวัดผล

- สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
- ประเมินพฤติกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

เครื่องมือวัดผล

- แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
- แบบประเมินพฤติกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

เกณฑ์การประเมินผล

- เกณฑ์ผ่านการสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล ต้องไม่มีช่องปรับปรุง
- เกณฑ์ผ่านการประเมินพฤติกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม คือ ปานกลาง (50% ขึ้นไป)

บันทึกหลังการสอน

วิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ รหัสวิชา 20000-1102

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การฟังและการดูสารจากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน เวลา 2 ชั่วโมง

1. ผลการจัดการเรียนการสอน

1.1 การประเมินด้านความรู้

.....

.....

.....

1.2 การประเมินด้านทักษะกระบวนการ

.....

.....

.....

1.3 การประเมินด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

.....

.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

3. แนวทางการแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ ..... ครูผู้สอน

(นางสาวกรวิภา ทรัพย์พร้อม)

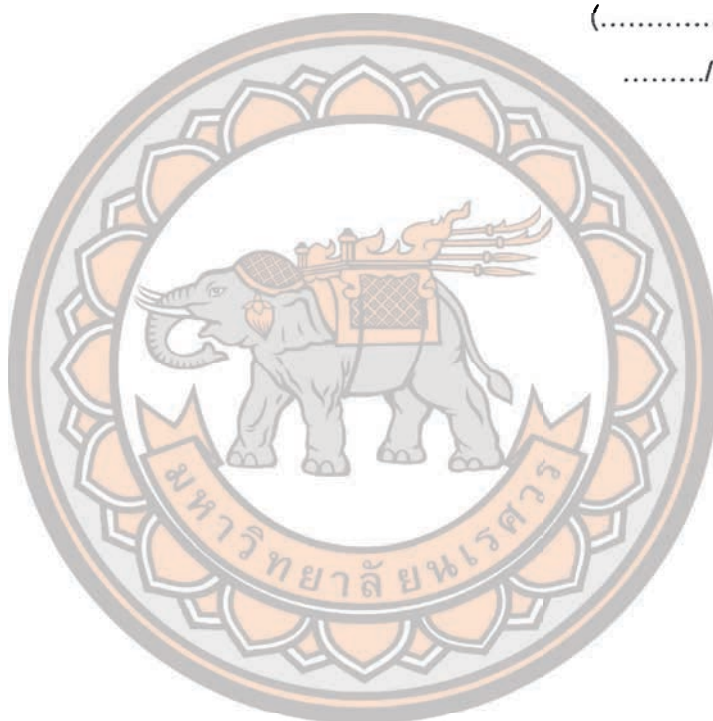
..... / ..... / .....

เกณฑ์การวัดผล ให้คะแนนระดับคุณภาพของแต่ละพฤติกรรมดังนี้

- ดีมาก = 4 สนใจฟัง ไม่หลับ ไม่พุดคุยในชั้น มีคำถามที่ดี ตอบคำถามถูกต้อง ทำงานส่งครบตรงเวลา
- ดี = 3 การแสดงออกอยู่ในเกณฑ์ประมาณ 70%
- ปานกลาง = 2 การแสดงออกอยู่ในเกณฑ์ประมาณ 50%
- ปรับปรุง = 1 เข้าชั้นเรียน แต่การแสดงออกน้อยมาก ส่งงานไม่ครบ ไม่ตรงเวลา

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต
(.....)
...../...../.....

แบบสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

กลุ่มที่.....ชั้น/แผนก.....

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล สมาชิกกลุ่ม	พฤติกรรม																รวม				
		ความร่วมมือ				การแสดง ความคิดเห็น				การรับฟัง ความคิดเห็น				ความตั้งใจใน การทำงาน					การมีส่วนร่วม ในการ อภิปราย			
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		4	3	2	1
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						

เกณฑ์การให้คะแนน

ดีมาก	= 4	ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์	90-100%	หรือปฏิบัติบ่อยครั้ง
ดี	= 3	ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์	70-89%	หรือปฏิบัติบางครั้ง
ปานกลาง	= 2	ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์	50-69%	หรือปฏิบัติครั้งเดียว
ปรับปรุง	= 1	ประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์	50%	หรือไม่ปฏิบัติเลย

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

(.....)

...../...../.....

แบบทดสอบวัดความรู้
เรื่องการฟังและดูสารจากแหล่งเรียนรู้ชุมชน

1. หากผู้เรียนต้องการเขียนรายงานเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ผู้เรียนสามารถหาข้อมูลได้จากที่ใด เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง
  - ก. สื่อบุคคล
  - ข. สื่อสิ่งพิมพ์
  - ค. สื่ออิเล็กทรอนิกส์
  - ง. แหล่งเรียนรู้ชุมชน
2. ข้อใดคือข้อดีจากการเรียนรู้จากแหล่งชุมชน
  - ก. ผู้เรียนได้เรียนรู้จากของจริง ทำให้เกิดประสบการณ์ตรง
  - ข. ผู้เรียนเห็นคุณค่าของแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น
  - ค. ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อชุมชน และกระบวนการเรียนรู้
  - ง. ถูกทุกข้อ
3. พิพิธภัณฑ์ แหล่งโบราณคดี ศูนย์การเรียนรู้ ถือเป็นสื่อการเรียนรู้แบบใด
  - ก. สื่อบุคคล
  - ข. สื่อสิ่งพิมพ์
  - ค. สื่ออิเล็กทรอนิกส์
  - ง. แหล่งเรียนรู้ชุมชน
4. จากแหล่งการเรียนรู้ต่อไปนี้ข้อใดปรากฏอยู่ในแหล่งเรียนรู้ชุมชน
  - ก. เรื่องเล่าตำนานเมืองลับแล
  - ข. พิพิธภัณฑ์บ้านพระยาพิชัยดาบหัก
  - ค. บ่อเหล็กน้ำพี้
  - ง. ถูกทุกข้อ
5. หากนักเรียนต้องการนำเสนองานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ควรหาข้อมูลจากแหล่งใดดีที่สุด

ก. สื่อบุคคล	ข. สื่อสิ่งพิมพ์
ค. สื่ออิเล็กทรอนิกส์	ง. แหล่งเรียนรู้ชุมชน

ภาพกิจกรรม
การจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อประกอบการสอนเพื่อดึงดูดความสนใจ
และเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน

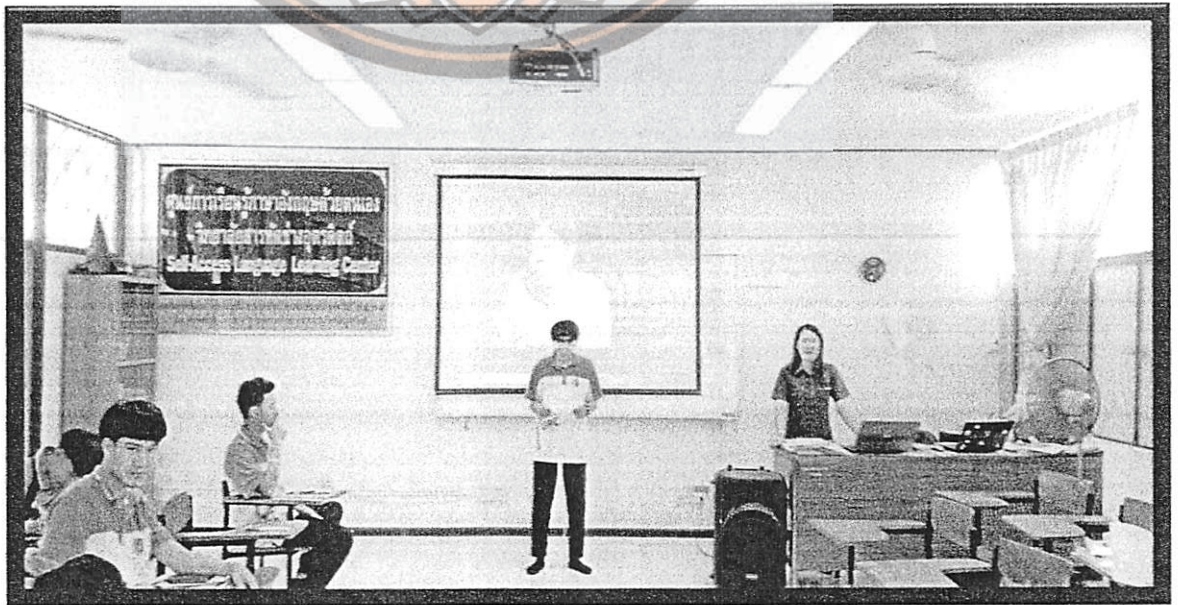

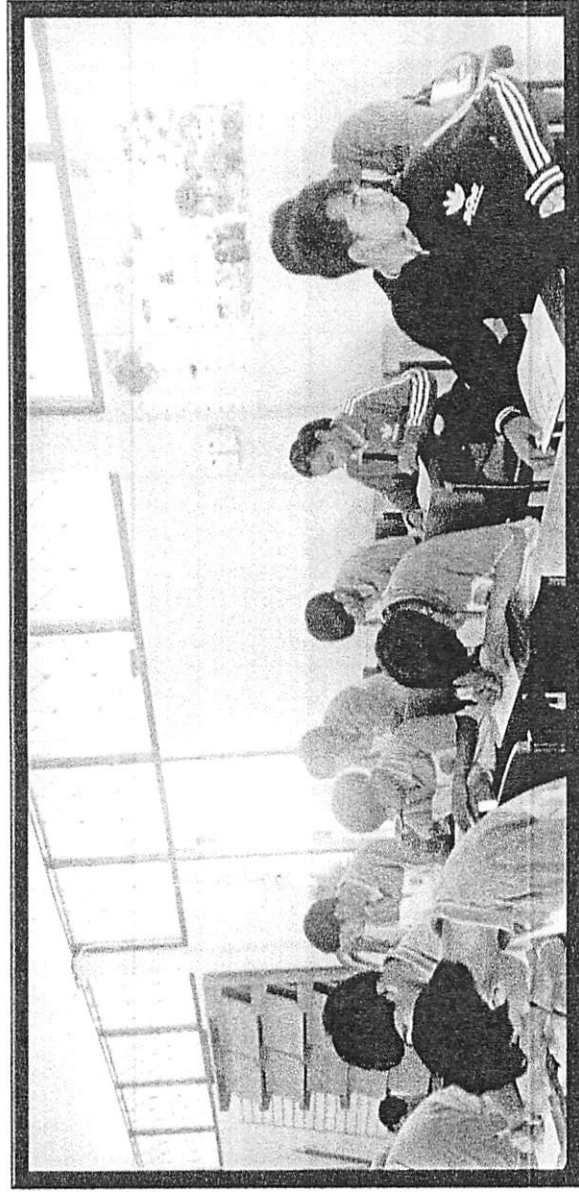
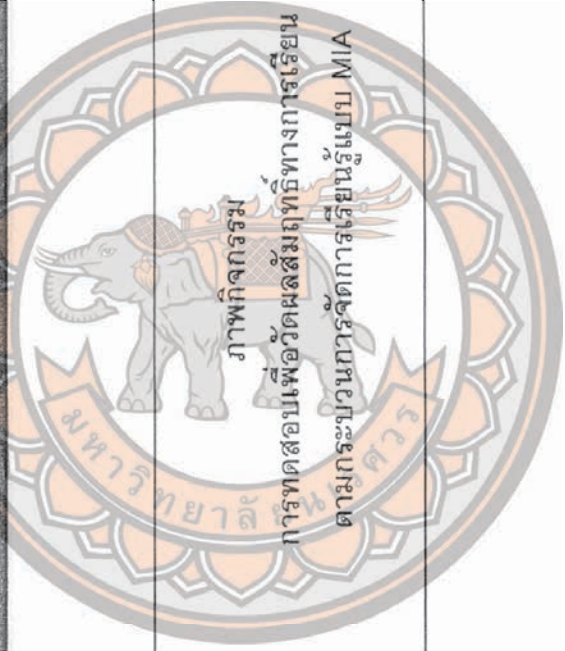
ภาพกิจกรรม
การจัดการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม
ตามกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทย

ภาพกิจกรรม
การนำเสนอผลงานนักเรียนตามกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA
เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล   กรวิภา ทรัพย์พร้อม
วัน เดือน ปี เกิด   12 ธันวาคม 2533
ที่อยู่ปัจจุบัน   87 ม.7 ต.บ้านแก่ง อ.ศรีสัชนาลัย จ.สุโขทัย 64130
ที่ทำงานปัจจุบัน   วิทยาลัยสารพัดช่างอุตรดิตถ์ 17 ต.ท่าอิฐ อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์
53000
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน   ครู คศ.1

ประสบการณ์การทำงาน

พ.ศ. 2556   วิทยาลัยการอาชีพศรีสัชนาลัย 362 ม.3 ต.สารจิตร อ.ศรีสัชนาลัย
จ.สุโขทัย 64130
พ.ศ. 2561   วิทยาลัยสารพัดช่างอุตรดิตถ์ 17 ต.ท่าอิฐ อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์
53000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2556   ค.บ. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
พ.ศ. 2561   กศ.ม. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยนเรศวร

